

P. Kel 468.

Poet. gr. C. 224

4
MEDEA EV-
RIPIDIS POETÆ TRA-

GICI GRÆCE

GEORGIO BUCHANANO
Scoto Poeta Eximio Inter-
prete, separatim edita,

5

In Gymnasio Hamburgensi
prælecta

2
M. HENRICO RUMPIO,
PASTORE AD S. JOHANN.
& linguarum Profes-
sore.

I . 6

20.

HAMBURGI,
Aripi HENRICUM CARSTENSE

ζῆται ζῆται ζῆται ζῆται ζῆται? ζῆται ζῆται ζῆται
ζῆται ζῆται ζῆται ζῆται ζῆται ζῆται ζῆται ζῆται

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΗ.

ΔΕΙΑΣ.

Ιάσων εἰς Κόρινθον ἐλθὼν, ἐπαγόμενος καὶ
Μήδειαν, ἐγγυᾶτη τῷ Κρέον θεῷ Κορινθίων βασιλέως θυγατέρα Γλαύκην πέρι
χάριον μέλλουσα διότι Μήδα Φυγαδέεων
τῶν Κρέον θεῶν κατέκρειντο, περιπτομή
πέρι μίαν ἡμέραν μεῖναι, καὶ τυχόσα, μισθὸν
χαριτοῦ διώργη Διὸς τὸ παύδων πέμπτη Γλαύκη
ἐδιέπητε, καὶ ξευστὴν τέ Φαινον. οἷς ἐκείνη ξεπομπή,
σαρμόη, φθείρεται. καὶ οἱ Κρέων τοῖς αἰτλαντεῖς
τῇ θυγατρὶ, αἴπολυτη. Μήδα δὲ σὺν ἑαυτῷ παῖδας
διποιείντα, ἐφ' ἄρματοι δρακόντων πειρωτῶν,
ἢ παρὸν λίσιον ἐλαβοντα, ἐποχθεὶς γνομήη,
ἀποδιδεῖται εἰς Αἴγινας, κακεῖστη Αἰγαῖη τῷ Πανδίον θεοῦ μετατη. Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης Φασιν,
ὡς ηὔ Μήδαια ἀγεψύσασα τὸν Ιάσονα νέον ποιήσει,
πειθεῖς τὸν θεόν πατέρας αὐτῷ Αἴσονθε, οὐ δέσποινος
ποιήσει, Φησὶν γέτως.

Αὐτίκα δέ Αἴσονα θῆκε Φίλον κόρον ἔβαογτα,

Γῆρας διπολύσασ' εἰδυίησι πεπίδεοι,

Φάρμακα πόλλα ἔψυστ', ἐπὶ ξευσίοις λέβηστα.

Αἰχύλος δέ τοι τῆς τοῦ Διενύσα τροφοῖς ισορεῖ,

οὐ ποτε

ARGVMENTVM M E D E Æ.

IAson Medea comite Corinthum profectus, cum Glauca Creontis Corinthiorum regis filia nuptias paciscitur. Medea vero indicto à Creonte exilio, unius diei moram exorat. Idq; beneficium ut remuneraretur, dono per filios ad Glaucam mittit vestem & coronam auream, quibus illa induita extinguitur: Creon quoque filiæ adhærens perit. Medea cùm suos interfecisset liberos, currum quem à Sole acceperat, a latis draconibus junctum, concendit, atque Athenas profugit. Ibique Ægeo Pandionis filio nubit. Pherecydes autem & Simonides ajunt, Jasonem à Medea reconstum, juvenem denuò factum. Depatre vero ejus Ælone, is qui de Argonautarum reditu scripsit, ita inquit:

Atque iterum blanda fecit revivere juvenem.

*Aeson, subtili distringens arte senectam,
Plurima cum labris coxisset pharmaca in
aureis.*

Æschylus in fabula quæ Nutrices Bacchi inscribi-
A 2

ὅπ καὶ τὰς Διενύσου τροφοὺς μετὰ τῶν αὐθρῶν
αὐτῶν ἀνεψήσασι, ἐνεοποίησε. Σπέρματό τοῦ φη-
σί, τὸ Ιάσονα τρόπον τινὰ ταῦτα τῆς Μηδείας αὐτο-
ρεθλεῖσι. ἐγκελάσσασις γὰρ αὐτῶν, ταῦτα τῇ
πεύμανῃ τὸ δέργας αὐτὸν κατειμηθεῖσι, μελά-
στις τὸ νεώς μεταλύεισι ταῦτα τὸ πέραν.
ἐπιπεζόμενος
γοῦν τῆς πεύμαγης τῷ Ιάσονι, πελματῆσι αὐ-
τῷ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

τροφὸς Μηδείας.	Κρέων.
Παιδαγωγὸς.	Ιάζων.
Μήδεια.	Αἰγεύς.
Χορος γυναι- κῶν.	Αγγελὸν.
	Παῖδες Μηδείας.

Προλογίζεται ἡ τροφός.

Ἄλλα οὐδέποτε πάντα πάντα
πάντα οὐδέποτε πάντα πάντα

ΕΤΡΙ-

inscribitur, ait, Bacchi nutrices, earumque
viros, juvenes ab ea denuò factos. Staphi-
lus autem inquit Jasonem quodammodo à
Medea peremptum. Nam cum ejus suasu
sub Argus puppe obdormiret, navisque jam-
jam vetustatec solueretur, ruina puppis op-
pressus perijt.

PERSONÆ.

Nutrix Medeæ.	Creon Rex.
Pædagogus.	Iason. (then.
Medea.	Ægeus Rex A-
Chorus mulie rum	Nuntius.
Corinthiarum.	Filii Medeæ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΜΗΔΕΙΑ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ἐθ' ᾧ φελ' Αργοῦς μὴ Διαπλάνης σκάφου,
Κόλχων ἐσ αἷσι, κυανέσις συμπλήξεδαι,
μήδείς οὐ νάπαγος Πηλίς πεζεῖν ποτε
τμηθεῖσα πεύκη, μήδείς ερέπιμωσα χέρας
αὐδρῶν αἰείσων, οὐ τὸ πάγχευον δέρας,
Πελία μετῆλθον. Καὶ γὰρ αἴ δεσποινέμη,
Μήδεια, πύργοις γῆς ἔπλαστρ' Ιωλκίας,
ἔρωπ θυμὸν οὐκαλαγεῖται Ιάσιον.
Ἄδείς αὖ καγένης περίσσασα Πελιάδας κόρεας
πατέρα, ηταν καὶ τώδε γλωσσοειδίαν,
ξὺν αὐδρὶ Στάκνοισιν, αὐδάντος μὲν
Φυγῆ πολιτῶν, αὖτε Φιλετοχθόναν,
αὐτῇ τε πάντας συμφέρουσα Ιάσιν,
„ Ήτε μεγίστη γίγνεται Σωτηρία,
„ Οταν γωνὶ περὶ αὐδρα μήδιχος ατῆ.
νῶ μὲν ἔχθρον πάντα, καὶ νοσεῖ τὰ Φίλαττα,
περδοὺς καὶ αὐτὸς τέκνα, δεσπότην τὸν ἐμὲ,
ζάμοις Ιάσιον βασιλικῆς δύναζεται,
γῆμας Κρέον Θησέα παιδί, οὐδεὶς αἰσχυνεῖ χρεός.
Μήδεια μὲν οὐδέ τινος ηπειροσύνη,

Bod.

EVRIPIDIS TRAGICI MEDEA.

NvTRIX.

Utinam Pela^gis litt⁹ Argo ad Colchicū
 Non transuolasset Cyaneas Symplega-
 Nec strata saltu pinus olim Pelio [das :
 Cecidisset : aet^a nec virorum fortium
 Dextris, tulisset arietis spolium aurei
 Pelia imperante : non hera excelsam mea
 Medea Jolchon appulisset, Jasonis
 Amore saevo pectus ægrum saucia :
 Auctor puellis nec trucidandi patrem,
 Peliam, Corinthi degeret cum liberis,
 Viroq; gentis cuius exul incolit
 Solum, favorem demereri sedula,
 Et ipsa ubique morem Jasoni gerens :
 Felicitatem quam supremam existimo, ,,
 Concordis marito mulier ubi degit suo.
 Nunc odia fervent, dissident charissimi
 Nuper : suorum liberorum proditor,
 Heræq; Jason nuptiis regalibus
 Fruitur, tyranni filiam Corinthii
 Creontis arcto conjugem amplexu fovens.
 At misera miseris habita ludibrio modis
 Medea, pactam clamat infelix fidem :
 Pignusq; fidei dexteram invocat dati :

A 4

Testesq;

βοῶ μὴ ὄρκους, αἰακαλῇ ἐ̄ δεξιὰς,
 πίνυ μεγίστους, καὶ θεάς μαρτύρετη;
 οἵας ἀμοιβῆς ἔξι Ιάζοντο κυρεῖ.
 καὶ τῷ δὲ ἀστεῖος, ζῷοις ὑφεῖστοις ἀληθόστοις,
 τὸν πάντα σωτήριον δακρύοις χρόνον,
 ἐπεὶ τοὺς αὐτὸς ἡ θετὸς ἡδικημένη,
 τότε ὅμηρος ἐπαύργος, τότε ἀπαλλάσσονται γῆς
 περιώπου. ὡς ἐ̄ πέτρον, η̄ θαλάσσην
 κλύδων, ἀκάτει, η̄ θετούμην φίλων,
 τοῦτο μή ποτε σρέψασα πάλλουσιν δέρλει,
 εἰ, αὐτὴ τοὺς αὐτὸς πατέρος δόποις αἴξη φίλον,
 εἰ, ζυγιῶν, σύνους Φ., τότε σφράστοις ἀφίκετο
 μετ' αὐτὸς, οἷς σφεντοῦ αἴλιμοσις, ἔχει.
 ἔγνωκε δὲ η̄ πάλλουσιν αὐτὸν φορέσσεις ὑπο,
 οῖον πατέρων μή πολείπεος χθονός.
 τούτῃ ἐ̄ πάντας, τότε ὁρῶστοι φεύγεινται.
 δέδοικα δὲ αὐτὸς μή πι βγλεῖ ζητεού.
 βαρεῖα γαρ φρίνει, τότε αὐτέξεται κακῶς
 πάχυστος. εἰ γάρ δα τῶδε. δημαίνω δέ γειν,
 μή θυκτὸν οὐ ζητεού. φάται νοοῦτοι η̄ πάτη,
 εἰ, ζυγῆ δόμας εἰσβᾶστο, οὐτε εἰρωτού λέχει,
 εἰ, η̄ ζετύραννον τὸν πεγματίσκητανη,
 καὶ πέπτε μείζω συμφορεῖν λαβητινά.
 Δεινὴ γάρ. τότε ράδιως γε συμβαλῶν
 εἰ, ξεθεάντις αὐτῇ, καλλίνικον οἶζεται.
 αὐλλ' οὐδὲ ποῦδες σκητόχων πεπαυμένοι,
 τείχεστοι, μητρὸς τόδε γε συγοχέμοι

κακῶν,

Testesque pacti conscius facit deos,
 Non ita merenti quam rependat gratiam.
 Fallax Jason. inedia semacerans
 Jacet: doloris magnitudine obruta,
 Flumine perenni lacrymarum liquitur.
 Ex quo mariti sensit in se injuriam,
 Immota vultus, mœsta terræ lumina
 Figit: procellæ similis, aut scopulo, abnuit
 Surdis amicorum auribus solamina:
 Nisi quod subinde colla flectens candida,
 Secreta secum expostulat, deflens patrem,
 Patriam, penates patrios, quos prodidit,
 Virum secuta cui modo contemnitur.
 At misera tandem jam suis didicit malis,
 Quam sit paternum suave non linquere so- „
 Infensa natos odit: aspectu frui [lum.
 Non gaudet, illud vereor, ut ne quid novi
 Excogitet. nam cum patitur injuriam „
 Elatus animus, haud facile sibi temperat. „
 Hanc novi ego probè: trepidaq; exanimor
 Ne ferrū acutū condat in præcordia, [metu
 Ingressa furtim tectum ubi torus sternitur:
 Aut ne maritum perimat, ac sponsam simul:
 Dein majus ipsa subeat infortunium.
 Metuenda sanè est, nec facile victoriam
 Referet, in illam si quis odia exerceat.
 At cursu omisso jam reversi liberi

A 5

Non

„ κακῶν οὐδὲ φρονήσεις σκάλψεῖν φιλεῖ.
 παγκαλούσιον οἴκων κτῆμα δεσπόσιντος ἐμῆς,
 πότερος πόλου ποτίσθιμε, αἴγουστος εἰρημίαν,
 ἔτηκας, αὐτὴ Θρεομάρη σωτῆρι κακά;
 πῶς Σύμονη Μήδεια λείπεις δέλδι;
 τέο τέκνων ὄπαδέ πεέσθε τίσσοντο,
 „ Χρηστοῖσι δύλοις ξυμφορᾷ πότε δεσπόσιον
 „ Κακῶν πίτυζντο, καὶ Φρονῶν αὐτὸς λεπαγή^{το}
 εὔγωντος εἰς θάττοντος εἰρημίαν,
 ὥσθι μερός μόνον λαζαρίδε γῆ τε καρδιῶν
 λέξου, μολέκη δεῦρο, Μήδειας τύχης.
 παγκαλούσιον παύεται γένων;
 τέο ζηλῶσι διερχεῖται μάρτυρι, καὶ δέσποσιν μεσοῖ.
 παγκαλούσιον, εἰ γένη δεσπόσιον ὄπας εἰπεῖν τόδε,
 εἴς τοδε γένεται τε νεωτέρων κακῶν.
 τέο πότιστον αἰγαλεύει; μηδὲ Φθόνει φεύγει.
 παγκαλούσιον. μετέγνωντο πότερος εἰρημίαν.
 τέο μηδέ τοσούτος γένεται κρύπτει Σύμβατον σέφεν.
 συγκέντοντο, εἰ γένη, πανδε τίσσομαι πέρι.
 παγκαλούσιον τοποθετοῦντο, τοποθετοῦντο,
 περιττοὺς ποτελεῖτον, εἰσαδή παλαιότερος
 θάλασσα, σεμνὸν αἴματος Πειραιώντος ὕδωρ.
 εἴς τοστοῦ ποτεδας γῆς ἐλαῖν Κορυνθίας
 Σύμμαχος μέλει τοδε κοίταντος χθονὸς
 Κρέων. οὐ μέτοι μέθοντος εἰσαφῆς οδε,
 σοκοῖδα. Βγλούμενον δέ αὐτοῖς εἰναι τοδε.
 τέο. Ταῦτα Ιάνων ποτεδας εὖσανέξετο

πάσχετος

- Non mente voluunt matris infaustæ mala.
Puerulis animus gravibus haud curis patet. „
- Antiquum herilis familiæ peculum, Pæd.
Quid sola stabas conquerens propter fores? „
- Abs te relinquì sola, Medea ut feret?
Senex minister liberorum Jasonis, Nut.
Mancipia frugi, si quid evenerit heris,
Aequè dolere suo decet ut incommodo. „
- Vis me doloris eò redegit, ut solo
Cœloq; cogar evomere dominæ mala:
Quidem sera nondum luctui statuit modū? Pæd.
A fine tantum luctus, o bone vir, abest, Nut.
Ut hæc doloris sola sint primordia.
O stulta, siquidem sic decet de heris loqui, Pæd.
Ut nil malorum comperit recentium:
Quid istud est? ne pīgeat effari, senex.
Nil extulisse me priora pœnitet.
Amabò, me conservus haud celaveris.
Nam si necesse est, spondeo silentium.
Sacras ad undas abeo Pyrenes, ubi
Sedere soliti sunt ad aleam senes.
Colloquia dum clām capto secreta, audio
Exigere pueros ut Corintho cogitet
Cum matre, regni sceptra qui hic tenet Cre-
Verús ne rumor hic sit, haud certò scio. [on:
Falsum esse mallem, ac falsus ut sit compre-
Et hæc Jason liberis fieri sinet, [or. Nut.
Iratus

πάχοντας, εἰ κὺ μηδεὶς οὐκέφαντις ἔχει;
 παὶ Παλαιὰ κανῶν λείπεται κηδελφάτων.
 καὶ τέλεστος σκέπη Θεοῦ πᾶσι δέ δώμασιν Φίλοι.
 τροὶ αἴτωλόμεοτ' αἴρει, εἰ καὶ οὐ προσούσοις μή
 νέου παλαιῶν, τοῖν τόδι, εὖτε τληκέναι.
 παὶ αἴταρ σύγε, καὶ γὰρ ιαυρὸς εἴδεναι τόδε
 δέσποιναν, ησύχαζε, Καὶ σήμα λόγους.
 τροὶ αἴτην, αἴτιος οἶος εἰς υμᾶς πατήρ.
 ὅλοιτο μὲν μὴ, δεσπότης γάρ εῖστι εἷμος,
 αἴταρ κακός γε ἀνείσθιτος Φίλος αἱλίσκεται.
 παὶ τίς διέτη θυητῶν αἴρητινώσκει τόδε,
 οὐδὲ πᾶς τις αὐτὸν ἔπειλας μᾶλλον Φίλον,
 οἱ μὲν διηγέωται, οἱ δὲ Σκέρδυς χάριν.
 Εἰ τάχτησεν γε πάνης ἔνειπος τέργη πατήρ;
 τροὶ οὗτοι, καὶ γὰρ εἴσανται, δωμάτων εἰς ζωτέκναν.
 σύνθετοι μὲν πέλαζε μητρὶ δύσθυμος μήτη.
 οὐδὲ γάρ εἴδοντες μητράν τινα ταυρούμην
 πᾶσι διέτησι προστάτην. καὶ δέ παύσεται
 χόλος, σέφεροιδα, πεινασκοῦψαί πναν,
 ἐχθρός γε μηδέ τοι, μὴ Φίλος δράσει ποιεῖται.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

μηδὲ μύσαν Θεοῦ ἔγω, μελέα τε πόνων.
 οὐδὲ μοι μοι, τῷδε αὖθις ὄλοιμαν;
 τροὶ πόδι σκέπη Φίλοι παῖδες, μάτηρ
 κινεῖ κρεδίαν, κινεῖ δὲ χόλον.
 απόμαστε θάλασσαν δώματον εἰς ζωήν,

εἰ μή

- Iratus etsi dissidet cum conjuge.
 Affinitati vetus amor cedit novæ : Pæd.
 Nec huic amicus perstat ille familiæ.
 Perimus igitur, si malum accedit malo Nut.
 Novum vetusto, donec exhaustū hoc erit.
 At tu quiesce, & comprime hæc silentio. Pæd.
 Nam tempus haud dum est, hoc heræ ut fiat
 Audite pueri, qualis in vos sit parens. [palam] Nut.
 Perire nolim, dominus est enim meus:
 Verùm erga amicos perfidus deprenditur.
 Publica querela est ista, jam dudum ipsa scis, Pæd.
 Sibi malle cūctos esse bene, quàm proximo :
 Hunc jure, at aliud commodo addictū suo. ”
 Si charitati liberūm sponsam pater
 Præfert Jason, nil facit certè novi.
 Intrò ite pueri, cuncta succedent bene. Nut.
 At tu seorsum hos contine, quantum potes,
 Néve ad parentem proprius accedere sinas.
 Ira frementem nuper, oculis flammeis
 Vidi minantem nescio quid istis : neque
 Imponet iræ frena, donec quempiam [tum]
 Feriat, in hostes potius utinam hunc impe-
 fortuna , amicis in columibus, transferat.
 Infelix ego, miseris curis Med.
 Confecta, hei mihi quomodo perii :
 Hoc, hoc ipsum est, chari pueri,
 Estuat ira animus genitricis. Nut.
 Turget

Εἰ μὴ πελάμητ' ὄμικαλον εὗρυς,
 μηδὲ πεφεύγητ', αὐλαὶ φυλάσσονται
 οὐδ' ἀγελανήθητο, τοὔτερον τὸ φύσιν
 φρεσίος αὐτοῖς δέσποινται.
 Τέτε γένιον, χαρεῖτον ὡς τάχις τοῦ Κωνσταντίου
 δῆλον δίπλα τοῖς δέσποινται τοῖς αὐτοῖς
 νέφοις οἰκεωνται, τοῖς τάχις αὐτοῖς δέσποινται.
 Μείζονι θυμῷ. πίπολος ἐργάσεται
 μεγαλόστηλα γυχνά δυσκοπάπαντας
 Φυχνά, δημητρίας καπετίτην.
 Μηδὲ αὖτε παρέντα λάμιαν, τοιαῦτα μεγάλων
 αἴξιοδυρμῶν. ὥκαπαστοι
 ποῦδες, δόλοι θετούγερᾶς μετέροις
 Κύνη πατέρι, Επάντις δόμοντος ἐρρόνται.
 Ιώρατοι, ιώταλημον.
 Στέρεσσι ποῦδες πατέροις αἱματοκίας
 μετέχουσι; πίπολοι δίπλα τοῖς οὔμοις
 τεκνα, αἵτινα πάθητος ὡς ὑπεραλγῶν.
 Δεινά τυράννων ληματία, καί πάντες
 Ολύγοι δέσποινται, πολλὰ καταστούντες,
 Χαλεπῶν ὄργανας μεταβάλλονται.
 Τό γε εἰδίως γένεται στοιχεῖον,
 Κρεῖσσον ἔμοιγεν διπλαῖς, εἰ μὴ μεγάλων,
 Οχυρῶν τοῖς κατάγηροστοις
 Τῶν γε μετέρων πεπταμένοι εἰστεντοι,
 Τσνομανικαῖ, γένοθαι τε μακρῷ
 Λαβῆς βροτοῖστα, τοὺς δίπλας βάλλονται.

ε, 3, 3

Turget b:lis, properate citò,
 Tecta subite :
 Nevé accedite lumina proprius,
 Neúe adieritis, sed vitate
 Animumq̄ ferum, ac triste ingenium
 Mentis præcipitis : iamiam ite,
 Intrò abscedite celeri passu.
 Nam luctus dubio procul olim
 Nubes surgens subitò ardebit
 Majore furore : ac patrabit
 Aliquid mentis vis infrenis,
 Et serie stimulata malorum.
 Heu, heu, toleravi misera, tole-
 ravi mala magnis deflenda
 Luctibus. O nati scelerati
 Vos malè perdat miseranda parens
 Cum patre, ac tota domus pereat.
 Me miseram, cur natos patris
 Peccato adscribis ? cur illos
 Odisti ? hei mihi pueri miserè
 Metuo ne quid secus eveniat.
 Gravis est regum fastus, & iræ
 Nimium memoris, qui dare leges
 Sunt soliti aliis, lege ioluti
 Ipsi. judice melibertas
 Par, & vitæ æquatio præstat,
 Seq; assuēscere legibus æquis,

Med.

Nut.

,,
,,
,,
,,
,,
,,
,,

Sinon

„ τ', ςδένα καιρὸν διάχατη Θυστοῖς
 „ Μείζος δὲ αἴτης, ὅταν ὄρμαθῇ
 „ Δαίμων, οἵηςις ἀπέδωκεν.

Χο εἴλυσθαι φωναὶ, εἴλυσιν δὲ βοῶ
 τὰς δύστεντας κελχίσθαι.

ςδέ πω γέπθαι. ἀλλ' ᾧ γεραιά,
 λέξον. ἐπ' αὖ φιπόλις γέλεισθαι
 μαλαίθρα βοῶν εἴλυσιν.

ςδέ ζωήδορα γυάλα
 αἴλυεται δώμαται,
 επεὶ μὴ φίλα κέκρεψαται.

τέο σκείσι δόμοι. Φρεδαπέδηγέ
 ὁ μὴν γέλεισθαι τυράννων.
 ζδήσιν θαλάμοις πάντα βιοτὰν
 δέσποινα, φίλων ζδενὸς ζδεν
 παραγελπομένα φρένα μύθοις.

μῆ αἰσ. Διέμιγκε φαλᾶς φλόξ ζεγνίσια
 βοῶν. τί δέ μοι γῆν εἴκερδθαι;
 φέλ, φέλ. θανάτῳ καταλυσάμεν,
 βιοτὰν συγερὴν πεφλιπούσα.

Χο αἴεται οὐδέ, Εγαῖ, καὶ φῶς,
 ιαχαὶ, οἴαν αἱ δύστενθαι μέλπενύμφαι;
 τίς σοι ποτὲ τὰς αἴσθησιν
 κοίτας εἴρθαι, οὐ ματαίσι,
 απόστηθανάτῳ πελμάτῳ;
 μηδὲν τόδε λίστῃ.

Εἰς τὸν πόστον

Εἴλυσι

Si non regisco splendore, at
 Tuto consenuisse licebit.
 Nam popularius æqui iuris
 Primum est nomen, & experiendo, &
 Usu longe præstabilius.
 At sublimia nunquam stabili
 Perstant homini fixa pede diu, ac
 Si quando fors læva intonuit,
 Hoc ex fonte innumeræ luctus
 Undæ in splendida tecta redundant.
 Vocem audivi, audivi planetum
 Miseræ Colchidæ. animi nondum
 Aëtus composuit, fare age anus.
 In vestibulo stans audivi
 Intra atria clamorem. haud lætor
 Vestræ mulier luctu domus,
 Ac mihi minime grata geruntur.
 Domus heu perit.
 Deserta omnia. detinet illum
 Aula tyran尼, ac contabescit
 Luctu in thalamis hera, amicorum
 Nullo mollita animum hortatu.
 Heu heu, ruat in caput hoc miserum
 Fulmen ab æthere. quis mihi supereft
 Dehinc vitæ usus, vivere ut optem
 E heu longis tristem curis.
 Parcæ, miseram abrumpite vitam.
 Audisti o jupiter, o tellus,
 Olux, quam vocem misera edat
 Mulier? quod tandem immoderatum
 Thalami desiderium cogit,
 Stulta, accelerare horam fati?
 Istud ne expete, quod si conjux

,,
,,,,
,,**Cho.****Nue.****Med.****Cho.****B****Connubio**

καγνὰ λέχη σεβίζει,
κείνῳ τόδε μὴ χαράσθε.
Ζεύς σοι τάδε ζωδικάσθ.

μὴ λίστη τίκου,
ἀδυρομένα σὸν δύνεταιν.

μή ὡς μεγάλα Θέμι, ἡ πότνι Αρτεμι,
λεύσεθ' ἀπάχω, μεγάλοις ὄρκοις
ἐνδησαμένα τὸν κατάργετον
πόσιν; ὃν ποτὶ ἐγώ γύμφαντ' ἐσίδο-
μ' αὐτοῖς μελάθροις διακναμομένας
οἵ γέ με τερψθεν τολμαῖσθ' ἀδικεῖν.
ὡς πάτερ, ὡς πόλις, ὡν ἀπεγάθησ
αἰχρῶν, τὸν ἐμὸν κλείνασαι κάσιγ.

τέο κλύεθ' οἴα λέγει, καὶ πβοᾶτη
Θέμιν βύνταίσι, Ζεύσαθ', ὃς ὄρκων
θνατοῖς ταμίας γνομίσει;
σὸν εἶτιν ὅπως εὗτιν Σμικρῷ
δέσποινα χόλον κατεπαύσῃ.

τέο τῶς αὐτὸς ὁ Φίνταν αἱμετέροις
ἔλθοι, μύθων τὸν αἰδανέντων
δέξαιτ' ὄμφαν,
εἴ πως Βαρύθυμον ὄργανο
ἡ λῆμαι Φρεστῶν μεθείη.

τέο μή τοι τόγ' ἐμὸν τερψθυμον
φίλοισιν αἴπεινοι.

τέο αἰλλὰ Βάσσαν γιγνεῦρο πόρθυσσον οἴκουν

εὖω,

Connubio tuus alio fruitur,
Id ne improperes illi crimen.
Hanc tibi judex Jupiter æquus
Dirimet litem. ne te afflictes
Socium lugendo tori.

O magna Themis, atq; Artemi sancta,
Cernitis, impius in me conjux
Quale patrari facinus, sancto
Mihi jurejurando adstrictus?
Quem cum sponsa utinam simul ipsius
Aedibus oppressos conspiciam,
Qui immeritam lædere priores.
O pater, o patria à me in honeste
Germano deserta perempto.

Quos vocet audis, quos imploret?
Themi augustam, cum Jove, praeses
Qui creditur esse sacramenti.
Nec cohibere hera poterit facile
Pectoris aestus.

Qui fiet prodeat ut coram?
Milibus ut sermonis nostri
Vocem hauriat, ut, si potest fieri,
Acres animi leniat iras,
Ac violentum ingenium ponat?
Haudquaquam sedulitas nostra
Deerit amicis.

At abi mea tu, dominamq; foras

Mcd.

Nut.

Ch.

Nut.

Ch.

Educ,

ἔξω, Φίλα. καὶ πάδι αὔδα.

περιέσσον πέριν πηκάκωσαγ τὸν εἴζω.

πένθρου γέ μετέλως τόδι ὄρμαται.

τὸν δράζω πάδι. ἀπὸρ Φόβρο, εἰ πείζω
δέ απειναν ἔμαι.

μόχθες ἐχάρειν τάδε ἅπιδάζω.

καὶ τοι τοκάδρο δέρμα λεύσσης

διποτωρῆται μημωσίν, ὅταν τις

μῦθον αφεφέρων πέλας ὄρματή.

Σκαυτὸς ἐλέγων, καὶ δέν πεζοφόρος

Τὰς αφθονείς βροτῶν, σύκαιντον αἵμαρπις.

Οἱ τίνες υἷμνας ἅπι μῆδα λίαντος,

Επτά εἰλαπίνας, καὶ παρὰ δείτωντος

Εὔρετο, Βίς τερπνας αὐγαδίς.

Σπυγίας δε βροτῶν δέδεις λύπας

Εὔρετο μάστη καὶ πολυχόρδοις

Ωδαῖς παύειν, ἐξ ᾧν θάνατοι,

Δεινοί τε τύχαι σφάλλεσθαι δόμας.

Καί τοι τάδε μῆδα κέρδος ἀκεῖθε

Μολπαῖς βροτάς. ἵνα δι' ἀδειπος

Δαιτεῖς, πίματιν τείναστι βοῶν;

Τόπαρὸν γέ εἶχε πέρψιν αὐτόν,

Δαιτοῖς πλήρωμα βροτοῖσιν.

Ιαχαὶ αἴσιοι πολύτονοι γόων.

Λιγυρεῖ δὲ αἴχεα μογερεῖ βοῶν

Educ, atq; alloquere, heus propera,
Ne designet quicquam asperius
Hos adversum, quos habet intus.
Gliscit enim vis sæva doloris.

Effecta hæc dabo. Sed metuo ut heræ
Persuadere queam. ista labori
Gratia vestro à me referetur:
Etsi fœtæ more lænaæ

Luminis acies flammea servis
Tristè minetur, si quis proprius
Ut compellat, tentet adire.

Nil peccarit, veterum læva ac
Præpostera qui vocet ingenia,
Qui cantus ad sacra deorum,
Ad convivia, festasq; epulas

Instituere, illecebras gratas

Auribus: at suaviloquum carmen

Nemo invenit quo sedaret

Tristes animi curas, unde

Mortes, plurimaq; mala erumpunt

Eversura domos. verùm istis

Cantu medicari utilius erat.

Ad lautas epulas quid frustra

Illa tendunt, copia ubi dapis

Præsente animum lætitia explet?

Mœsti luctus gemitus nostras

Perculit aures, clamat misera

Nut.

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

Ch.

τὸν συλεχή ταῦθοντα, κακονυμόφον.
 θεοκλυτεῖ δὲ ἀδίκα παθόσα,
 τὰν Ζέως ὄρκιαν θέμιν,
 αὖτιν ἔβασεν
 Ελλάδες αἰγαῖον πόρον
 θιᾶλλα νύξιον,
 ἐφ' αἰλμυρῶν πόντων
 κληῖδες απέρρεντεν.

Ι Α Μ Β Ο Ι.

Τοῦ Κορίνθου γυναικες ἐξῆλθον δόρεών,
 „Μή μοι πατέρα φησθείτω· οἵδα γε πολὺς Βροτεῖν.
 „σεμνοὺς γεγῶτας, τούτου ρεθόμενάτων αἴπο,
 „Τάσδε δὲ τούτοις. οἴδεντες αὐτούς τούτους
 „δύσκλειαι. Σκηνίσαντες, Σοραῖται.
 „Δίκη γε σὸν ενεστοῦν οὐ φελμοῖς Βροτεῖν.
 „Ος τις πέιν αὐτὸς στλάγχιον σκηναθεῖν στενεῖ
 „Στυγεῖ δεδορκῶς, ζεῦν ηδικημένος. [Ρωσ.
 „Χριστὸς ξένον μὴ κάρπε τοφοχωρεῖν πόλι.
 „Οὔδε δέσοντες, οἵσης αὐτέδης γεγῶς,
 „Πικρὸς πολίτεις ἐστὶν αἱ μετάδιαις ὑπό.
 ἐμοὶ δέ τοι πεῖγμα φεγασθεούν τόδε,
 Φυχλεὶ διέφερεν. οὔχομαι τούτοις Βίσ
 χάρειν μεθεῖσαι, κατθανεῖν γένηται, φίλοι.
 τούτοις μὲν πάντα γεγνώσκειν καλῶς,
 κακίσσας αὐτοῖς τούτοις οὐ μὲν πόσις.

Πλούτων

Illa, quam dolor edere cogit,
 Voce, malum compellans sponsum,
 Veteris desertorem thalami,
 Læsa Themin Jove natam implorat,
 Arbitram jurisjurandi
 Quæ illexit miseram ad solum Achiuūm,
 Per mare sævum, Scythiaæ adversum,
 Per ponti immensi spumantes
 Cano sale fauces angustas.

Egressa tecto sum, Corinthiæ nufus, Med.
 De me querendi ne sit ulli occasio.
 Plerosq; novi, quod seorsum degerent,
 Habitos superbos : hos frequens præsentia
 Fecit molestos : aliis ingressus viam
 Vitæ quietæ, ignaviæ subit notam :
 Quia judicandi certa veritas abest
 Oculis ab hominum, qui priusquam pectoris
 Norint recessus intimos, visos modo
 Odere, nullis provocati injuriis.
 Ergo urbis hospes moribus se accommodet.
 Nec laudo civem, contumax qui civibus,
 Asperq; agresti degit insolentia. [malum,
 At enim inopinum hoc quod mihi evenit
 Vitam abstulit vivæ. pereo. vitæ exui
 Jamdudum amore, amore mortis percita,
 In quo reposita cuncta habebam, pessimus
 Plane virorum me reliquit vir meus.

B 4

Nihil

„ Παύτων μὲν ὅστις εἶ εὔμφυχα, καὶ γνώμην εχει
 „ Γιωτίκες εστι μὴν αὐθεῖτον φυτόν.
 „ Ας πέρ ὁ τάκτη μὲν τοῦτον χρημάτων ψήφιστον
 „ Πρόστι πείσασθαι, δεσπότης περιώματος
 „ Λαβεῖν. κακὸν γὰρ ποῦθεν εἴτε ἄλγειον κακόν.
 „ Καὶ τῷδε ἀγάν μέμνετο, οὐ κακὸν λαβεῖν,
 „ Ηγετησόν. τὸ γὰρ σύκλετον αὐτολαγεῖ
 γυναιξὶν, τὸ δὲ οἰόνταντον αὐτούσιαν πόσιν.
 εἰς κανακὴν δὲ τὴν Σνόματος αὐτογένειαν,
 δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθάπτουσαν οἴκοθεν,
 ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξαδυνέτη.
 καὶ νῦν μὴν τάδε τὴν σκηνὴν τοιαύτην δοῦ
 πόσις ξωσοικῆ, μὴ βίᾳ Φέρων γυγόν,
 ζηλωτὸς αἰών. εἰ δὲ μὴ, θαυμαῖν χρεών.
 Ανήρ δέ τοι τοῖς εὖδον αὐτοῖς ξωσαν,
 „ Εξω μολὼν, εἴπασθε καρδίας χόλον,
 „ Η περὶ Φίλων πνοή, η περὶ ηλικατρεπτοῖς.
 „ Ήμεῖν δέ αὐτούχη περὶ μίαν ψυχὴν βλέποντες
 λέγουσι δέ τημεῖς ως αἰκίνδυνον βίον,
 γῶμδην κατ' οἴκους, οἱ δέ μάρνανται δορέ,
 „ κακῶς Φροντύντες. Ως τρίς αὐτοῖς πάρεσται
 „ τέλοις θέλοιμοι μᾶλλον, οὐ τεκεῖν αἴπαξ.
 αὐτοὶ τὸ γὰρ αὐτὸς περὶ στέκαμεν ήκει λόγον.
 οὐ μὴ πόλις θέτημεν εἴτε, καὶ πατρὸς δόμοι,
 βίος τὸ οὐρανός, καὶ Φίλων Σωκράτη.
 οὐ γάρ δέ ερημότος, αὐτοῖς τόσοις, οὐ βερίζομεν

περὶ

Nihil miserius fœminis, terra, omnium „
 Quæcunq; vivunt, menteq; vigent, edidit. „
 Primùm necesse est opibus immensis virum „
 Emere, suiq; accipere dominum corporis. „
 Accedit aliud huic malo gravius malum, „
 In quo periculum maximum, frugi vir, an „
 Nequam: mulieri repudium infame est, neq; „
 Sponsæ maritum jus recusandi est suum. „
 Injura moresq; venientem opus est novos „
 Planè ariolari : quippe quæ haud didicit „
 Quali marito serviendum sibi foret. [domi „
 Et ista recte cuncta cum curaveris, „
 Si degat una sponte vir patiens jugi, „
 Beata vita est. sin secus, præstat mori. „
 Domesticorum si quis offendat virum, „
 Foras profectus sedat ægritudinem, „
 Charis amicis junctus, aut æqualibus: „
 At nos necesse est unius ab arbitrio „
 Pendere, in unumq; intueri: & interim „
 Vitam periclis non carentem degere. „
 Domi asseverant, ferre sese lanceam, „
 Erroreducti: nam ter in acie prius „
 Armata certem, liberos quam edam semel. „
 Sed non utrasq; hæc spectat æquè oratio.
 Hæc nanq; patria tibi, hi penates patrii,
 Præsidia vitæ, grata conversatio
 Inter sodales. contrà inops ego, patria

πολές αὐτὸς, τὴν γῆς Βαρβάρου λελησμένη.
 όμητέρ, σύναδελφὸν τὸν δικαίοντα,
 ὃς μεθορμίσαντος τὸν εἶχαν συμφορᾶς.
 πόστον δὲ τὸν Καποχανεῖν Βαλήσσαμη,
 τοῦ μοι πόρθων, μηχανήτ' εὖ πρεπῆ,
 πόσιν δίκην ταῦτα αἰνίσσαντος κακῶν,
 τὸν δόντα τὸν αὐτῷ θυγατέρ, τούτην εὔηματο,
 τοῦ συγάν. Γιανήν, ταῦλα μὲν Φόβονταλέα,
 τοῦ Κακῆ Διὸς ἀλκηών, καὶ σίδηρον εἰσοράν.
 τοῦ Οτανδίλεως δύναμιν θύμημά την κυρῆ,
 τοῦ Οὐκεστοῦ ἄλλη Φρέων μαρφονωτέρα.
χο δράσω τάδε. οὐδίκως γε σκτίζη πόσιν,
 μήδεια. πενθεῖν δὲ τὸ σε θαυμάζω τύχας.
 ὅρῶ τοῦ Κρέοντα τὸν διαδικτα γῆς
 στείχοντα, καιγῶν αὔγελον Βαρδυάτων.
 κρέ σε τῷ σκυθρωπὸν, καὶ πόσον θυμάμψίων,
 μήδειαν, εἴπου τὸν δε γῆς εὖως τοῖς αὐτοῖς
 Φυγάδα, λαβόσαιν διασάλιαν σωτῆτεκνα,
 καὶ μήπι μέλλειν. ὃς εὐωβερεβέλει λόγος
 διείμι, καὶ τοῦ αὐτοῦ τοὺς δόμες πάλιν,
 μήπι πειν αὐτοὺς τερμόνων εὖωβαλω.
 αῖ, αῖ, πανώλης ή τάλαντον διπόλλυμα.
 εὐθροῖς γε εὖσταπάντα δηκάλων,
 καὶ τοῦ εἴτην αὐτης διαφέσσας εἴκβασις.

ορήσσει

Extorris, aspra læsa contumelia,
 A conuge solo advecta præda barbaro.
 Non hic propinquus, mater, aut germanus
 Ad quos malorū afflita tempestatibus [est,
 Me veluti portū recipere in tutum queam.
 Tantis per igitur impetrare abs te velim,
 dum mihi facultas aliqua, ratiōne suppetet,
 Qua de marito expetere supplicium queā,
 Ob quæ patravit immerenti, & plectere
 Illi locaram cum parente filiam,
 Sistacita, plena mulier alioqui metus, „
 Infirma, ferrum contueri haud sustinet : „
 At in torum si quispiam peccaverit, „
 Nullum crux pectus est sicutius. „
 Id fiet. etenim jure pœnas expetis Ch.
 Medea, sortem nec dolore tetuam
 Miror, Creonta sed video regem gradum
 Ferre huc, novorum consiliorum nuncium.
 Te, torva, vultu tetrico, iratam viro Cr.
 Medea, monui, regno ut extorris meo
 Comitata geminis hinc abires liberis,
 Vetui morari. quando decreti arbiter
 Istius ego sum, non revertar hinc prius
 Domum, exulem quam finibus protrusero.
 Hei pereo, penitus undecunq; miserrima. Med.
 Omnes rudentes explicant hostes mei :
 Mali nec usquam commodus datur exitus. Afflita

ἐρήσομεν τοῦ, καὶ κακῶς πάχουσ ὅμως,
 τὸν Θοὺ μὲν ἔκαλι γῆς δόπονέλεις Κρέον;
 κρε δέδεικαί σ. οὐδὲν δεῖ πειαιμπίχειν λόγους.
 μή μοι οὐδράσης παῖδες αὐτήκεσσν κακέν.
 ξυμβάλλεται τὸ πολλὰ τὸ δέ δείματο.
 σοφὴ πέφυκας, καὶ κακῶν πολλῶν ιδρις.
 λυτῆ τοῦ, λέκτρεων αὐτὸς ἐπερημμή.
 κλύωδες απέλειν, ὡς απαγέλλεσθαι μοι,
 τὸν δόντα, Εἰ γῆμαντα, Εἰ γενεμέτα,
 δράσεν οὐ. ταῦτ' εὖ πειν παθεῖν, Φυλαξόμεν·
 κρεῖσσον δέ μοι νῦν τούτος στοχεῖδες γυνά,
 τὴ μαλαζεκιδένθ, ὑπερον μέγα στένει.
 μή Φεῦ, Φεῦ. οὐδὲ με πεῖστον, ἀλλὰ πολλάκις Κρέον,
 οὐδὲ βλαψε δόξα, μεγάλα τεργασταί κακά.
 οὐδὲ θεός ποθόσ τοι δέξει φρων πέφυκονηρ,
 παῖδας πειαιμπάτεις σκοδιδάσκεας σοφάς.
 οὐδὲ χωρεις γέλλαλης, τοῖς ἔχουσιν, αργίας,
 οὐδὲ φθόνον τούτος αἰτῶν ἀλφανγσι δυσμή.
 οὐδὲ σκαμοῖσι μήδη γέλλαντα τοφετφέρων σοφά,
 Δόξας αἰχλατο, καὶ σοφὸς πέφυκέναι.
 οὐδὲ τῶν δι' αὐτὸν δοκεύντων εἰδέναι τη ποικίλον,
 οὐδὲ κρείσσων νομίσθεις στονόλφ, λυτούς φανῇ.
 εἴγε τοῦ καύτη τοῦ κοινωνῶ τούχης.
 σοφὴ γέλλασσα, τοῖς μήδη εἴμι ἐπίφερον Θοῦ,
 τοῖσθι μήσυχαία, τοῖς δε διατέρητεόπον

τοῖσθι

Afflita quanvis pessimè, id quæram tamen,
 Quæ causa regno me exigere cogit Creon?
 Temetuo (quorsum falsa opus prætendere?) Cr.
 Letale gnatæ ne exitium struas meæ.
 Causæ timorem suggestunt hunc plurimæ.
 Sagax es, artes gnara longè pessimas,
 Graviterq; tædis orba fers divortium,
 Et nunc minari fama te refert malum
 Sponsosq;, sponsæq;, & novæ nuptæ patri.
 At id prius quam fiat, antevortere
 Volo cavendo. præstat autem odium tuum
 Nunc ferre, sera quam, peracto facinore,
 Hanc lenitatem luerè pœnitentia.
 Non fama primùm nunc nocet Creon mihi Med.
 Miséræ, sed antè damnâ non semel dedit.
 Quicunq; vera præditus prudentia est,
 Ne disciplinis liberos impensiū
 Erudiat æquo, nec sapere doceat nimis.
 Nam pigra præter quæ sequuntur ocia,
 Obliquius urget livor illos civium.
 Apud imperitos scita si sophizæ nova
 Promas, ineptum rentur. atq; inutilem.
 At si putere denuò præcellere
 Hos qui sophorum authoritatē vendicant,
 Eris molestus. idq; adeò mihi evenit.
 Perita cum sim, hos urit invidentia;
 His ociosa dicor; illis displicet
 Diversa vita ratio: nec desunt quibus

ποίσθι· τὸν περιουσιντης. εἰμι δέ τοι αγαν σοφή.

σὺ δέ τοι φοβή με, μή πιστει μελέτης πάσης
τόχως οὐδεὶς ἔχει μοι, μηδὲ πρέστης ἡμᾶς Κρέον,

ἄστε τοῖς τυράννοις αὐτοῖς ἔχει μαρταίνειν.

σὺ γάρ τι μηδείκηπες γέξειδε κόρης

ὅτωσε θυμὸς ἡγήρη. ἀλλ' εἰμένη πόσιγ

μιζῶ. σὺ δέ οἶμαι ζωφρονῶν, εἵδρας τούτου.

καὶ νῦν τὸ μῆρον ζεύς Φθονῶν καλῶν εἴκεν.

νυμφός εἶται, οὐ πειστούση. τώρα δέ μή καθόνει
εἰπέ μοι οἷκεν. Εγὼ ηδηκημέροις

σιγησόμεθα, οὐρανόνων νικάνταδημοις.

κρέ τοι λέγεις αὐτούς μαίλιθαι: ἀλλ' εἰ ζωφρονῶν
ορρωδία μοι, μή πι βαλλέταις κακοῖς.

τοζώδε γένετος οὐ πάρθε πέποιθε σοι.

Γανὴ γάρ οὖς υθυμόν, οὐδὲ δέ αὕτως αὐτῷ,

Ράσων Φυλάσσειν, οὐ πιστηλός σοφός.

ἀλλ' εἴδεις αὐτούς ταῖς λέγεις, μηδέγεις λέγεις.

οὐδὲ ταῦτα αἴρητε, οὐδὲν εἴχετε πέχειν, οὐτων
μηδεῖς παρέητε, οὐδὲν δυσμήτης εἴμοις.

μή μὴ περισσεὶς γονάτων, τοῦτον νεοτάριχον κόρην
κρέ λόγος αὐτοῖς. οὐδὲν αὐδέση λιταῖς τοι.

μή αὐτός εἴδειται με, οὐδὲν αὐδέση λιταῖς τοι
κρέ φιλῶ γάρ σὲ μᾶλλον, οὐδόμοις εἴμαστε.

μή αἴπατεις. οὐδὲ ζευκάρτανον μνεῖαν εἴχω
κρέ πολεύειν τέκνων, εἴμοιγε φίλτεπνηλόν.

μή φεῦ, φεῦ. βροτοῖς εἴρωτες οὐδὲν κακόν μέγατοι
κρέ οὐκαντοῦσι οἶμαι καὶ παρεγένθησαν τύχαις.

Zd.

Obesse videar mediocri hac sapientia.
 Tu quoq; vereris ne quid in te perpetrem.
 Non hic mearum, ne time, rerum est status,
 Reges ut à me metuere deceat, Creon.
 At tu quid in me perpetraisti iniquius?
 Natam elocasti cui tibi lubitum est viro:
 At ego maritum prosequor odio meum.
 Nec temerè opinor ista gessisti: neq;
 Rebus secundis in video: quin nuptias
 Facite, beati vivite: latebras fugæ
 Permitte tantum hic. læsa licet, injurias
 Muſſabo: diſcam cedere melioribus.
 Speciosa ſunt hæc, blandaq; auribus, tamen Cr.
 Vereor, reſtoſum necoquas animo malū,
 Atq; adeò, tanto credo quām pridem min⁹,
 Præcipit is iræ mulierem, aut etiam virum, , ,
 Vites facilius, quām modeſtum atq; tacitū. , ,
 Desine morandi fando cauſas neſtere.
 Abi: ſtatutum eſt ita: nec arſ ulla faciet
 Iſthiſ ut habites, me perofa hostiliter.
 Per genua quæſo, perq; deſponsam recens. Med.
 Ah, verba perdiſ. neutiquam persuaseris. Cr.
 Et me repelles, haud reveritus ſupplicem? Med.
 Evidem familiæ non meæ te præfero. Cr.
 Opatria, ſubijt nunc recordatio tui. Med.
 Qua nil ſecundum liberos mihi charius. Cr.
 O amor, hominibus peſtis exitiabilis. Med.

Perinde

μη̄ Ζεῦ, μη̄ λάδοι σε, ταῦν δὲ ὁ αἴστος κακῶν.
κρέ τέρπων ὡς κατίσια, καὶ μὲν πάλλαξον πόνων.

μη̄ πονηρῷ μήπετις, καῦ πόνων κεχρήμεσθα.
κρέ ταῦχ' εὖ όπαδῶν χερὸς αὐθίζηται.

μη̄ μὴ δῆτε θύγ', αἷμα σ' αὐθηγμένη Κρέον.
κρέ ὅχλον παρέχεις ἀτέσκοτος ὡς γυνά.

μη̄ Φάλξούμεθ'. οὐδὲ τούτοις τούτοις.
κρέ τίδειοῦν Βιάζῃ, καὶ τοι αἴπαλλαση χθονές;
μη̄ μίαν με μετεναπίστητον οὐδὲρα,

καὶ ξυμπεράναι φρονίδει, οὐδὲ Φάλξούμεθα,
παψίν τ' αὐτορικέω ποῖς ἐμοῖς, ἐπεὶ πατήρ
χο οὐδὲν πεφεύμει μηχανήσασθε τέκνοις.

οἶκτερε δὲ αὐτάς. Εἰ δέ τοι παρδῶν πατήρ
πεφύκας. εἰκός δὲ εἶναι, δύνοιεν σ' εὔχειν.
τόμης γὰρ μητρὸς Φρονής, εἰ Φάλξόμεθα.
κείνας δὲ κλαίω συμφορᾶ κεχρημάτων.

κρέ τῇκιστε τέμπον λῆμεν εἴφει τυραννικόν.

οὐδὲ δουρήμερον τοῦ, πολλὰ δὲ διέφερε.

καὶ νῦν ὁρῶ μὴ εὖ αμεαρτάνων γυνά,
ὅμως δέ τούτη τοῦδε. περιννέπω τοῦ σοι,
εἴστη τοῦ πικσαλαμπάς ὄψεται θεῖς;

καὶ παῖδας σύντος τοῦδε περιμόνων χθονός,
θανῆ. λέλεκται μῦθοι τοῦ Φάλξος ὁδε.

νῦν δὲ εἰ μηδέν μετεῖ, μίαν εἴφερεν μίαν.
οὐδὲρη δράστες δεινοί, αὖν Φόβοι μὲν εἴσι.

ΑΝΑΠΛΙΣΤΟΙ.

δύσπαιγε γυνά,

Φεῦ

Perinde opinor, res uti sese dabit. Cr.
 Quis author horum, tu memento Juppiter. Med.
 Abscede inepta, meq; curis libera. Cr.
 Curæ premunt me, nec egeo curis novis. Med.
 Hinc exigere subito servili manu. Cr.
 Noli obsecro: sed id te sine exorem Creon. Med.
 Adhuc molesta mulier eris, uti video. Cr.
 Abibo. non, hoc ut precibus impetrem, ago. Med.
 Quorsū igitur urges, nec meo abscedis solo? Cr.
 Unum instruendæ modò fugæ indulge diē: Med.
 Et quando curam hanc genitor abjecit, sine
 Me comminisci liberis opem ultimam.
 Miserescat horum. nam & tibi sunt liberi.
 Parens parentis calamitatibus fave.
 Nam nulla cruciat cura me exilii mei,
 Sed liberorum miseriæ me macerant.
 Haud impotenti mente sum, & tyrannica: Cr.
 Quin sæpe damno mihi meus pudor fuit.
 Et nunc apertè mulier erratum meum
 Prævideo: verùm vince, quod vis accipe.
 Premoneo tamen id, si morantem crastinus
 Hic te videbit Phœbus, ac natos tuos,
 Actum est, peristi, fixa stat sententia.
 Nunc, si necesse est, lucis unius moram
 Permitto. nam nil interim patraveris
 Horum, timore quę me habent nunc ànxiū.
 Infelix mulier, misera, malis Cho.

C

Miseris

Φαῦ, φαῦ. μελέα των Κῶν αἰχέων.
 ποῖ ποτε τρέψῃ; Ήνα ταρεξιάν,
 ἢ δόμον, ἢ χθόνα Κωπῆς κακῶν
 ἐξαύρηται;
 ὡς εἰς ἄπρον σε κλύδωνα θεός,
 Μύδεια κακῶν ἐπόρευσε.

ΙΑΜΒΟΙ.

μή κακῶς πέτεσαι ταῦ παντάχη. τίς αὐτερεῖ,
 ἀλλ' οὐ ταύτη ταῦτα, μηδοκεῖτε πω,
 Εἴ τοσ' ἀγῶνες τοῖς νεωτέροις νυμφίοις,
 καὶ τοῖσι κηδεύσασιν καὶ Κυκροὶ πόνοι.
 Δοκεῖς γὰρ τοῦ μετίνδε Θωπεῦσαν πότ' αὖ,
 εἰ μὲν τηνερδάντοσιν ή τεχνωμένων;
 Καὶ μὲν αὐτὸν ταρεξεῖπν, καὶ μὲν τὸν Φάρμακον χεροῖν
 ὅδι, εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο,
 ὥστ' ἐξὸν αὐτῷ πέμπειν Βαλδύματα.
 γῆς οἰκεῖαλόντι, τώδει αἴ Φῆκει ήμερον
 μενούμι, σὺ η τεττές ταῦταν εἵσαιν ἐχθρῶν νεκρός
 θήσαι, πατέρα τε, Κιόρπε, πότιν τ' ἐμόν.
 πολλὰς οὖτε ἔκτους θανατίμας αὐτοῖς ὁδύς;
 Κοιοῖμε, ὅποις περιττὸν ἐγχειρῶ, φίλοι.
 πότερον οὐ φάψω δῶμα νυμφικὸν πυρὶ,
 ἢ θηκτόν οὐτού Φάσγανον οὐδὲ παῖθο,
 σιγῇ δόμες εἰσβᾶσ' οὐ ἐστρωταὶ λέχο.
 ἀλλ' εἴν τη μοι ταρεξαντεῖς, εἰ ληφθήσουμε
 δημάς οὐδὲ βαίνανταν τεχνωμένη,
 θαυμάσαι θήσαι τοῖς εμοῖς ἐχθροῖς γέλων.

κράτισσα

Miseris obnoxia, quò tandem
 Te verteres? cuius amicitiam,
 Cuius tectum, aut terram invenies
 Portum malis?
 Traxit incluctabile fatum
 In mare te Medea malorum.
 male cuncta cedunt undecunq;. quis neget? Med.
 Sed ne putetis pessimè hac succedere,
 Sponsis adhuc mihi pugna superest cù no-
 Ingens futurus est labor cum affinibus. [vis:
 Credis tyranno quissē me palparier,
 Ni subfuisset spes lucri, vel spes dolis?
 Supplex fuisset? contigisset illi manum?
 At ille tanta præditus recordia est,
 Ut cum liceret obviām conatibus,
 Si me expulisset, ire, permisit diem
 Hunc memanere: tres ego hostes qua meos
 Maectabo, patrem, filiam, meum virum.
 Sed tanta leti cum facultas suppetat,
 Unde inchoabo, dubia, amicæ, fluctuo:
 Subdām ne thalamis nuptialibus faces?
 An ferro acutorupta fodiam pectora,
 Ingressa furtim tectum ubi torus sternitur?
 Sed memoratur una res: si capta sim
 Intecta scandens, per dolū dum rem gero,
 Perempta risus exhibebo malevolis.
 At usitatam præstat insistere viam,

C 2

Cujus

κράνιον τὸν θέτειαν, ἢ πεφύκαρδμ
 Σοφαὶ μάλισται, Φαρμάκωις αὐτῶν κανεῖν.
 εἰς. καὶ διῆτεθνᾶσι. τίς με δέξεται πόλις;
Ευπόλεων τίς γλῶς αἴσουλον, καὶ δόνας ἔχεγένετος φίλει τενάχ
 ξενοῦ παραχών, ρύσεται τὸν δέμαντος;
 σόκεσται. μείναστε τὸν ἐπισμικρὸν χρόνον,
 ἢν μὲν πις ἡμῖν πύργοις ἀσφαλής Φανῆ,
 δόλω μέταμι τόνδε καὶ σιγῇ Φόνον.
 Τὴν δὲ ἔξελαύνη ξυμφερά μὲν ἀμήχανον,
 αὐτὴν ξιφοῖς λαβόσαι, καὶ μέλλω θανεῖν,
 αἰσνῶσφε. τόλμης δὲ εἶμι τερψτὸν καρπερόν.
 Καὶ μὰ τὸν δέασοναν, λοὺς ἐγὼ σέβω
 μάλιστη πάντων, καὶ ξυάργους εἰλόμενοι,
 Εκάτη, μυχοῖς νοάσοιν ἐτίας ἐμῆται,
 χαίρων της αὐτῶν τὸν ἀλγωτὸν κέαρ.
 πικρὸς δὲ ἐγώ σφι καὶ λυγρὸς θίζω γάμους,
 πικρὸν δὲ κῆδον, καὶ Φυγαῖς ἐμάς χθονός -
 αὖτε εἴδε. Φείδης μηδὲν ὅντες ἐπίσασμα
 μήδεια, έγλαύχοι, καὶ τεχνωμένη.
 ἔρωτος εἰς τὸ δεινόν. οὐδὲν ἀγάνηλον θύμοις.
 ὄρδες αἱ πάρχεις; Καὶ γέλωτα μὲν σοφλειν
 τοῖς Σισυφείοις, τοῖς τοιάσονοι γάμοις,
 γεγῶσαιν ἐθλῆ πατέρος, ηλίστη ἄπο.

„ Πτίσασμα τοῦ, Πρὸς δὲ καὶ πεφύκαρδμ ἀπορεῖ πεντί^{τη}
 „ Γωνίκες εἰς μὴν ἐθλὸν ἀμηχανῶτα τοιούτων.
 „ Κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφῶτα τοι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

εροφή αη.

αἴγω

Cujus perita sum , necandi pharmacis.
 Esto, perierint : quod recipiet me oppidum ?
 Quod erit asylum ? fida quæ fidi hospitis
 Domus patebit, protegèt ve perfugam ?
 Nusquam est . manebo paulū, dum stabilia
 Alicunde nobis præsidia sese offerent.
 Dolis adoriar , clamq; perfungar nece.
 Si pellat hinc me fors ineluctabilis,
 Mucrone peragam facinus ipsa vel palam :
 Lubens periabo, modò queam illos perdere.
 Ad culmen imus præcipitis audaciæ.
 Regina nobis culta semper unicæ.
 Hecate triformis, artis adjutrix meæ,
 Tejuro, nostra quæ colis penetralia,
 Nostro è dolore nemo referet gaudium.
 His luctuosas atq; acerbas nuptias ,
 Affinitatem funebrem, & meam fugam
 Reddam. eia cunctis utere simul artibus
 Medea , cuncta convoca consilia. age ,
 Agdredere facinus. nunc opus constantia ,
 Animoq; forti. quæ feras, vides, cave
 Ut ne propines risui nepotibus
 Te Sisyphæis , nuptiisq; Jasonis ,
 Te, patre claro, Soleq; proavo editam.
 Perita es ipsa , deinde nata fœmina :
 Ignava quibus est mens honesta ad omnia , „
 Ad turpe superest facinus omne audacia. „

C 3

Retro "

- 1 Χο ἄνω ποταμῶν ιερῶν χωρῶν παγκα,
 2 κὲ δίκα κὲ πάντα πάλιν σρέΦετα.
 3 αὐδράστι μὴ δόλιαι βιβλαί. Ιεών
 4 οἵ σκέπτι πίσις ἀρηρε.
 5 πάνθ' εἰμὰν δύκλειαν ἔχειν βιοτάν,
 6 σρέΦετο Φάμη.
 7 ἐρχεται πιβαὶ γυναικεῖω γῆρε.
 8 σκέπτι δύσκελαδῷ Φάμη γυναικας ἔξει.
 αὐτεροΦή θη.
 1 μάση τὸ παλαιόγνεων λέξασνάσαδα,
 2 τὰν ἐμαὶ ὑμενδῆσαν αἴπετο Σιων.
 3 ζηδὸν σὺ αἱμετέρα γνάματα λύρας
 4 ἀπασε. Ιε' αστιν αἴσαδα
 5 Φοῖβῷ αἴγητωρ μελέων. ἐπεὶ αὐτέχνουσιν ὑμίνων
 6 σέρασνων γῆράν. μακρὸς δὲ αἰώνιν ἔχει
 7 πολλὰ μὴ αἱμετέραν αὐδρῶν τε μοῖραν εἰσεῖται.
 εροΦή Β.
 1 σύ δὲ σκη μὴ σύκεων πατείων ἔταλες
 2 μαγνομήτα κεφαλία, διδύμας ὁρίσασι πόντα.
 3 πέτρας. Πτέτητε ξένα νοίεις χθονί, τὰς αὐταίδρυ
 4 κοίτας ὀλέσασι λέκτρα.
 5 τάλαντα. Φυγαὶς τὸ χώρας αἴπματο ελαύη.
 αὐτεροΦή Ζ.
 1 Βεβακει ὄρην χάρει, ψδέται αἰδώς.
 2 Ελάδι τῷ μεγέλῳ μίμεναι.
 3 αἴτερία δὲ ανέπλοι.
 4 σοὶ δὲ γέπατερ δόμοι,
 5 δύσαγε, μεδομίσαιως
 μόχθων.

Retro ad fontes sacra feruntur
 Flumina, jus & fas vertuntur.
 Hominum plena dolis consilia.
 Nec pacta fides diis sat certa est.
 Audiet ex hoc muliebre benè
 Genus, accrescit gloria nobis.
 Non jam deinceps fama sinistra
 Traducet fœmineum sexum.
 Ex hoc mutabit Musa modos
 Vatum prisorum, qui cantu
 Muliebrem celebrant perfidiam.
 At si cœleste melos citharæ
 Nos docuisset carminis author
 Phœbus, paria audisset
 Progenies virum.
 Sed multa potest longior ætas
 Nobis exprobrare, virisq;
 At tu patriam deservisti
 Animi vecors, vecta gemellos
 Trans scopulos ponti, ac peregrinam
 Habitæ terram, orbata cubilis
 Tædis vidui, ac misera hinc exul
 Ejiciere ignominose.
 Perijt reverentia jurisju-
 randi, nullus superest Graiis
 Pudor, in cœlum sed revolavit.
 Tibi verò nec patria domus est
 Infelix, in quam ceu portum

Ch.

Per-

- 6 μόχθων, παρὰ τῶν δέ λέκτρων,
7 ἀλλὰ βασίλεια κρείσων δόμοισιν ἐπέζη.

Ι ΑΜΒΟΙ.

ἰδίᾳ γάρ κατεῖδον πεῖστον, ἀλλὰ πολλάκις,
„ Τραχεῖαι ὄργια, ὡς ἀμπήχανον κακόν.
„ σοὶ γὰρ παρόν γένεται τῷ δόμῳ ἔχειν,
κάθφως Φεράζη οἱρευτόνων Βαλαύματα,
λόγων ματαίων γένειν ἐκπεσῆ χθονός.
κάρμοις μὲν γέδεν πεῖγμα, μὴ παύση ποτὲ
λέγεσθαι, Ιάζων ὡς κάκισθαι εἶναι αὐτῷ.
„ ἀλλὰ τοιούτους εἴτε σοι λελεγμένα,
„ πᾶν κέρδος ἥτοῦ γημιτρίδης Φυγῆ.
κάγαροι μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμιτρίδων
ὄργιας αὐτοῖς, καὶ στέπαλόμια μέρεν.
σὺ δέ σοι ανίεις μωρός, λέγεσθαι εἰ
κακῶς τοράννυται. τοι γὰρ ἐκπεσῆ χθονός.
ὅμως τοι κακού τούτοις σοι απόφρικώς Φίλοις
ήκω, τὸ σὸν γένεσοκοτάθμηθαι γενέσαι,
ως μή τοι αἰχθήματα ζωτέκνοισιν ἐκπέσης,
„ μητέ συδεής τοι. Πόλλας εὐφέλικεται Φυγή
„ Κακὰ γένεται αὐτῇ, καὶ γὰρ εἰ σύ με συγεῖς,
σοι αὐτοῖς αύτοίς σοι κακῶς Φρονεῖν ποτε.
μηδὲ παγκάκιστε, τοῦτο γάρ στοιτεῖν εἶχε
γλωττῇ μεγάσον εἰς αὐτοῖς κακόν.
ηλθεῖς περὶ τοῦτο, ηλθεῖς εἰχθίσος γεγόνεις,

Τεοῖς

Perfugias è thalami curis.

Sed regina potentior

Occupat aulam.

Non nunc, sed antè sæpe perspectū est mihi Jas.

Quàm sit malū impotens & immedicabile „

Ira aspra, licitum fuerat & terra, & domo „

Hic tibi frui, siquidem tulisses molliter „

Potentiorum imperia, quæ nunc exulas

Obvana verba, quæ molestiam mihi

Minimè facessunt. perge, uti facis, dicere,

Longè virorum pessimum esse Jasonem.

At quæ in tyrannos blatterasti, si exules

Ob hæc, recense pro lucro jussam fugam.

Ego sævientum molliebam principum

Animos feroce, ne exulares: tutamen

Stulta esse pergis, prodigens convicia,

Dirisq; reges devovens, itaq; exulas.

Nec ista amicos me movent ut deseram.

Adsum, tuisq; commodis mulier vaco,

Ut ne recedas hinc inops cum liberis,

Egens ve rerum. multa secum incommoda „

Ferre fuga suevit. sed nec indignè fero, „

Nec velle possum male tibi, & si me oderis.

O pessime undequaq;. nam imbecillitas Med.

Conviciari me sinit tantùm mea.

Me adisti, adisti, maximè mortalium

θεοῖς τε, καὶ μοὶ, πάντι τὸν αὐτρώπων γέμει;
 „Οὔποι Θεά! Θεά! τόδι ἐστίν. τόδι σταλμέσαι,
 φίλας κακῶς δράσαι τὸν συνανίστην βλέπειν.
 Άλλος οὐ μεγίστη τῶν ὅντων αὐτρώπων νόσοι
 παῖς, αὐτοῖς δὲ εἰπούσης μολών.
 εἶγά τε γὰρ λέξασαι καὶ φιλήσουμεν.
 Ψυχὴν κακῶς σε, καὶ σὺ λυπήσῃ κλύσαι,
 ἐκ τῶν τοῦ περιττῶν περιττῶν αἴρεσθαι λέγειν.
 εἰσώσαις, οὐδὲ ισαστινεῖται πάνταν οὐδεις
 των τὸν συνεισέβησαι δργῶν σκάφος,
 πεμφθένται τῷρων πυρπνόων θητεύεται
 ζεύγλησι, οὐδὲ στεροῦται θανάσιμον γένεσι.
 δράκοντας δέ, οὓς πάγκευσσιν αἱμφέπτων δέργεις,
 στείρεις εἰσεπολυπλόκοις αὖπνοις οὐδὲ,
 κλείνασι. ανέχοντοι φάγοι ζωτίειον.
 αὐτῷ τοῦ πατέρα καὶ δόμας παρεδόσεις ἔμεσος,
 τῶν πηλιῶν τοῖς Ιωλητοῖς ικέταις
 ζωὴν σοὶ περίσυμον μᾶλλον οὐδὲ σοφωτέροις.
 Πελίαν τὸν απέκτειν, οὐστεράλγησον θεντῆν
 παύδων τοῦ αὐτοῦ. πάντα τὸν εἰδεῖλον φόβον,
 καὶ τοῦτον υφέντι μῶν αὐτοῖς αὐτοῖς παρεδόσεις,
 περιέδωκας ήματος. καμνάδης σκηνής λέχη,
 παύδων γεγώτων. εἰ γὰρ ηδὲ αἴπαχος ἐπι,
 σύγκρισις αὐτοῖς, οὐδὲ εἰργασθεῖσαι λέχης.

οὐκων

Ex o se di i s q; , mi hi q; , cun ctis q; hom in ibus.
 Non fortitudo est ista, non fiducia,
 Læsos amicos contueri comminus ,
 Sed morbus unus omnium gravissimus
 Additus hom in ibus, impudentia. id tamen
 Abs te probè actū est, quod adieris: ego ut le-
 Animū dolore, jurgia in te congerens: [vem
 Et tu vicissim sentias molestiam.
 Et primūm, ut à primis initii s ordiar,
 Salutis author tibi fui, ut Graii sciunt,
 Quoſcunq; tecum vexit Argo Pelias.
 Flammam vomentes jussus es tauros jugo
 Supponere, & letale fulcis condere
 Semen, draconem s æpe in orbes nexilem,
 Circunuolutum vellus auro fulgidum, &
 Sopore nunquam fessa victum lumina
 Fallere: perempto tibi dedi illo cernere
 Vitale lumen: prodito patre, & domo,
 Applicui Jolchon te secuta, tibi nimis
 Hic obsecundans, ac mihi parū providens,
 Peliam peremī, morte qua nulla gravior,
 Manu suorum liberorum. sustuli
 Tibi metum omnem. tu tot ob beneficia
 Nos prodidisti, prædo perfidissime,
 Novas secutus nuptias, post liberos
 De me creatos, orbus etenim si fores,
 Veniam dedissem conjugis cupido novæ:

Dein

ὄρκων ἦ Φρεύδη πάτερ. τὸν δὲ ἔχω μαθεῖν,
 ἐπὶ θεός νομίζεις σὺ πάτερ τοῦ αὐτοῦ ἀρχήν εἶπι,
 ἐπὶ ιεραγάλην διὰ θέσμον αὐτούς πρώτοις ταῦτα,
 ἐπεὶ σύνοιδαί γε εἰς εἶμεν τοῦ δύορχοῦ ἦν.
 Φίλος δεξιὰ χεὶρ, τῆς σὺ πόλλα ἔλαμβάνε,
 καὶ τῶν δε γονάτων, ὡς μάτια κεχερώσμενε
 κακῷ τεφές αὐτὸς, ἔλπιδων δὲ τὸ μάρτυρα.
 αὖτε, ὡς Φίλων γένοντι σοι κεινώσσουμεν,
 δοκεῖσθαι μήποτε τεφές μεστὸς περιέχειν καλῶς,
 ὅμως δέ, ἐρωτηθεὶς γένος αὐτοῖς φανῇ.
 Καὶ ποτε τράπαπωμεν; πότερον τεφές πατέρος δόμος,
 τὸν δέ τεφές ταλαιπόνας πελεάδας; καλῶς γένος αὐτὸν
 δεξιοντό μὲν οὔτε φίλοις, ὃν πατέρεργα κατέκρινον
 εἶχεν γένος τοτε. τοῖς μὲν οἴκοις φίλοις
 ἔχθρον καθέστηκεν. τὸν δέ μὲν τοῦ εὐχειών κακῶν
 δρᾶν, τοὺς χάρειν φέρεται, πολεμίσεις ἔχω.
 τοιούτοις με πολλαῖς μακαρίαις Ελλωΐδων
 ἔτηκας αὐτὸν τῶν δε. Ιανουαρίον γένεσθαι
 ἔχω πόσιγ, Καπιτόν, η τέλοις εἶγω,
 εἰς φίλον γένομεν ἢ γαῖαν σκεπεληρόμην,
 Φίλων ἔρημον, Καύτεκνοις μόνη μόνοις,
 καλόν γένοντες τοῦ νεωτέρου υψηλού Φίλω,
 πλωχεῖς ἀλαζόνας παῖδας, ητε εἰσωσάσε.
 Ωζεῖ, πέδη γένεσθαι μήποτε, οὐ κιβδηλόν γένεσθαι,
 Τεκμήριον αὐθρώποισιν αὐτοῖς παῖδες συφῆ,
 τοιούτοις

Ανδρῆν

Dein pejeratis diis fides fluxa : ac satis
 Statuere nequeo, quos putabas tum deos
 Regnare, credas nunc quoq; an potius novū
 Jus esse, fasq; traditum mortalibus,
 Ut qui tibi ipsi es cōscius perjurii.
 O tacta s̄æpe dextera. ô s̄æpe genua
 Frustra prehensa tibi manu infidissima,
 Ut spes fecellit: age, velut amicum alloquar,
 Sperantis instar aliquod abs te commodū.
 Et enim rogando detegam scelus tuum.
 Quò nunc revertar? spreta quò me conferā?
 An ad penates patrios, ac patriam,
 Quam , te secuta, prodidi ? an potius petam
 Peliæ misellas filias, quæ me hospitem
 Tractent benignè patris ob necem sui?
 Sic est, amicos perdidì domesticos:
 Quos non decebat afficere me injuria,
 Te propter, hostes universos reddidi.
 Ergo beatam inter Pelasgidas nurus
 Me reddidisti prc his beneficiis . virum
 Sum singularem nacta, fidumq; misera.
 Si profuga cogor hoc solo egredier, inops,
 Deserta amicis, sola, solis liberis [novo
 Comitata, pulchrum elogium erit sponso
 Mendica proles, exulans cum conjugē,
 Cui debet, aura quòd fruitur. O Jupiter
 Adulterini indicia cur certa hominibus

Auri

, , Ανδρῶν δὲ ὅτῳ γέγονε κακὸν διειδέναι,

, , Οὐδεὶς χαρακτήρ εἰμι τούτη φύκε Γάρματι;

χο Δεινή πιστόρη καὶ δυσίαλοπέλη,

, , Οταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.

ια Μεῖ μὲν ὡς ἔοικε μὴ κακὸν φιᾶσι λέγειν,

ἄλλ' ὡς πενήσις κεδύδην οἰδηστρόφου,

ἄνροιστοι λαίφας κραταστέδοις κατεκδραμένοι

τῶν στένεσόμαργον ὡς γυνάκι γλωσσαλγίαι.

ἔγωγ', ἐπιθήκη λίσιν πυργοῖς χάειν,

Κύπειν νομίζω τὸ ἐμέτης ναυκληρίας

Γάρτερην εἶναι θεῶν τε καὶ θρώπων μόνιμον.

τοί δὲ εἴτε μῆδοι τῆς λεπτῆς, ἄλλ' ἐπίφερον

λόγοις διελθεῖν, ὡς ἔρως στέναγκασε

πόνων αὐτούς φύκτων τὸ μὲν σκάσαι δέμας.

ἄλλ' στάκαινειν αὐτούς θύσαμεν λίσιν.

ὅπη γε μέριμνας τοις ἐμῆς Γατηρίας

μείζω γε μέριμνας τοις ἐμῆς Γατηρίας

εἴληφας,

Muri dedisti, sed virum in corpore nota
 Impressa nulla est, unde nascantur mali? "
 Gravis ira res est, & malum insatiabile "
 Amici amicis conserunt cum jurgia. Cho.
 Me, ut video, oportet eloquendi esse haud "
 Verum gubernatoris instar callidi frudem: Jas.
 Effugere summa linteorum margine
 Loquacitatem, mulier, istam futilem.
 Ego, beneficiū quando nimium exaggeras,
 Venerem salutis autumo authorem meæ,
 Ducemq; cursus, nec deum aut hominum
 Debere ob illa sentio me gratiam. [alteri]
 Ingenii acumen acre suspetit tibi; at
 Orationis arrogans jactantia est,
 Ea cum recens, quæ coacta feceras
 Amore, duris nos ut è laboribus
 Eruere posses. illa tamen examine
 Librare nolo exactiore, sicubi
 Profueris, agnosco libens beneficium.
 At, ut docebo te, incolumitate ex mea [di:
 Plus quam dedisti, ad te redundat commo-
 Primum, Pelasgam, patria pro barbarà,
 Terram colis, ubi lex & æquitas vigent;
 Nec iura cedunt gratiæ vel viribus.
 Omnesq; doctam te esse Graii intelligunt:
 Famaq; flores. finibus si in ultimis
 Orbis habitares, mentio haud fieret tui.

Mihi

ἐληφατ, ἢ δέδωκες, ὡς εγώ Φερίζω.
 Πρῶτον μὴ Ελάδη αὐτὴ Βαρβάρη χθονὸς
 γοῦσιν κατηκεῖται, καὶ δίκαια επίτιμοι,
 νόμοι τε χρήστης μὴ περιττοὶ ιχύς θάνατον.
 πάντες δὲ στρατοντες ξυπνεῖται οὐ φένει.
 καὶ δόξαι ερχεται. εἰ δὲ γῆς επειδή ερχάτοις
 ὄροισιν ὀκταῖς, σοκαὶ λεῖψαι λόγος σέφεν.
 „Εἴη δέ εμοι γε μήτε χρυσὸς σὺ δόμοις,
 „Μήτ' Ορφέως καλλιονύμινησαγ μέλος,
 „Εἰ μὴ πίστη μόνη τύχη γένοιτο μοι,
 τοσαῦταί μήδεσσι ταῦτην ἐμοῖν πόνων πέρει
 ἔλεξι. αἱμιλλων γὰρ σὺ περιθυκαὶ λόγων.
 αἱδὲ εἰς γάμους μοι βασιλικὸν ὀνείδιζες,
 σὺ ταῦτα δεῖξα περιτταὶ μήδεσσι φόρος γεγώνεις,
 επιστα Ζώφρων, εἰ τοσὶ μέγενος φίλος,
 καὶ πάντοις τοῖς ἐμοῖσιν. αὖλος ἔχει συχθόνος
 Επειδή μετέτειν δεῦροι Ιωλκίας χθονὸς,
 πολλάς εὐφέλικων συμφοράς αἱμηχάνες,
 τί ξέδη αὐτούρημέρον ξύτυχετερον,
 τῇ πάγδα γῆμαν βασιλέως Φυγᾶς γεγώνεις;
 οὐχὶ σὺ κνίζῃ, σὸν μήδεσσι περιθυμόν.
 κακονῆς δὲ οὐδὲ μήδεσσι ιμέρω πεπληγμόν.
 αἱδὲ εἰς αἱμιλλων πολύτεκνον αὐτὸν ἔχων.
 αἱλις γάρ οἱ γεγώνεις, τοῦτο μέμφομεν.
 αὖλος ὡς τὸ μήδεσσι μέγιστον, οἰκεῖ μήδεσσι,
 καὶ μήδεσσι αὐτούρημεδα. γεγώνεις, ὅτι
 „Πεγμέτα φύσις πᾶς τις σκηδῶν φίλος.

πάγδα

Mihi nec aurum sit domi aggestum, neque
 Orpheus canendo suavitas quæ vicerit,
 Splendore si non fortis hæc decoret favor.
 Hæc dicta nostris sint super laboribus,
 Contentionem quando ad hanc me provo-
 At quæ exprobrasti regiis de nuptiis, [cas:
 Primum, reperies hic sapere me, dein virum
 Et temperantem & tibi, meisq; liberis
 Fidelem amicum. sed quiesce tu interim.
 Ut me Corinthon ex solcho contuli,
 Cumulo malorum inexplicabili obrutus,
 Quid comminisci commodum potui ma-
 Quam si puellam regiam exul duceré ? [gis,
 Non (quod tibi ægree est) quod torum odiſſe
 Sponsæq; amore saucius forem novæ, [tuū,
 Nec numero ut ulli liberū contendere.
 Sat liberorum est: de sobole nil conqueror.
 Sed, quod putandū plurimi est, ut splendide
 Aeuum exigamus, nevē penuria premat,
 Quippe indigentes qui fugere procul sciām
 Cunctos amicos: utq; familiæ meæ
 Pro dignitate, liberos educerem,
 Ex teq; natis gignerem fratres, pares [rem,
 Quos simul honorum per gradus produce-
 Meamq; postquam constabiliissim domū,
 Felix ut essem. liberis sanè tibi
 Haud est opus aliis: mihi verò utile est

D

Consu-

παῦδας τε Θρέψαμί αἴξιας σάμων ἐμῶν.
 αὐτέρας τ' αὐδελφὸς τοῖσιν ἐκ σεῖτον τέκνοις,
 εἰς ταῦτα θείους. καὶ Κωνστάντιος γένος,
 οὗ δούμανοί τε. οὐτέ γένος παύδων τί δεῖ,
 ἔμοι τολμέτοισι μέλλοσιν τέκνοις
 τά τοῦ Στρατοῦ. μῶν Βεβέλδημον κακῶς ;
 τόδι, αὐτὸν Φοίνις, εἴσε μὴ κνίζοι λέχθω.
 » Άλλ' εἰς ταπεῖτον ήκεδ', αἵστη ὄρθαυρόμην
 » Εὐτῆς, γυναικεῖς πάντας ἔχειν νομίζετε.
 » Ήνδι, αὖθις τῷ ξυμφορέτις εἰς λέχθω
 » Τὰ λάθετα καλέσαι, πολεμούσαι
 » Τίθεσθε. χρέωντας αὐτούς ποθεν Βροτὸς
 » Παῦδας τεκνάθης, θηλυδί, σύντοιχος γένος
 » Οὕτω δι, αὐτοὺς κατέδεν αὐτούς ποτε κακόγι.
 καὶ Ιάσον, οὗ μάρτυρες τοῖσιν λόγοις.
 ὅμως δι, ἔρμοι γέ, καὶ παράγναμέων λέγω,
 δοκεῖς περιδαύς σὺν αὐλοχον τὸ δίκαιον δραῦ.
 μή τολλάπολοῖς εἰμι. Διάφορός Βροταῖν.
 » Εμοὶ γέ δόσις αὐτοῖς λέγεται, σοφὸς λέγεται
 » Πέφυκε, πλείστως ζημίαν ὀφεισκάνει.
 » Γλωσσῆς γέ αὐχών πέδην οὐδειτελεῖ,
 » Τολμαῖ πανθρυεῖν. εἴτε δι, σύντοιχος σοφός.
 ως καὶ σύ μή νω εἰς ἐμὲ οὐχίμων γένη,
 λέγεται τε δεινός. εἰν γέ δικτενεῖ στέπθω.
 χρέωστο, εἴτε τοδια μή κακός, πείσαντά με
 γαμεῖν γάμον τόνδι, αὐλάπα μή σιγῇ φίλων.
 αὐτοῖς καλῶς γέ αὐτὸν μοι τῷ δι, παπρέτος λόγων

επιστολα

Consulere natis per futura pignora.
 Num cogitasse videor absurdè? torus
 Modò ne angat animum, haud istud ipsa
 At eò mulierum crevit impotentia: [dixeris. , ,
 Si conjugalis salva sit fides tori, , ,
 Tum cuncta rectè creditis succedere. , ,
 Sin hæc sinistrè parte quidquam evenerit, , ,
 Quæ chara fuerant, sunt statim inimicissi- , ,
 At quām fuisset procreasse liberos [ma. , ,
 Aliunde melius, nec fuisse fœminas? , ,
 Exempta quantis vita foret hominū malis? , ,
 Hæc pulchrè Jason perpolita oratio est, Ch.
 At mihi videre (invita quanvis, proloquar)
 Egisse iniquè, conjugem cum proderes.
 Quām nostra vulgo dissidet sententia: Med.
 Orationis qui probus erit artifex,
 Factisq; iniquis, hunc reor gravissima
 Pœna esse dignum. nam quæ iniqua comere , ,
 Se gloriatur lingua, non maleficio , ,
 Uillo abstinebit, ac vacua sapientia est. , ,
 Igitur omittit splendidis coloribus
 Fucare verum, & eloquendi viribus.
 Verbo quidem uno te subito confecero.
 Siquidem fuisses vir bonus, te oportuit
 Non hæc amicis clam peregisse: at prius
 Me persuasa nuptias facere novas.
 Quin paruissest mihi suadenti probè.

D 2

Siquidem Jas.

εἰς οὐαὶ γάμον κατεῖπον, ἥτις δὲ νῦν
 πολυκῆς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον.
 μή δέ τοσ' εἶχεν, ἀλλὰ βαρβαρον λέχει
 τοὺς γῆρας, τὸν δέδοξαν ἐξεβαλνέοσι.
 οὐαὶ δέ, μή τόδι εἴθεται, μὴ γυναικῶν σύνεια
 γῆμαί με λέκτεια βασιλέως, αὐτοῦ δέ τοι εἶχεν.
 ἀλλ', ὡστερ εἶπον καὶ πάρει, Κῶσμη θέλων
 σὲ, καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὄμοιστος
 φίναι τυράννος παῖδας, ἔρυμα δώμασι.
 μή μοι γέροντα λυτεῖς δέδαιμιαν βίον,
 μήδηδέλει, οὐσίας τῶν ἐμίσθινίζοι φρένα.
 οὐαὶ δέ, ὡς μετέλεξη, καὶ σφωτέρα φανῆται;
 τὰ γένηται μήσοι λυτερά φανέσθω ποτέ.
 μήδηδέτυχόσα, μυτυχίας εἶναι δόκει.
 μή δέ, επεδή σοι μήδη εἰς διποστροφή.
 εγώδη ερημοῦ τιμίδε φεύγει μεταχειρόν.
 οὐαὶ δέ, αὐτῇ τάδε εἴλας, μηδέν αὐλον αἴτιο.
 μήδηδέ στρατο; μῶν γαμήσας, καὶ τερπόσσοι σε;
 οὐαὶ δέ, αρετῆς τυράννοις αἰνοσίας, δέρω μήδη,
 μήδηδέ σοις αρετία γένσα τυγχάνω δόμοις.
 οὐαὶ δέ, δικεντρόμενη τιμήδε σοι τὰ ταλείονα.
 ἀλλ' εἴ τι βέλει παγεῖν, ησαντῆ φυγῆ,
 τερψιοφέλημα γέγημάτων ἐμῶν λαβεῖν,
 λέγε. ὡς εἴτε μοῦ ἀφθόνω δεγανούχερε,
 διένοις τε πέμπεν σύμβολο, οἵ δράγασίστελλο.

καὶ ταῦτα

Siquidé indicasse in nuptias, quæ nec modo Med.
 Tumidi minuere pectoris bilem potes.
 Non hæc movebat causa te, sed barbaras
 Tædas senectam adusq; fore putaveras
 Parùm decoras. Jaf. Tibi velim id persuade-
 Non me secutum regiis his nuptiis [as,
 Cupidinem uxoris, sed, uti dixi prius,
 Tuæ saluti consulebam, ac liberis
 Meis, uti de stirpe fratres regia
 Domui futuros præsidia progignerem.
 Nemihī dolori juncta sit felicitas,
 Opesq;, quæ cor triste curis ulcerent. Med.
 Hæc vota vertes, tibiq; melius consules Jaf.
 Precando, ne quod utile est, triste id putas:
 Nec cum secundæ res erunt, te esse miseram.
 Illude. perfugium tibi inventum est. ego Med.,
 Deserta cogor his profugere finibus.
 Tibi author ipsa es, ne alteri id dēs criminī. Jaf.
 Qui nam? novis quōd prodidi te nuptiis? Med.
 Diris tyrannos execrandis devovens, Jaf.
 Et execratur vestra me invicem domus. Med.
 Quot his supersunt plura, quæ haud redar- Jaf.
 At si qua poscis præsidia tuæ fugæ, [guo?
 Natis ve, nostris ex opibus accipere, age
 Profer, parato liberali dextera
 Donare, nostros tesseras ad hospites
 Dare, ut exulanten recipiant humahiter.

D 3

Hæc

καὶ τῶν ταῦτα μη θέλοντα μωρανεῖς γυναι·
λήξασαι δὲ ὄργην, κερδανεῖς αἱ μείνοντα.
μη δέ τοι αὖτε ξένοιστο τοῖπον σοῖς χρησθεῖτε οὐδὲ,
τοῦτο αὖτις πι δεξαίμεθα. μηδὲ τὴν μηδέδη.

2. Κακῷ γάρ αὐτὸς δῶρος δῶρος ὄντος σόκον εἶχε.

ἴσαν αὖτοις τοῖς τέλοις μαρτύρομεν,

ως πάνθες παουργεῖν σύγετε καὶ τέκνοις θέλων,

οὐδὲ δέ τοι δέσκεται τὰ γένεθλα, αὐτοῖς αὐτοῖς.

Φίλος απωθῆτοι γάρ αὐτοὺς παλέοντα.

μή χώρει πόθῳ γάρ τε νεοδιμήτου κόρης

αἴρει, χειροίζων δωμάτων ἐξώποτο.

κύμφα, ζωσ γάρ, ζωσ θεῶν δὲ εἰρήσεται,

ταύματα τοιοῦταν, κατέστησε δένειδες, γάμου.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

εροφή αι.

1 Χο ερωτεις τοι ερ μηρι αγαν.

2 ελθόντεις σόκοι δοξίαι.

3 διδέρεται παρέδωκαν.

4 αὐτράστην. εἰδὲ αλις ελθει.

5 κύπεις, σόκοι αλλα θεὸς δύχαρεις τοτα.

6 μηδὲ ποτε δέωσται εώς εμβού.

7 χειροτέων τόξων εφίης

8 ιμέρω χειροστοσ αφικτον οισόν.

αἰνεροφή αι.

1 „τέργη δέ με ζωφοσιάσα,

2 „δώρημα καλλισον θεῶν.

3 „μηδέ ποτε αἱμφιλόγυς ὄργασ, αἱκόρεσσα ταυτείκη.

ερμός

Hæc si recuses mulier, haud rectè sapis.
 Irām remitte: consulas tibi melius.
 Tuis nec uti volumus hospitibus, neq; Med.
 Accipere quicquā, nec dederis aliquid mihi.
 Nam quæ mali dant dona, prosunt nemini. ”
 At ego deorum sancta testor numina, Jaſ.
 Natis paratum cuncta me dare, tibiq;.
 Sed tu recusas optima, & ferocia
 Fugas amicos, ac malo id quidem tuo.
 I, sponsam amatam vise. nimium demoror Med.
 Abejus oculis te procul. agite, nuptias
 Facite. faventes fortè si respexerint
 Nosdii, pigebit apparasse nuptias.
 Si justo amores acrius Ch.
 Humana corda vulnereret
 Virtus facessit, deperit
 Famæ decus. sed si Cypris.
 Gradu modesto venerit,
 Nemo deorum est gratior.
 Regina Cypris, aureo
 Ex arcu inevitabilem
 In me sagittam haud torseris,
 Amoris unctam nectare.
 Mi grata temperantia,
 Munus deūm pulcherrimum,
 Infrenis iracundia,
 Rixosaq; æmulatio,

5 θυμὸν ἐκπλήξασ' ἑτεροις ὅπῃ λέκτροις
 6 πεσθάλοιμ· ὡδίφνικύπτειο,
 7 διπλέμυχος δίναις σεβίζε-
 8 σ· ὁξύφρων κείναι λέχηγγωμανῶν.

εποφὴ β.

1 ὡπατρίς, ὡδῶμετέμεον,
 2 μὴ δῆταπολισθροίμοι,
 3 τὸν αἰμηχανίας ἔγχοο.
 4 δυπέρερετον οὐῶν οἰκτεομέτων ἀχέων.
 5 θανάτῳ θανάτῳ πάρθοδαμίλε,
 6 „ αἱμέρειαν ταῖδε ἐξανύσσει. Μόχθων
 7 „ Δικάλλοθεντε,
 8 „ Ηγαῖς πατρίας σέρεαδ.

αὐτοφὴ β.

1 εἴδομδη, σόκε εὖρων,
 2 μύθων ἔχομδη φρεσσαδ.
 3 σὲ γδε πόλις, γε φίλων πις
 4 ὠκτέρε, παθέσαι
 5 δινόταπον πατέων.
 6 „ Αχαέας πόλον, ὅτω παρέσσει.
 7 „ μὴ φίλας πιμᾶν, καταρρέναι νοίξαν-
 8 „ πιληίδα φρενῶν.
 9 „ Κάμοι φίλοθε ποτέ εῖσαι.

I A M B O I.

οἱ Μήδεια χαῖρε. Τὸ δε γδε πεσοίμοις.
 κάλλιον γδεῖσ οἶδε πεσοφωνεῖν φίλοις.
 μὴ ὡχαῖρε καὶ σὺ παῦ σφε πανδίγθο.

Aἰγαῖ.

Mentem mihi ne fauient
 Ulla dolentem pellice,
 O sancta Cypris, quæ toros
 Amas carentes litibus :
 Parata promptè expendere
 Lecti jugalis crimina. O patria, ædes meæ,
 Nunquam exul, & consilii inops
 Aevum molestè transigam,
 Confecta miseris luctibus.
 O fata, fata tollite
 Ex hoc prius me lumine.
 Inter molesta cuncta nil
 Molestius cognovimus,
 Pelli solo quam patrio.
 Nec id relatu didicimus
 Alterius. haud te civitas
 Miseratur, aut æqualium
 Quisquam gravissimis malis
 Pressam. male pereat miser,
 Miserabilisq; nemini,
 Qui, cum licet, nullo colit
 Officio amicos : nec aperit
 Syncera claustra pectoris.
 Mihi quidem amicus nunquam erit.
 Medea salve. hoc pulchrius proœmium
 Nemo habet, amicos quo salutarit suos.
 Salve propago providi Pandionis

”
 ”
 ”
 ”
 ”
 ”
 ”
 ”
 ”
 ”

Aeg.

Med.

Aegae.

D 5

Λίγεū. πότεν γῆς τὸδὲ Ἐπιστροφᾶς τέσσας;
 οὐ Φοῖβος παλαιὸν ἀκλιτῶν γέρητον.
 μή τίδὲ ὄμφαλὸν γῆς θεασιώδον οἰκάνεις;
 οὐ παῖδων ἐρδύν ων απέρμι, ὅπως γέροντος μοι.
 μή περιθεῶν, ἀπαγ. γὰρ δεῦρ' αὐτὶ τείνεις βίον;
 οὐ αἴπουδες ἐτρόποι, δάμιον τὸ πνὸς τύχη.
 μή δάμαρτος φύσης, ἢ λέχες αἴπειρος ὁν;
 οὐ σὸν εἰστρόμψιον τοῦτος ἀλυγες γαρμηλίς.
 μή τί δῆτα Φοῖβος εἰσέστησε παῖδων πέρι;
 οὐ σφωτέρος, ἢ κατ' αἴδρα συμβαλεῖν, ἐπη.
 μή θέμεις δέ αὐτὸς τοῦτος γέρητος εἰδέναι θεοῦ;
 οὐ μάλιστ', ἐπείτοι καὶ σοφῆς δέητη φρεσύος.
 μή τί δῆτ' ἔγρησε, λέξον εἰ θέμεις κλύειν.
 οὐ αἴσιοῦ μετὸν πεσούχοντες μὴ λῦσαι πόδα.
 μή πειναὶ τί στράσης, ἢ πάγος εξίκη χθόνα;
 οὐ πειναὶ πατερώσαν αὖθις εἴσιαν μόλω.
 μή σὺ δέ αὕτη τί γέρητον, τώδε ναυσολεῖται χθόνα.
 οὐ Πιτθεύς τοις ἐτοι γῆς αναζητούσεις.
 μή παιδὸς λέγεστο Πέλοπος, Κύστεστος.
 οὐ τότε θεοῦ μάνικμα κρινῶσα γέλω.
 μή σοφὸς γάρ αὐτῷ, καὶ τριβωντας τοιαύτε.
 οὐ καρμοὶ τοῦ πάντων φίλοις δορυξένων.
 μή ἀλλ' αὐτοχοίτος καὶ τύχοις ὅταν ἐράσῃ.
 οὐ τί γάρ σὸν ὄμησε, γέρως τε ζωτέτηχ' ὄδεις;
 μή Λίγεū. κακιστός εἰτι μοι πάντων πόσις.
 οὐτέ τὸ Φύτος; σοφῶς μοι τοὺς Φερέσσους διαθυμίας.
 μή ἀδικεῖ μὲν Ιαίζων, οὐδενὶ ἔμοιον παθῶν.

τί γέρητον

- Aegeu. unde in istud contulisti tē solum? Aeg.
 Phœbi vetustum deserens oraculum. Med.
 Cur umbilicum faticanum adisti soli? Aeg.
 Prolis cupido consulere adegit deum. Med.
 Et sobolis orbus, per deos, ævum exigis? Aeg.
 Orbus, voluntas quando sic tulit deum. Med.
 Cœlebs ne, vincetus an jugali copula? Aeg.
 Haud nuptialis fuimus expertes tori. Med.
 Quid tandem Apollo rettulit de liberis? Aeg.
 Carmen facultatem supra humani ingenii Aeg.
 Responsa nobis nosse num fas est, dei? Med.
 Fas est. peritæ nanq; mentis indiget. Aeg.
 Quid ergo dixit? scire si fas est, refer. Med.
 Utri eminentem solvere veruit pede locū. Aeg.
 Nempe antè quā facias quid, aut quē adeas Med.
 Prius paternam quam adiero rursus domū. Aeg.
 Tu cujus ergo ad hancce tellurem venis? Med.
 Pittheus tyrannus quispiam est Træzenius. Aeg.
 Pelopis, ut ajunt, filius sanctissimus. Med.
 Communicare oraculum cum illo volo, Aeg.
 Sanè peritus talium & gnarus vir est. Med.
 Mihiq; amicos inter acceptissimus. Aeg.
 Sit auspiciatum quicquid animo destinas. Med.
 Cur corpus, oculusq; ita tuus contabuit? Aeg.
 Aegeu, maritus pessimus hominū est meus. Med.
 Quid ais? aperte profer ægritudinem. Aeg.
 Immeritam Jason afficit me injuria. Med.

Qui

αἰ τί γέγονται δράσας; Φερίζεμοι σαφέστεροι.
 μή γυναικί ἐφ' ἡμῖν δεσπότην δόμων ἔχει.
 αἱ ηγετεύονται λαμψκέργησον τόδε;
 μή σαφὲς οὐδέ. ἀπικούμενοι εἰς μῆτρας φίλοι.
 αἱ πότερον εργαζόμεναι, ή σὸν ἔχθραν λέχον;
 μή μέγαν γέρων πιστὸς σὺν εἴφεροι φίλοις.
 αἱ ἕτω γυναῖκες, εἴσθωσι λέγεταις ἐπὶ κακοῦ.
 μή αὐδρῶν τυράννων κῆδον ἔργον μη λαβεῖν,
 αἱ δίδωσι μὲν αὐτῷ τίς; πέρισσοι μοι λόγοι.
 μή Κρέων, ὃς αὔρχεται δε γῆς Κορινθίας.
 αἱ συγγνωτὲ μῆτρὶ τῷ λεῖ, σε λυσαντῆσσα, γυναῖκα.
 μή ὄλωλα. καὶ ταφτγέ ἐξελαύνομεν χθονός.
 αἱ ταφτγέ; τόδι μέλλονται τὸν αὖλεγέται κακον.
 μή Κρέων μὲν ελαύνει φυγάδα τῷ μὲν ἐξω χθονός.
 αἱ ἑταῖραι μὲν Ιάτρων; τοῦτον ἐπήνεστι.
 μη λόγω μῆτρὶ τῷ λεῖ, καρπεραῖν τῇ βόλεται.
 αὐτὴν αὐτομάτησε τὸ δε ταφτγέ γηρεάδον,
 γονάτων τε τῶν Ζώνων, ικεσία δὴ γίγνομεν,
 οἴκτερον, οἴκτερόν με τῶν δυσδαιμόνων,
 καὶ μή μὲν ερημον σκηπτσάνται εἰσίδησι.
 θέξαι τῷ χωρακῷ δόμοις ἐφέστον.
 γέτως ερωτιστοὶ ταφτγέ θεῶν τελεσφόρον
 γήροιστο παύδων. καὶ τοὺς ὄλβους θέντοις.
 δῆρημα μὲν σὺν οἴδησιν εἰσιν δῆρηκοις τόδε.
 τῶν Ζώνων δέ σ' οὐτις ἀπαγέδα, καὶ παύδων γονάτες
 απεῖροι σε θήτω. τατάδησι οἴδα Φάρμακα.
 αἱ πολλῶν ἔκατην τῶν δέ σοι δάγνοις χάρειν
 γυναῖκας ταφτγέμεις εἰμι. περιπε μῆτρα θεῶν, ἐπι-

- Qui nam? profare quicquid est, apertius. Aeg.
 Habet supra me conjugem domus heram. Med.
 Nempe ausus istud facinus est fœdissimum? Aeg.
 Sic est. priores nunc amicos despicit. Med.
Amor captus, an torum exosus tuum? Aeg.
 Ingenti amore, nec suis fidus manet. Med.
 Valeat, malitia si modo est qua prædicas. Aeg.
 Affinitatem concupivit regiam. Med.
 Quis conjugem illi dederit, hoc edissere. Aeg.
 Is, qui Corinthi sceptra moderatur Creon. Med.
 Veniam meretur, mulier, iste tuus dolor. Aeg.
 Ad hæc & exul hoc misera pellor solo. Med.
 A quo? recens hoc denuo narras malum. Aeg.
 Regno exulare me Creon isto jubet. Med.
 Sinit hoc Jason? nec equidem hoc facinus Aeg.
 Verbo repugnat, exigi re non vetat. [probo. Med.
 Sed te per istud oro mentum, per tua
 Te genua supplex, supplices tendo manus,
 Miserere miserere mulieris miserrimæ:
 Nec orbam amicis, exulemque; despice.
 Regno domoq; contubernalem excipe.
 Sic efficacem sortiantur exitum
 Quæ à diis petisti liberis super, ipseque;
 Moriare felix. comminisci haud alteram.
 Qualis reperta est sponte, potuisses viam.
 Dehinc faxo ne sis sterilis, & sobole domum.
 Fundabo vestram: tale novi pharmacum.

Permulta

Ἐπέτει πάγδωι, ἀνέπαγμέλη γονάς.

εἰς πῦτο γὰρ δὴ Φρεύδος εἴμι πᾶς ἐγώ.

Στωθὲ ἔχομε. σοῦ μὴν ἐλθούσης χθόνα,
περίσσομεν σὺ τεφέξεν δίκαιος.

τοσόντε μή τοι σὸν τεφόμενον γυμά,

ὅκ τι δε μή γῆς στό στρατηγόντος θά-

μάτη δὲ ἐσάντος εἰς ἐμοὺς ἐλθῆς δόμας,
μηδεῖς αὖτας, καὶ σε μηδεθῶ ποτε.

Οὐ τοῦ δε δὲ αὐτὴ γῆς ἀπαλλάξει πόδας

αὐτοποτοῦ γὰρ καὶ ξένοις εἶναι θέλω.

μή ἐγαγτάδεις αὐλακίστις εἰ γέροιτο μοι

πούτων, ἔχομεν αὐτὸν τεφές σέφεν καλῶς
ἴα μῶν οὐ πέποιθας; ή πότε τὸ δυοχερές;

μή πέποιθα. Πελίχ δὲ ἔχθρος εἴτε μειδόμενος,

Κρέωντε. πύτοις δὲ, ὄρκίστις μή τοι γείτος,

ἀγγεστιν οὐ μεθεῖσαι ὅκ γαίης ἐμέ·

λόγοις τούτους, καὶ τεοῦνταί μοι,

φίλος γέροις αὐτοῖς, καὶ πικρυκόμενοις

σόκοις πίθοις, τάμα μή γὰρ αὐτενῆ.

ποῖσθι δὲ ὄλβος εἰπε, καὶ δόμος τυραννικός.

ἴα πολλαὶ ἐλεξάς σε λόγοις τεφομηδίαν.

ἄλλος εἰς δοκεῖσοι δρᾶν πάθει, σόκος φίλαμα.

ἐμοί τε γέλη πάθει εἴτε ασφαλέστερος,

σκῆψιν τίνεις ἔχθροις σοῦς ἔχοντα δεικνυόμενος.

πατέσθι δὲ αρηρεμαλλογεινηγοῦ θεούς.

ΘΕΜΑ

Permulta sunt cur facere tibi gratū hic ve-
Primūm deorum, liberūm dein gratia [lim.
Quos polliceris, muneri nanq; huic ego
Inefficax sum totus, ita profectō habet.

Tu si Cecropium advenieris solum, hospitē
Recipere nitar, cultor ut justi unicē.

Pr̄moneo tantūm id te mulier, ex hoc solo
Te duco: verūm spontē si perveneris [haud
Nostras ad ædes, tuta mecum manferis.

Nec vim time, te neutiquam dimisero.

Quin effer ipsa spontē gressum hinc. nam id
Me criminādi ne sit hospitibus loc⁹. [velim,
Id fiet: at si dederis, ita fore hæc, fidem,

Med.

Votis abundē satis erit factum meis.

Mihi ne parum credis? quid hic est scrupuli?

Aeg.

Credo: sed odit me domus Peliæ, & Creon:

Med.

Nec me ut revellant hi tuo sines solo,

Juratus, ac vinclitus sacramento mihi.

Verbis ligatus, testibusq; diis, meus

Fies amicus, nec fidem præconibus.

Qui me reposcent, facile habebis, nanq; ego

Infirma sum: illis regna, vires, oppida

Largè supersunt, ac opes tyrannicæ.

Probé elocuta es, mulier, atq; providē,

Aeg.

Et quando visum est sic tibi, non abnuo,

Adversus hostes hunc tuos prætendere

Potero colorem: tuiusq; istud reor.

Præsidia

μή ὅμνυτε δέον γῆς, πατέρα θ' ἥλιον πατέρα
 τὸν, θεῶν τε Σωκράτεις αἴτιον γένος.
 οὐ τί καὶ μαρτύρασθαι, ητο τί μη σφρασθαι; λέγε,
 μή μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς εἴμι ἐκβαλεῖν πότε.
 μήτ', αἰλούρων πις πάνταν ἔχθρων αἴγαδον
 γένεται, μεθίσθαι ζῶν ἐκπατίσθαι τρόπων
 οὐ ἀνυψιγαῖαν, λαμπτέον ἥλιον τε Φῶς,
 θεός τε πάντας, ἐμμάρτυραν Συκλύω.
 μή, δέρκεται. πίδη ὄρκῳ τῷ δε μή μηδέποτε πάτερι;
 οὐ ἀποτιμεῖται γίγνεται βροτῶν.
 μή χαίρων πορθέται. πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.
 καὶ γὰρ πόλιν τίσθαι τάχις φίξομεν,
 περίξαστο μέλλω, καὶ τυχόστον βάλομεν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

χο αἰλαύστος ὁ Μάνες πομπαῖος ἄναξ
 πελάσθις δόμοις.
 ὃντες Πτίνοιαιντούδεις κατέχων,
 περίξεις. ἐπεὶ γέμνωιος ἀνὴρ,
 λίγευ, παρέμοι δέδοκησαι.

ΙΑΜΒΟΙ.

μή ωζεῦ, δίκη τε Ζεὺς, ἥλιος τε Φῶς,
 νῦν καλίνικος τῶν ἔμων ἔχθρων, φίλοι,
 γέμησό μεθα, κεις ὁδὸν βεβήκαρδος.
 νῦν δὲ ἐλπίς, ἐχθρός σου ἐμὸς οὐστιν δίκεω.
 οὗτος γάρ εὑρίσκεται, μαλιστὸς ἐκάμιορδος,
 λιμέων τε Φανταγών τῶν ἔμων βαλσυμάτων
 ἐκ δέλτης αὐτού μεθα πευματίων καλῶν,
 μολύντες τάσυ, καὶ πόλισμα παλαίος. ἥδη

- Præsidia muni, verbaq; ac deos præi.
Jura solum terræ, patremq; mei patris
Solem, deorumq; universum adjice genus.
Quid præbiturum, vel negaturum? refer. Med.
Quod non repelles exulem regno tuo:
Nec si meorum quispiam velit hostium
Educere, haud id vivus & volens sines.
Tellurem & alnum dejero Solis jubar,
Deosq; cunctos, firma fore quæ postulas.
Sat est. quid autem pœnæ erit, si pejeres?
Quæ pejerantes pœna consequi solet.
Avibus secundis perge, cuncta rectè habent. Med.
Ego te revisam protinus, ubi fecero
Quæ destinavi, & quæ volebā, ubi assequar.
At te pacifer hinc Mercurius
Incolunem ad tua tecta reducat.
Quæq; agitas animo, perficere
Det tibi: nam generofus
Mihi vir visus es, Aegeu.
O Juppiter, Jovisq; fas, faxq; aurea [mum.
Phœbi, trophæum nunc feram illustrissi.
Nunc rectà ad ipsam tendimus victoriam.
Spes expetendi de hoste supplicii datut.
Nam quæ pericli supererat vel plurimum,
Portus repertus natus est Pandionis.
Posthac rudentem principem ligabimus,
Cursum tenentes rectà ad urbem Palladis.

E

Nunc

ηδη ἦ πάντα τάπια σοι βαλεμένα
 λεῖχα. δέχεται μή πεφέται οὐδενός λόγος.
 πέμψαστε εἰμῶν πνοή οἰκετῶν, Ιάσονα
 εἰς οὐρανὸν ἐλθεῖν τών εἰμίων αὐτήσομαι.
 μολόνηι δέ αὐτῷ μαλαζακύς λέξω λόγος,
 ως καὶ δοκεῖ μοι τῶν ταῖς, καὶ καλῶς ἔχει
 γάμος τυράννων, τοὺς περιθέμενος οὐ μᾶς ἔχει.
 καὶ ξύμφορός εἶναι, καὶ καλῶς εἰργασμένοις
 παῖδας ὃ μεῖνον τοῦτο εἴμαστε αὐτήσομαι,
 τόχως λιπούσαι πολεμίων Πτολεμαῖος
 ἐχθροῖσι παῖδας τοῦτο εἴμαστε κατεβείσαι,
 αὖλος ως δόλοισι παῖδα βασιλέως κταίνω.
 πέμψω γαλλούς τοῦτο μᾶρτρον ἔχοντας ἐν χεροῖν,
 νύμφη Φέρουσας, τών δὲ μὴ Φεύγειν χθόνας,
 λεπτόν τε πέταλον, καὶ ταλόκουν γέμυσθε λαπον.
 κάνωντες λαβεῖσαι κέρσιν αὖφεντη γένοι,
 κακῶς ὀλεῖται, πᾶς θεός οὐδὲ θίγη κάρης.
 τοιοῖς ἦ γένεις Φαριάκοις δωρήματα.
 ἐν ταῦτα μέρη τοι τόνδι αἴπαλλάσσω λόγον.
 αἴματα δέ, οἷς εργον ἐστιν εργαστέον
 ταῦτα πεῦθεν ημῖν. τέκνα γαλλοπάντα
 τάξιν. τόπος εἶναι, ὅσης ἐξαρήσεται.
 δόμοντε πάντα συγχέαστε Ιάσονθ,
 ἐξαιμιγμόντας, φιλάττων παῖδαν Φόνευ
 Φεύγοντα, καὶ ταλάσσας εργον αὐτούσιών των.
 Οὐ γαλλαῖτε ταῦτα εἴτε ἐχθρῶν, φίλων.

επονή

ετα.

Nunc cuncta prodam, mente quæ cælave-
 Ac dicta crede seriò, quæ proloquar. [ram.
 Mittam éministris quempiam, qui Jaso-
 Accersat ad me. pòst ubi pervenerit, [nem
 Oratione blandiore colloquar.
 Rectè videri nuptias & ordine
 Factas, quibus me bene merentem prodidit.
 Nec parva secum ferre dicam commoda:
 Petamq; natis hic licere vivere:
 Non quòd relinquere liberos velim meos,
 Et hostium hic exponier ludibrio:
 Sed ut puellam regiam perimam dolo.
 Nam dona sponsæ quæ ferant, natis dabo,
 Subtile peplum, cum corona nexili
 Ex auro, ut isthoc munere redimant fugā.
 Quòd si recepta dona corpus tetigerint,
 Peribit ipsa, & quisquis admirit manum:
 Sic imbuentur efficaci pharmaco.
 Atq; hic loquendi de his mihi statuam mo-
 Sed corda nō eror obruit, cum cogito [dum.
 Quantū supersit perpetrandū de hinc scelus.
 Maetabo natos: nec manu quisquam mea
 Hos liberabit. pòst ubi turbavero
 Penitus Jasonis domum, vertam solum
 Profuga, peremptis liberis charissimis,
 Cæde inquinata dexteram nefaria.
 Non est ferendum, fœminæ charissimæ,

ἔτω. πίμοι γένεται κέρδος; γάτ' εμοι πατέρις,
 γάτ' οἰκοῦεστίν, γάτ' ἀποστοφή κακῶν.
 ημάρτυνος τόθη, λείπει εὔχελιμονον
 δόμας πατερών, αὐτὸς Ελληνός λόγοις
 παθεῖστος, οὐ ημῖν ζωὴ πόσιδίκια.
 γάτ' εὖ εμέγη παῖδας ὄψεται πότε
 γίγνεται τολμητόν, γάτε τὸν νεοζύγον
 νύμφης πεκυνώσῃ παῖδες. ἐπεὶ πανῶς κακῶν
 θαυμάντος σύναγκη τοῖς ἐραῖστοις Φαρμάνοις.
 μηδεὶς μη φαύλου κάθεται νόμιζέτω,
 μήδεις ησυχαίσις. ἀλλὰ θαύματα τέσσαρα,
 βαρεῖσιν ἔχθροῖς, καὶ φίλοισιν δύρη.
 τῶν γῆς τοιάτων δικλεέεσθαι Βίοι.
 χο εἰσενθέτη ημῖν τόνδις σκοίνωσας λόγον,
 σέτη ὡφελεῖν θέλοσα, καὶ νόμοις βροτῶν
 δυσλαμβάνοσα, δρᾶν στατεύεσθαι τέλεον.
 μή σὸν εἶναι ἄλλως. σοὶ γένεται μη λέγειν
 τάδε, εἴτε, μή πάρχοσαν ὡς ἐγὼ κακῶς.
 χο ἀλλὰ κλαυθεῖν σὸν αἰτέρημε τολμέοσις γυμνός
 μή γάτω γῆς αὐτούς λιπεῖ δικτεῖν πόσις.
 χο σύ μή αὐτούς οἰούγει αἰθλιωτάτη γυμνή.
 μή ίτω. πεισοι πάντες οἱ νέοι μέσω λόγοις
 ἀλλ' εἴτα χώρα, καὶ νόμος ιαίσιν.
 εἰς πάντα γῆς δημοτικά πατέρες γένεται.

λέξεις

Rifus ut hosti materia sim. siceat. [vere?]
 Quid enim relictum est cur juvet dehinc vi-
 Nam nec patria, nec mihi domus, nec misé-
 Perfugia restant ulla. tunc insanii, [riæ
 Patrios penates cum reliqui, credula
 Homini Pelasgo, qui faveente numine
 Pœnas rependet nam nec ex me liberos
 Vivos vide it dehinc, nec è sponsa nova
 Gignet: venenis sed mala peribit malis.

Me nemo posthac insimulet ignaviæ,
 Aut imbecillem desidemue censem. [vem.
 Qui contrà amicis benevolā, hostibus gra-
 Nam quisquis istis præditus erit moribus,
 Aevum perenni laude clarum transfiget.

Arcana nobis quando credis pectoris, Cho.

Prodesse cupio tibi, actueri publicum

Mortalium jus, fasq; quare suadeo

Ne tam nefando scelere te contamines.

Hæc fixa perstant, acti tibi ignosci potest Med.

Isthæc loquenti, que pari haud premeris ma-

Mactare sobolem mulier audebis tuam? [lo. Cho.

Id nempe conjux maximè indignè feret. Med.

Et tu miseriis maximis cumulaberis. Cho.

Sic eat. inanis omnis est oratio, Med.

Ab instituto quæ refrenet. verùm age,

Opera fideli semper utimur tua

Ad cuncta, tectam quæ fidem desiderant.

λεξίς οὐ μηδὲν τῶν ἔμοι δέδουρθμων,
εἴς τος Φρενεῖς δέδεστόπεις, γυαῆτ' ἐφύει.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

εροφή α.

- 1 χο Ερεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν ὄλβιον,
2 καὶ θεῶν ποῦδες μακάρων,
3 εἰρᾶς χώρας, διπορθήτω
4 τὸ διποφερόμενος κλεινοτέττεν σοφίαν,
5 οἷς τὰ λαμπεστάτω
6 βαίνοντες αἱρῶσι αἰτέρων.
7 ἐνθάποθ' αἴγνας ἀνέα περίδας
8 λέγυς τοι μάστις ξανθὰν Αρμονίαν Φυτεῦται.

αὐτεροφή α.

- 1 καλλινάστ' ὅππι Κηφισῷ ρόδιον
2 τὰν Κύπειν κληΐζοντιν αἴφυ-
3 σαριδύαν χώραν καταπνόσαι
4 μετρίας αἰέμων ἡδιπνός αἴρεις.
5 οἷς δὲ ὅππι βαλλομέναι
6 χαίτησιν δέλη ρόδεων ταλόκεν αἰτέων,
7 τὰ σοφία παρέδρυς πέμπεν ἐρωτεῖς.
8 παντοίας δέρεταις ξινεργούς.

εροφή β.

- 1 πῶς ζῶντες ιερᾶν ποταμῶν
2 ηπόλις, η Φίλων
3 πόμπημόν σε χώρα
4 τὰν παγδολέπτραν ἔχει,
5 τὰν ψηχόσιαν; μέτ' αἶλων

σκέψαις

Adduc maritum. at ne revela regibus
 Consilia nostra, si sapis, & es fœmina.
 Cecropidæ, quondam felices,
 Et sancta deum soboles,
 Arva invicta ac sacra colentes,
 Aurea quos sapientia pascit,
 Lucida puræ per spacia æthræ
 Traducentes molliter ævum.
 Ubi castas quondam Pieridas
 Fama novem peperisse
 Narrat flavam Harmonien,
 Ubi pulchrislui flumina propter
 Cephisi Venerem ajunt fessam
 Mollibus exhalando flabris,
 Et blandum spirantibus auris
 Campos afflavisse beatos,
 Dum neicit purpuream roseo ac
 Suaveolenti è flore coronam
 Ambrosiæ comæ.

In quam, ut referunt, comites sophiæ
 Misit amores, omnigenæ essent
 Ut virtutis opitulatores.

Qui nam sacrorum fluviorum
 Urbs, & cunctis hospita tellus
 Te convenientem accipiet, sobolis
 Execranda cæde cruentam?
 Quin expende hic inter amicos

Ch.

Quan-

E 4

6 σκέψαι τεκέων πλαγάι,
 7 σκέψαι Φόνου σίου αἵρῃ.
 8 μὴ, τεφές γονάτων σε πάντες
 9 πάντως ικετίσομεν, μὴ τέκνα φονεύσης.
 αἱ πιεροφῆς 6.

1 πῶς ἦται Θράσος, οὐχ
 2 χειρὶ τέκνων σέζεν, καρδίᾳ τε λήψῃ,
 3 δειγμὸν πεφοάγυθον τόλμαι;
 4 πῶς δὲ ὅμιλοι πεφεσθαλάττοι
 5 τέκνωις, αἴδαιρη μοῖραι
 6 οὐκέτιστοι; Φόνον δὲ μυησήσῃ, πούδων ίκεταῖν πίνοντας,
 7 πέγξαι χέρῃ φοίνιον σὺ τλάμονι θυμῷ.

ΙΑΜΒΟΙ.

ιαί τηκωκελθείσ. καὶ γὰρ δόσαι δυσμῆτος,
 σόκαι γένεται αἰμάρτοις θάδε γένεται, αὖλοι αἰκενομαχοι.
 τίχετημα βέλεικανον εὖξέ μεταγγάδι.

μηδεὶς Ιάσον, αὐτὸν μάρτυρι σε τῶν εἰρημένων
 συγγνώμονεν εἶναι, τὰς δὲ μάστιγας ὄργας Φέρδη
 εἰκότες γένεται, ἐπεινῶν πόλλον πειραζεῖται φίλαι,
 ἐγὼ δὲ εμαυτῇ μάστιγωνα φιέμει,
 καὶ λοιδόρησο. χετλία, πέμπαι μαίνομαχοι,
 καὶ δυσμῆται σοιστοι βαλάσσαις δέ;
 εἰχθεῖται γάρ τοις κοιράνοις καθίσαμεν.
 πόσδε, οὐδὲ τίμενον δρᾶ τὰ συμφορῶτατά,
 γήρασ τύραννον, καὶ καπιγνήτος τέκνωις
 ἐμοῖς φυΐσσων; σόκαι αἰπαλαχθίσομαχοι
 θυμός; πέμπαχω, θεῶν πορεύοντας καλῶς;

σόκ

Quantum aggrediare nefas. animum

Refer ad tristia funera prolis.

Ne, per genua oramus pariter

Cunctæ, ne progeniem perimas.

Unde hæc cruda audacia cordi?

Unde hæc cæca temeritas? natis

Nempe inferre manum potè propriis?

Qui nam immunes fletibus oculos

In natorum funere habebis?

Cum procumbet soboles supplex

Inter cædem, miseranda animi

Sanguine poteris tingere dextram.

Advenio jussus. quamlibet succenseas,

Jas.

Hic tibi deesse nolui. sed expedi

Ecquid requiras modò novæ ex nobis rei.

Jason, oro, quicquid in te dixerim,

Med.

Ignosce. nostra si quid iracundia

Asperius egit, te remittere id decet

Beneficiorum memoriae communium.

Nanque ipsa mecum sola dum ratiocinor,

Me me reprendi. misera, cur insanio?

Infensa cur sum recta consulentibus?

Hostis tyrannis sum, viroq; qui facit

Quod utilissimum est mihi, sociam tori

Dum rege natam ducit, ac natis meis

Fratres creabit. non furoris impetum

Frenare parest? quid fero, cum præbeant

E s.

Dii

τοκεῖσι μάρμοις παῦδες . οἰδα ἃ χθένας
Φύλγοντας ἡμᾶς , καὶ σπανίζοντας Φίλων .
ταῦτ' ἀνηγένετο ; ηδόμενοι αὐτούσιαι
πολλαὶ ἔχουσαι , καὶ μάστιχα θυματήμη .

νῦν δὲ εἴπαντο . Καὶ Φρονεῖν τὸ ἐμοὶ δοκεῖ ,
καὶ διθύραστοις ἡμῖν πεφοσλαβών . ἐγὼ δὲ ἀφρων ,
ἥχεις ματεῖναι τῶν δε τῶν βαλανιάτων ,
καὶ ξυμπεριένειν καὶ παρεξέναι λέχει ,
νῦμφοις τε καὶ δύταις ἥδες σέτεν .

„Αλλ' ἐσμάρη , οἶον ἐσμάρη , οὐκέρων κακὸν ,
„Γιανῆκες . Βακοωχεῖστος ὁμοιόδης κακοῖς ,
„Ζεῦ . αἰτεῖνειν νήπιοι αἰτεῖνειν νήπιοι .

πεντέμεθα , καὶ Φαρμὴν κακῶς Φρονεῖν
τότε . αλλ' ἀμεινον τοῦ θεοῦ βεβάλωμακαὶ τάδε .
Ωτέκνα , τέκνα , δύπη , λείπετε σέγος .

ἔξελθετε , απόσπαθε καὶ πεφείπατε
πατέρα μεθ' ἡμῶν , καὶ Διαλάχθηθεν αἷμα .
Τὸ περίθεας ἔχθρος εἰς φίλος μητρὸς μέτι .

πονδὰς γὰρ ἡμῖν , καὶ μετέσηκεν χόλον .

λάβεθε χάρος δεξιᾶς . οἵμοι κακῶν .

ώς ἀνυόδημα δή πι τῶν κεκρυμμάτων .

ἄρτεκνον , τότε καὶ πολὺς λόγων περιέστη .

Φίλοις ὄρεξετο ὠλέντες ; τάλαινος ἐγώ ,

ώς δέρνιδακρύς είμι , καὶ Φόβος πλέον .

Ζεόντος δὲ νεῖκον πατέρος ἔξαερτα μάρη ,

οὐτερείντες τάδε τολμούσι δακρύων .

Χο κάμοι καὶ ὕστων χθωρὸν ἀρμήτη δάκρυ .

καὶ μή

D

E

Dii cuncta abundē ? non mihi sunt liberi ?
 Orbos amicis video nos, & exules.
 Hæc mente volvens, quanta vis insaniæ
 Metenuit, iramq; immerentem intelligo.
 Quin laudo nunc te, providumq; judico,
 Qui tam potentem affinitatem adjunxeris.
 Ego stulta certè, consili quæ particeps
 Istius esse, quæ ministra debui
 Aditare lecto conjugis novæ, atq; ei
 Gratum quod esset, facere. verūm nos sumus
 Non dico pestis quanta, certé fœminæ. „
 Sed te malorum non decet fieri æmulum :
 Et stulta stultis dictis reddere.
 Insaniebam, fateor, antè : cedo nunc,
 Consultius deliberavi. O liberi,
 O liberi, huc accedite, exite huc, domo
 Prodite, complectamini, alloquamini
 Cum matre patrem : pristinum deponite
 Odium in amicos cum parente pristinos.
 Jam fœdus iustum est : ira cessit : dexteram
 Prehendite. hei mihi, subit animum mali
 Memoria tecti. O liberi, an superstites
 Exporrigitis dexteras charas diu ?
 Hei misera, lacrymis nuper obsita & metu,
 Odium paternum tempus ubi ja m leniit,
 Rigare fletu cogor ora denuò.
 Et nostra liquidis ora fletibus madent,

Ch.

Præsente

τὸ μὲν ἀφεντικού, η τὸ γαῖα, καὶ οὐ.
 οὐδὲ αὖτε γυάλι τάδε, δέ σκεῦνα μέρη Φοίνικα,
 εἰκὸς γὰρ ὄργας θῆλυ παιένιος γῆ
 γάρ μες παρεμπολῶντι γ' ἀλλοίς πόσι.
 αὖτε εἰς τὸ λαῖον σὸν μεθέτυκε κέαρ.
 ἔγνως γέ τὴν νικῶσσαν, αὖταί τε γένοντα;
 βολλεύ. γυαλικὸς ἔργος τῷ τε Κώφρονθι.
 υμῖν γέ ποιός τοι αὐτονίτις πατήρ
 πολλεὺς ἐτυκε Καὶ θεοῖς Καπηρίαν.
 οἶκα γὰρ υπάστις τε δε γῆς Κορινθίας
 τὰ πεδῶτερά τε οὐδὲ Καπηρίας
 αὖτε αὐξάνεσθε. τάλασσή τε ἔξεργαζέται
 πατήρ τε, καὶ θεῶν ὅστις ἐστιν θερμής.
 ἔδομει μὲν μέτρα φέτες ήγης τέλος
 μολόποιος, ἐχθρῶν τε ἐμῶν υἱῶν πέρας.
 αὐτὴ τῇ χλωροῖς δακρύοις πέμπεις κόρης,
 σφέψασσα λαβηκεί εμπαλιν παρηίδα.
 καὶ αὐτοῦ μηδέ τὸνδε ἐξέμεστε χηρούς
 μήδεν, τέκνων τοῦτονος μηδέ πέρι.
 οὐδὲ θέρσουν γά. δέ γὰρ τοῦτον εὐωνίζει πάτερ.
 μήδεις δράσω τάδε. τοιοῦτος αὐτοῦ Καλόγοις
 εἰ γυαλί, τῆλυ, καὶ τοῖς δακρύοις ἐφυ.
 οὐδὲ τὸ δῆτε λίαν τοῖσι τοῦτον τέκνοις;
 μήδε επικέντρον αὐτοῦ. τοῦτον δέ στρέψεις τέκνα,
 εἰστηλθέ μέ οἴκι, εἰ γρήσεται τάδε.
 αὖτε

Præsente majus ne quod accidat nefas.
 Hæc laudo mulier. illa nec graviter tero. Jas.
 Pare est profectò, fœmina uti succenseat "
 Novas marito contrahenti nuptias. "
 At saniora consilia tuus animus
 Admisit: ipsaq; admonente tempore
 Fideliorē percipis fententiam:
 Quod esse munus fœminæ arbitror probz.
 Nec oscitanter, filii charissimi,
 Vestræ salutis inita ratio est à patre,
 Siquidem faventes habeat inceptis deos.
 Nam spero terræ vos adhuc Corinthiæ
 Olim futuros principes cum fratribus,
 Sed crescite modò: cætera expediet pater,
 Divumq; quisquis nos benignus aspicit.
 Utinam ex ephebis exeuntes vos probè
 Videam institutos, superioresq; hostibus.
 Sed cur tenellas uda lacrymis genas
 Mœres, retrorsum flexa vultus candidos?
 Nec hæc libenter auribus verba imbibis?
 Nil. liberorum memoria animum perculit. Med.
 Bono animo cs. iltis ego probè prospexero. Jas.
 Fiet, tibi parebo. verùm fœmina Med.
 Sum natus autem sexus hic ad lacrymas. "
 Cur tantopere verò ingeminiscis pignora? Jas.
 Ea nempe peperi. cum precarer prosperè Med.
 His, me subibat tacita commiseratio,

An

ἀλλ' ὅντες γένεται εἰς Εμβούλος οὐκοῦ λόγος,
 τὸ μὲν λέπειται. τῶνδες εὐώμηνοι θήσανται.
 ἐπεὶ πυρφίννοις γῆς μὲν πάτοτε γλέψειν δύονται,
 καὶ μοι τάδε εἴς λέπειται, γιγνώσκω καλῶς,
 μητέ εὔποδῶν σοι, μητέ κοινῶνος χθονὸς
 νοίσιν. δοκῶν δὲ μυστημῆς εἴτε δόμοις
 ήμεῖς μὲν ὅκηγῆς τούτης απόροιδν φυγῆ,
 πάγδες δὲ ὄσσας αὖτε αφῆσπιν σῆχεται,
 αὐτοῦ Κρέοντα, τώδε μὴ φύγειν χθόνα.
 οἴδεν οἴδεν εἰς τείσαμι. πέρηντος δέ τοι.
 μή σὺ δέ αλλὰ σκέψεισθαι αὐτοῖς πατέροις
 γιγαντιαῖς, πάγδαις τώδε μὴ φύγειν χθόνα.
 οὐδὲ μάλιστα, οὐδὲ σφυγεῖν δοξάζω σφέγγεις,
 τοῦτο γιγαντικῶν εἴτε τοῦτο αλλων μίσα.
 μή συλλήψομαι δέ τοι κάγαν πάντα.
 πέμψων δὲ αὐτῇ δῶρον, αὐτοῖς δέ τοι
 τοῦτον εἰς αὐτούς ποιεῖν, οἴδεν εὐώμηνοι,
 λεπτόν τε πέταλον, οὐδὲ φρυγανούς λατάτου,
 πάγδαις φέροντες. αλλ' οὐδὲν τάχθω γένεσιν
 κόσμου κεμίζειν δύστρον παραστόλων πινά.
 Μέδαμον δέ τοι τούτον εἶναι, αλλὰ μυρίσαιο
 αὐτῷς γέρατος στοχεῖστος ὄμελυνται,
 κεκτημένη τε κέρσισι, οὐ ποθεῖται
 πατήρ πατέροις δέδωσιν ὅκηγόνοις οὕτοις.
 λάζυσθε φερούσας τάσσει πάγδες, οἵτις κέρεται,

ἀγαθή

An certa sint hæc vota. Sed qua gratia
 Huc te vocavi, ex parte dictum : cætera
 Ego in memoriam suggeram. Cum regibus
 Visum sit isto me relegare è solo ,
 Id esse video commodissimum mihi ,
 Principibus ut ne sim impedimento, & tibi,
 Hic commorando : quippe cum infensa vi-
 Aulæ, exulatum proprio. verùm liberi [dear
 Ut educari patria possint manu,
 Roga Creontem ne iubeat esse exules.
 Certum experiri, at nescio an persuasero.
 At tu jubeto sponsa genitorem ut roget,
 Hinc exulatum ne relegate liberos.
 Fiet, & opinor impetraturam , nisi
 A cæterarum discrepabit moribus.
 Et ego laboris hujus adjutrix ero.
 Nam dona mittam, pulchrius quibus nihil
 Nunc inter homines est, sat id scio, peplum
 Tenue ferentes filios, & aureum
 Orbem coronæ. Sed ministrorum illico
 Aliquem necesse est ferre mundum hunc
 Felicitate non fruetur simplice, [muliebré.
 Sed mille sanè commodis cumulabitur ,
 Tenacta thalamo conjugem , virum opti-
 Adepta cultus quos patris mei pater [mum,
 Phœbus, ferendos posteris dedit suis.
 Hæc capite manibus dona nuptialia

Jas.
Med.

Jas.

Med.

Nati,

καὶ τὴν τυράννονα μακαρεῖανύμφη δότε
 Φέροντες. οὐτοις δῶρα μεμπλὰ δέξεται.
 οὐδὲ πίδιον αἱ ματωίσι τὸ δέσμον τοὺς κενοῖς χέργεις οὐ πιονται
 δοκεῖς σπανιζεῖν δῶμα βασιλέαν πέταλων
 δοκεῖς ἔχειν; Καὶ γέ, μή δίδεται δε.
 εἴτε δὲ οὐκανάσσοι λόγος οὐκός
 γυνή, αφείσθι δειπνάτων, οὐ φοιτεῖ ἐγώ.
 μή μήμοισον. Πείθει δῶρα καὶ θεάτρα, λόγοι.
 » Χρυσὸς δέ, πρεσβυτερούμενοι λόγων, βρατοῖς.
 » καίνης οἱ δαίμονες, καίνανδι αὕτη Ιησός.
 νέα τυραννεῖ. τοῦτο οὐκαίδων φυγαίς
 ψυχῆς αὐτὸν αἴλλαξαίμεθ', οὐδενοτέ μόνον
 αἴλλ' αὐτέκν' εἰσελθόντες ακησίας δόμες,
 πατρὸς νέου γυναικού, δε απότιν τὸ οὐκεῖ,
 οὐκέτε δέ, εἴξατε θεού, μή Φυγαῖν χθόναν
 κόσμον διδόντες. οὐδὲ γὰρ μάλιστα δεῖ, οὐδεις
 εἰς χεῖρας οἰκίης δῶρα δέξαθε ταῖδε
 τοῦτος τὰς τάξιδες. μητρέι δέ, αὖτε προτερανή
 Λαύρελοι γέροι θεού, περάξαντες καλῶς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

τροφή αι.

- 1 Χονδρὸν ἐλπίδες σὸν ἐπιμοι παύδων γωᾶς,
- 2 σὸκέτη, τείχοσι γὰρ εἰς Φόνον ἥδη.
- 3 δέξεται νύμφα γέρυστέων αὐτούς σμένων,
- 4 δέξεται δύστενον αἴταν.
- 5 ξανθαῖσι δέ, αἱμφίκομα θήσοντας αἵδα κόσμον,
- 6 τῶν τὰ ταῦτα χεροῖν λαβόσαι.

αντιστροφή

Nati, ac beatæ fertे sponsæ regiæ.

Non respuenda capiet utiq; munera.

Cur ipsa tete stulta spolias his & putas

Jas.

Ullis egere regiam peplis domum;

Aurō ve & serva, ne dederis hæc. sat scio,

Alicujus esse si putabit me preci,

Auro maritum sponsa longè præferet.

Omitte, flecti muneribus ajunt deos.

Med.

Oratione qualibet potentius

"

Apud homines aurum est. fovet felicior

"

Illam aura sortis, cuncta fortunat deus

Illi : puella regnat, ego fugam haud modò

Auro, sed anima liberūm redimam lubens:

At vos propinquas filii ingressi domos,

Novam parentis conjugem, dominam me-

Orate, deprecamini ne vertere [am,

Solum necesse sit, offerentes in manum

Hæc dona. multum namq; nostra id inter-

Illius isthæc munera accipi manu. [est,

Ite, & peracta re probè ex sententia,

Matri referte nuncium qualem cupit.

Nulla dehinc superest spes pueros

Cho.

Victuros : ad cædem properant.

Sponsa coronam fulvam accipiet.

Misera accipiet miserum exitium,

Flavæq; comædirum ornatum

Acceptum, capitū imponet.

F

Gratia

αὐτιστροφή α.

- 1 πείσθαι, ἀμέροστός τ' αὐτῷ πέπλος,
 2 οὐ υπερότικον τέ φαντα πεπλέωτο
 3 νερπέροις δέ ηδη πάρετε νυμφοφορμήσ.
 4 τοῖσιν εἰς ἔργον πεζῶντα, καὶ μοῖραν θεατάς
 5 περιπλέψαται μέτανος. οὕτω δέ τοι δέχεται
 περιστροφή β. [Φελλέτας
 1 σύμβολον, ων πανόρυμφε,
 2 κηδεμών τυρφίννων, ποιστὸν δὲ πατήδων
 3 ὄλεθρον βιοτὰν περισσάγει, ἀλόχωτος Καῖσαρε
 4 δύστενος τοῖς οὖσι παροίχη. [ρὸν θενάτον.
 αὐτιστροφή β.

- 1 μετατένοργει τὸ σὸν αἷλυ, ων πέλαινα πούδαν
 2 μάτερ. αἱ φονεῖσσι τὰ τέκνα, νυμφοσίων ἐνεκτε
 3 λεχέων. αἱ σοι περιπλιστῶν αἴρουσι
 4 αἷλη ξωσικῆ πόσις Καϊδίνω.

I A M B O I.

- παγ δέσποιν, αἱ φεινταὶ παῖδες οἵδεσσι φυγῆς,
 2 καὶ δῶρα νύμφῃ βασιλὶς αἱ γιδύη χεροῖν
 3 ἐδέξατ. εἰρηνή τοῦτον τέκνοις.
 μή εῖσαι. Π. τί συγχυθεῖστ' ἔτηκας λείπειν στυχεῖς,
 τί στελέπρεψας ἐμπαλιν παρηίδαι,
 καὶ αἱ γιδύη τοὺς δέξας ἐμπέδεχη λόγου;
 μή αἱ αἱ μάλισται. Π. μῶν τιναὶ γιγέλλων τύχει
 στοκοῖδα, δόξης δέ τοι εἰς φάλλου διαγέλλα;
 μή ἡγιειλαῖς οἵ τοι γέειλας. οὔτε μέμφομαι.
 παγ τί δηκατηφεῖς ὄμιλα, καὶ δακρυρρόεσσι;

πολη

Gratia pepli, & nitor ambrosius
Auro tempora cingere coget.

Sponsa ornabitur Orco.

Tales caderet in laqueos,
Misero & fato defungetur.

Nec mortis patet exitus usquam.

Tu vero ô miser, ô infelix
Sponse, affinis dum vis regum
Esse, calamitatem imprudens

Accersis natis, ac sponsæ
Miserum exitium. O miseranda parens

Puerorum, tua lugeo fata,

Quæ thalamos geniales propter,

Dulcia prives pignora vita.

Quos tibi vir linquens injuste

Nuptiæ thalamo alterius fruitur.

Natis remissum est, ô hera, exilium tuis. Pæd.

Regina munus in manum accepit lubens.

Tranquilla pueris cuncta sunt illin tuis.

Hei. Pæd. Quid gemiscis, cuncta cum felici. Med.

Cedant quid ora vertis illuc candida ter

Meum nec audis mente læta nuntiu? Ac, æ. Med.

Hæc cum relatis nunciis haud congruunt. Pæd.

Vædenuò, væ. Pæd. Num fefellit opinio Med.

Mea me, malumq; nuncium invitus fero?

Quæ nunciata, nuntiata. haud culpo te. Med.

Dejecta vultus ergo, quid fletu mades? Pæd.

μή πολλή μὲν αὐτάγκη, περίσβυ. ταῦτα γένεσι,
καὶ γὰρ κακῶς Φροντίστερος ἐμηχανησόμεν.
πατέρας καρδιᾶς τοιούτη σὺ πεφέται τέκνων ἔπι.
μή ἄλλος κατέξω πεφέται νέοντας ἐγώ.
πατέρας μόνη σὺ ζῶν απεζύγης τέκνων.

„Κέφως Φέρειν χρή θυνητὸν σύμφορος.
μή οὐδέποτε πάθει. αλλὰ βαῖνε δωμάτων εἰς,
καὶ πάντα πόρταν οἴα γένη καθ' ἡμέραν.
ωτέκνα τέκνα, ζωφῶν μάρτυς εἰς μὴ πόλιν,
καὶ δῶμα, σὺν φίλοις αὐτοῖς εἴμετε,
οικήσεις αἰτεῖ μητρὸς ἐτερημάρτυρος.
ἐγὼ δέ εἰς αὐτοὺς γαῖαν εἴμι μὴ Φυγάς,
πειν ζωφῶν πόλεως, καὶ ποδεῖν δύσαιμονας,
πειν λέκτρα, καὶ γυναικα, καὶ γαμηλίας
δύνας αὐτοῖς, λαμπάδας τοιαχέτην.
ωδυτέλαινα, τέμης αὐτοδίας.
αὐτῶς αἱρέμας ωτέκνον ἐξεθρεψάμεν.
αὐτῶς δέ εμόχεις, καὶ κατέξαιθλον πόνοις,
τερρῆς συνεγκρυπτοῦστον τόκοις αλγηδόνας.
τῆμεν πάθη μάρτυρες τοῖχον ἐλπίδας
πολλὰς σὺν υμῖν, γυροβοσκήσοντες,
καὶ κατέταντον χερσὶν διατείσελεν,
ζηλωτὸν αὐτρώποιτο. νῦν δέ σλωλε μὴ
γλυκεῖα Φροντίς. ζωφῶν γένετερημάρτυρη,
λυπεῖν πλεῖστον βίοτον, αλγηνόν τεμοί.

ὕμετες τοῦ

- Huc multa cogunt ô senex, nanque & dei Med.
 Huc impulere, & stultitia simul mea. Pæd.
 Animo bono es, per liberos potentiae
 Adhuc prioris magna superest portio.
 Alios quidem prius misera deducam ego. Med.
 Non sola natis segregaris. calamitas Pæd.
 Modicè ferenda est tibi, genita cum sis ho- „
 Id fiet. at tu protinus in ædes abi, [mo. Med.
 Puerisq; solitum præpara diarium.
 Jam parta vobis civitas, ô filii,
 Filii, domusq; , quam colatis me sine,
 Orbi parente sempiternum. at exulem
 Me capiet alia terra, fructus antè quam
 Capiam expertitos, quam beatos videro,
 Lectos prius quam, nuptialesq; thalamos,
 Sponsasq; vobis præparem , ac tollam facē,
 O jam sinistram contumaciam meam.
 Frustra educavi filii vos, pertuli
 Frustra labores, anxia incassum fui,
 Frustra dolores passa sum puerperi.
 Opes inanes sæpe de vobis meas,
 Fore vos senectæ præsidia nostræ, & manu
 Vestræ sepulchro mortuam me contegi,
 Quæ prima fermè vota sunt mortalibus.
 Extincta nunc est dulcis expectatio.
 Nam mœsta, vobis orba vitam transigam.
 Et luctuosa: nec deinceps cernere

E 3

Vobis

ύμεις ἃ μητέρ οὐκέτ' οὐκαστιν φίλοις
σύψεω, εἰς ἄλλο χῆμα διποιάντες βίο.

Φόδος, Φόδος. πίστεως δέρκεσθε μὲν οὐκαστιν τέκνου,
πίστεως γελάπε τὸν παχύσατον γέλειν;
αὖ, αὖ. πίστεως; καρδία γε ὅμοια.

γυναικεῖς, οἵμα Φαεδρὸν. αὕτη εἴδον τέκνου,

οὐκ αὐτὸν διαίμειν. χαρέτω βγλόματα

πάντα φέρειν. αὖτα πάντας σκηνάεις εμάς.

πίστει με πατέρα τιμήδε τοῖς τέτων κακοῖς.

λυτρώσαις, αὐτῶδις τόσα κτενῆς κακά;

ἢ δῆτε γυναικεῖς. χαρέτω βγλόματα.

πάντα πίστεως; βγλόματα γέλωτε ὅφλειν,

τέχθρον μεθεῖσαι στοὺς εμάς αὐγημέτος;

πλημμετέον τάδε. ἀλλὰ τοὺς εμάς κάκης,

πάντα φέρειν μολιθακεὺς λόγος Φρεσί.

χαρέται πάντες εἰς δόμοντα. στέψατε μή

τέμεις παρεῖναι τοῖς εμαῖσι θύμασιν,

αὐτῶν μελήσει. χεῖρα δέ τοι Αἰγαθέρω.

αὖ, αὖ. μή δῆται θυμέ, μήσύ γέργαστη τάδε.

τάσσον αὐτὸν, ωτάλων. φείσαι τέκνου,

ἀκεῖ μεθεῖμων λαῦπτε, δέ φεγγιστίσαι.

μάτιστος παράδίλειν γερτέρας αἰλαίσορεις,

τάσσοντά τούς εἶσαι τάθη, στασις εἰχθροῖς εὐω

πάντας παρήγωντες εμάς κακούβερίσαι.

πάντως ζῷον αὐτάγκη κατθανεῖν. εἴσαι τοις

τέμεις κτενεφέροντας εἰξεφύσαμεν.

πάντως πάντας ταῦτα κατέχειν.

πάντως πάντας ταῦτα κατέχειν.

τοις δέ

Vobis parentem suavibus oculis licet,
 Ad institutum transeuntibus novum.
 E heu quid in me respicitis, ô filii,
 Risu residentes mihi novissimo?
 Hęi misera, quid agam? mulieres, mihi defi-
 Cor, intuendo blanda lumina liberūm. [cit
 Nequeo. priora consilia valeant, solum
 Mecum relinquent. quid? dolore dum patré
 Afficio, duplo gravius accersam malum.
 Mihi ipsa? minimè. consilia valeant, mihi
 Quid contigit cur torpeam? ludibrio
 Me patiar esse meis inultis hostibus?
 Audenda sunt hęc. Sed me? est ignavia
 Hoc crimen: animo molliora suggesto
 Verba, introite si quis est, cui non licet
 His interesse sacris, ipse viderit.
 Meam profectò dexteram non polluat.
 Ah facinus anime ne istud admittas cave.
 Ipsos omittre, misera parce liberis.
 Fugę levamen exulantes unā erunt
 Nostrę. Per atrę noctis ultores deos
 Non sic abibit, ut meorum ego hostium.
 Natos relinquam obnoxios libidini.
 Vitare mortem non queunt, quō nos trahit
 Fatum, sequamur. sortiantur terminum
 Hinc lucis, unde ceperint primordium.
 Peracta sunt hęc. fixa stat sententia.

F 4

Hanc

καὶ δὴ πίκραπισέ Φαντό, σὺ πέπλοιστε
 νύμφη τύραννον Θάλλυπα. σάφειαί εἰσί εγώ.
 ἀλλ' εἴμι γε δὴ τλημονεστέτης ὁδὸι,
 καὶ τόσδε πάτερ μωρονεστέτης εἰπεῖν.
 παῖδες περιστάταιντες βάλονται. δόται αὐτένται,
 δόται, αὐτοίσιν δέ, μητρὶς δεξιαῖς χέραι.
 ὡς Φιλάπτη χεῖρ, Φιλάπτου δέ μοι σόμα,
 καὶ χῆμα, καὶ περιστάταιντες τέκναν,
 δέδαιμονοῖσιν. ἀλλ' εἴπει πέδης εὐθεῖα,
 πατήρ αὐτοῖς φέλεται. ὡς γυλυκεῖα περιβολὴ,
 ὡς μαλακὸς γέως, πυρῷ μάζῃ ποιεῖσθαι τέκναν,
 χωρεῖτε, χωρεῖτε. οὐκέτ' εἴμι περιβολέαν
 οἰσται εἰς υμᾶς, αὐτάδεις μηδέμαντεις.
 καὶ μαντάνω μήδε οἶσται τελμῆς κακά,
 θυμὸς γέκρείσων τέμενον βαλόντας μάτων,
 Οστερμεγίσων αὖτε κακῶν βροτοῖς.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

χο πολλάκις ἥδη Στράτεια ποτέρων
 μύθων ἔμολον, καὶ περισσοὶς αἱ μέλας
 ηλέτου μείζοις, εἰ γένη γνεσί^ν
 θῆλαι ἐρδυναῖς. αὐτὰρ γάρ εἴτε
 μέσοις, καὶ ἡμῖν, ηγεμονίλει,
 σοφίας ἔνεκσι. πάσιν μὲν τούτοις
 παῖρον δὴ γένεται σὺ πολλαῖσιν
 πορτοῖς αὐτοῖς,
 καὶ σκάπτομεν τὸ γυναικεῖον.

καὶ φημε

Hanc nemo reddet irritam. jam vertice
 Hæret corona: sponsa peplis regia
 Perit involuta: sat scio, ingrediar iter
 Miserrimum jam, miserius etiam meos
 Missura natos per iter. alloqui lubet.
 Date, date matri dexteram, amplectimini
 Nati parentē. O mihi manus charissima, o
 Charissimum os, O forma, grataq; facies.
 Felicitatem, sed ibi, vobis comprecor.
 Nam quicquid hic supererat, abstulit pater.
 O molle corpus, grataq; amplexatio,
 Blandumq; spirans suavis oris halitus.
 Abite, abite, contueri non queo
 Vosjam. malorum cedo magnitudini,
 Videoq; quantum perpetrabitur nefas.
 Sed pessimorum facinorum genitor furor
 Ratione major me retrorsum distrahit.
 Mecum s̄æpe exactius
 Sum conata expendere, ac
 Subtili librare examine,
 Num deceat disquirere fœminas
 De rebus subtilibus anxiē.
 Nec nobis Musarum aliena
 Sunt commercia. Sunt sapientiæ
 Corda capacia, non tamen omnibus:
 Sed rara inter copia fœminas,
 Indulget studiis sapientiæ.

F s

Illud

Ch.

„

„

„

„

„

„

ὃς Φημὶ βροτῶν, οἵ πινές εἰσ
 πάμπαν ἀπόροι, μηδὲ εὐθύτελοι
 παῖδες, πεφέρεντες δύτυχάν
 τηναιμήσων.
 οἱ μὲν τοιούτοις διὰπροσώπων,
 εἴτε οἵδυ βροτοῖς, εἴτε αὐταρὸν
 παῖδες πλευράσ, καὶ τυχόντες,
 πολλῶν μόχθων αἰτέχονται.
 οἷστοι τέκνων εἶνι σὺ οἴκοις
 γλυκερὸν βλαστημένοις, εσσορῶ μελέτη
 κατεργυχορδύταις τὸν αἴσακτα χρόνον.
 πεπόντον μηρὸσσων θρέψωσι καλῶς,
 βίοτογενέσιν λείψασι τέκνοις.
 επιδιέκτατων, αἵτινες φλαύροις,
 εἴτε πεπονιζόντοις μοχθησσοι, τόδι οὖν αἴδηλοι
 εἰναι τὸ πάντων λοίδιον ηδη
 πάστιν κατερώθησι κακόν.
 καὶ δὴ γε ἄλις βίοτον βέροι,
 ζώματά τοις οὐδὲν ηλθε τέκνων,
 χρησίτεο γέγριον. εἰ δὲ πυρήσῃ
 δαιμῶν, οὐ φρεσδότεος αἴδαι
 θάνατον πεφέρεντες ζώματα τέκνων.
 πῶς τοι λύσεις τοῖς αἴλοις
 τάσσεται επιλύπταις αὐταρτάσαι
 παῖδων εὐεκτοῖς
 θητοῖσι θεός πεπονιζόνται;

ΙΑΜ-

βολλ

 III
 Hi
 Q
 Ce
 L
 Sc
 Ig
 Si
 V
 Q
 D
 P
 E
 II
 N
 I
 N
 C
 E
 I
 Y

Illud verò ausim contendere,
 His cum longè actum felicius,
 Quibus ævum penitus transigere
 Contigit orbis sobolis,
 Quàm quibus est numerosa propago.
 Sorte data: orbi quod inexperti
 Ignorent, an dulce, an amarum
 Sit genuisse: anxietatibus
 Vacui innumeris vivunt. soboles.
 Quæis numerosa est, anxia curis
 Degunt miseræ tempora vitæ.
 Primum ut honestè edacent, vita-
 que necessaria subsidia parent.
 Deinde accedit ad alias curas
 Illud, sint ne futuri (incertum)
 Male compositis moribus, an boni.
 Id quoq; postremum mortalium
 Nulli non grave proloquar, et si
 Cætera vitæ commoda suppetant,
 Et pubentes jam perveniat
 Corpus ad annos, moribus optimis
 Exulto ingenio, dea inutilis
 Tum si illa incumbet Mors, dulces
 Ac emitat sub tartara liberos:
 Qui fuit utile, pignora propter
 Hunc adjectum a diis, mortalibus
 Intolerandum luctus cumulum?

Jamdudum

ΙΑΜΒΟΙ.

μή Φίλοι, πάλοι τοι περσημέτονα τὰ τύχα,
 παρεδοκῶ τέκεῖθεν οἵ περ θεοί.
 καὶ πιθέδορκα τόνδε τὸ Ιάσονον
 ταίχον ὄπαδῶν, πυθμάτ' ἡρεθισμόν.
 δείκυντο δὲ ὥστε καὶ νοῦν αἰγελεῖ κακόν.
 αὐτὸς δὲ δίνοντεργον παρενόμως εἰργασμένη
 μήδα, Φέλε Φέλη, μήτε ναιάν
 λιποῦσ' αὐτούσια, μήτ' ὄχον πεδοτῆ.
 μή τίδε αἴξιόν μοι τὸ δέ τυγχανόφυγος;
 αὐτὸς δὲ τὸ τύραννον δέκτης κόρη,
 Κρέωνθός οὐ φύσας, Φαρμάκων τὸ ζῶντο.
 μή καλλιεργεῖπας μῆδον. Καὶ δέ διεργέτης
 τελοιόν τὴν, καὶ Φίλοις ἐμοῖς ἔστη.
 αὐτὸς τὸ Φήτις; Φρονεῖς μὲν ὄρθα, καὶ μάκρη γυμνός,
 ηπὶς τυρφάννων ἐπίαν τὰ σημήνια
 καύρες κλέψοι, καὶ Φοβῆτὰ τοιάδε;
 μή εἶχω τὸ κάγω τοῖς γε σοῖς σκανδίον
 λόγοισιν εἰπεῖν. ἀλλὰ μὴ περχόμενος Φίλος.
 λέξοιν τὸ πάθεις ὠλοντο. δῆτος τόσου γὰρ αὐτὸς
 τέρψειας ημᾶς, εἰ τεθνᾶσι παγκάκως.
 αὐτὸς τέκνων ζῶντες δίπλιχός τοντό^{τοντό}
 ζωὶ πατέρι, καὶ παρῆλθεν μεθικός δόμας,
 ηθομέμην, οἵ τε σοῖς σκάμνιομέμηναι,
 θεομώεις. Μήτε τῷ δέ τοις λαϊς λόγος,
 σὲ, καὶ πόσιν σὸγ, νεῖκόν είσαι μέτροπον.

κύνι

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

- Jam dudum, amicæ, operior exitum rei, Med.
 Fortuna quo se vertat illic, præstolans.
 At qui è ministris cerno quendam Jasonis
 Gressus ferentem ad nos anhelo spiritu.
 Mali videtur fore recentis nuncius.
 O perpetratrix facinoris nefarii Nunc.
 Medea, fuge, fuge, classe seu cita licet,
 Seu vecta curru corripe celerem fugam.
 Quæ digna causa cogit ad properam fugā? Med.
 Regia puella mōdō periit, atq; genitor Nunc.
 Creon, venenis illiti pariter tuis.
 Gratum attulisti nuncium, deinceps meos Med.
 Inter benevolos, ac amantes nostri eris,
 Quid? mente sana mulier es? an desipis? Nunc.
 Domum tyranni funditus cum veteris,
 Audire gaudes, nec facinus istud paves?
 Non deest ad ista quod queam rependere. Med.
 Sed ne graveret tantulum nobis moræ
 Darc pereundi donec explices modum.
 Nam morte functos si sciam miserrima,
 Cumulabis animum gaudio duplice mēū.
 Ut gemina proles cum patre advenit tua, Nunc.
 Et conjugalis attigit limen domus,
 Famuli, dolori quibus erat tuus dolor,
 Gaudemus, aures omnium citò provolat
 Rumor, maritum teq; pacto fœdere
 Consopiisse pristinam discordiam.
 Hic

κύνδιλλό μέρη παχεῖρ, οὐ δέξαιον κάτερες
 παίδων, ἐγὼ δέ καὶ τὸς ηδονῆς υπό,
 τέγας γωνικῶν ζωτέκνοις αὖτις εστόμησ.
 δέποινα δίς λεῦθεν αὐτὶς ζεῦθα μάζορθε,
 πειν μέρτεκνων ζῶντοισθεν διώρειδε,
 τεφθυμεν εἰχόφθαλμον εἰς Ιάσνα.
 ἐπειτα μέρη τοι πετάκαλύψατο σφραγῖς,
 λαληστήτη πέτρεψε τούτην παρηίδει,
 παῖδων μυστιχθεῖστον εἰσόδεις. πόστις δέ σος
 ὄργας τὸν αἴφηρόν, καὶ χόλον νεάνιδον,
 λέγων τάδε. οὐ μηδεὶς μηδεὶς εἴη φίλοις,
 παύει δέ θυμόν, καὶ πάλιν ερέψεις καρέα,
 φίλος νομίζεστος, οὗτος αὐτὸς πόστις σεΐζεται.
 δέξῃ δέ δῶρα τούτην παρειπήζει πατέρος.
 Φυγας αἴφενοι παγσι τοῖσι δίς, εἰμὲν χάρην,
 τούτης ὡς ἐστεδεκόσιον, σοι λαέχετο.
 αὐτοί δέ νεστοι αὐτοῖς πάντες τούτην πεινόντες
 μακραῖς αἴπειναι πατέρας καὶ παῖδες σεΐζεται.
 λαβόσαι τέλας ποικίλας ημιτεχετο.
 χρυσοῦ πεθεῖσι τέ Φανού αἱματί Βοστρύχοις,
 λαμπτεῖσι κατόπιροι χηματίζεται κόμηε,
 αἴψυχον τοικών τεσσαράκοντα ζώματον.
 καὶ πήτη αὐτοῖς τούτην πρόνων, διέρχεται
 τέγας, αἴροντος βαίνου παλλάκην ποδί,
 δώροις υπότειχοις χαίρεσσαι, πολλὰ πολλάκις
 τένοντος ἐς ὄρθογονον ομιματοσκοπευμένη.

τούτην τέ

Hic tangere manus, ille flavum verticem
 Mulcere pueris. ipse quoq; præ gaudio
 Pueros gynæceum usq; lætus prosequor.
 At hera colenda quæ tui nobis loco
 Successit, antequam puerulos viderat,
 Vultu renidenti intuens Jasonem
 Hærebat: at post mœsta tristis lumina
 Abscondit, ora retrò flectens candida,
 Quippe puerorum graviter adventū ferens.
 Sed leniebat molliter puellulæ
 Iras Jason, differendo talibus:
 Adversum amicos ne fueris aspera:animum
 Compone: rursus flecte vultus, ac puta
 Hos esse amicos, quos maritus diligit.
 Et dona suscipe, & patrem exora tuum,
 Hinc ne relegeat pignora, meam in gratiam.
 At illa mundum ut vidit, haud viro amplius
 Negare quicquam sustinuit. ac antequam
 Tectis abessent genitor & nati procul,
 Ornata peplis ipsa versicoloribus.
 Mollem corona pressit aurea comam,
 Sese nitentis ante specli splendidum
 Aequor refingens: ac renidens suaviter,
 Spectabat umbram corporis inanimem sui.
 Dein sede sublevans è regia,
 Per tecta graditur læta donis, molliter
 Eburna terræ collocans vestigia,

Et colla

πύνθένδε μή τοι δειγὸν καὶ θέσμοντος
 καὶ σανὶ γέλασίσαι, λεγοίσα πάλιν
 χωρεῖ τρέμετον κῶλα, γέ μόλις φέρει
 θρόνοισιν εἴπεσθοι, μηχανῇ πεζεῖν.
 καὶ τις γερειὰ περιπάλων, δόξασι τοὺς
 ἡ Πανὸς ὄργασι, ἡ θεῶν μολεῖν,
 αἰνωλόλυξε, πεινὲ γέ ὄρακτος σόμα
 χωροῦτα λόκον ἀφρὸν, ὄμματωντ' ἀπ
 κόρες ερέφυσαι, αἱ μάτ' ὅκεινον γέοι.
 εἶτ' αὐτόμολπον ἡκεινόλολυγῆς μεγαν
 κακυτόν. Καὶ τοῦτο μὴ μὴνις πατέρος δόμα
 λέρμησεν, ἡ τοῦ περὶ τὸν δεῖνας πόσιν,
 Φεάτου νύμφης συμφέρειν. αἴπασα τὸ
 σέγη πυκνοῖσιν σκηνῆς δρομήμασιν.
 τῷδη μὲν ἀνέλκων κῶλον ἐκπλέθρου δρόμῳ
 Ταχὺς βαδίσῃς περιμόνων αὐτόπλετο.
 οἵδη ἐξάναυδος καὶ μύσανθροι μιμαῖς
 δίψην τενάξασ' ἡ τάλαινη γείρετο
 διαλέγνηδε αὐτῇ πῆμα ἐπειράθετο.
 Καὶ οὗτος μὴν ἀμφίκρατη κείμενος τολόνθρον,
 θαυματὸν ἔει νᾶμα παμφάγος πυρός.
 πένταλοι τοῦ λεπτοῖ, ζῶν τέκνων δωρήματα,
 λόκκιον ἐδαπτον σύρισε τῆς δυσδιάμονος.
 Φεύγει μὲν αὐτοῦσ' ὅκθι θρόνων πύργοιδίη,
 Σείσας χαύπιν κραῦτά τοις ἀλλοτροφοῖς
 ρίψει

Et colla fixo s^æpe spectans lumine.
 At triste post hæc incidit spectaculum.
 Colore mutato subitus iterum tremor
 Obliqua membra vexat: ac ægrè throno
 Præoccupato potuit efficere ne humi
 Prolapsa rueret. tum pedissequa quædam
 Iram esse Panos, aut deūm cuiuspiam [anus
 Rata, ejulavit lugubre. antè candidis
 Nam tinteta spumis ora vidit, & oculis
 Circunrotari pupillas, & sanguinis
 Inane corpus, ejulatum flebilem
 Dein excipit ploratus, alia ipsum ad patrē
 Festinat, alia calamitatem conjugis
 Novum ad maritum currit ut recenseat.
 Tota in tumultus versa varios regia
 Strepebat. & jam cursor accelerans gradum
 Lassus citatum, ad terminum pervenerat.
 Hæc muta, clauso quæ jacebat lumine,
 Suspiria trahens graviter, expurgiscitur.
 Misera gerebat cum duplice bellum malo.
 Nam quæ premebat verticem auro tortili
 Corona, mirum, flammeam scaturiginem
 Voracis ignis evombebat. at pepli
 Tenues, tuorum liberorum munera,
 Niveum exedebant corpus, & miseræ cutē.
 Porrò illa surgens è throno, comā igneam
 Rotat, huc & illuc usta jactans tempora,

G

Quæ-

ρίψαι θέλασαι τέ Φανον. ἀλλ' ὅρηρότως
 σωύδειμα χρυσὸς εἰχε· πῦρθὲ ἐπεὶ κόμια
 ἔσθε, μάλλον δή τοσονθὲ ἐλάμπετο. πηρίδε
 πηνεῖ δὲ ἐπ' ἄδειας συμφερόντικαρδύη,
 τολμεῖ τε τεκόντ, κάρτα δυζιμαθῆς ιδεῖ.
 οὐτὸς ὄμοιάτων γὰρ δῆλος θεῖνατάσσεις,
 οὐτὸς φυὲς περίσσων. αἴμα δὲ ἐξ ἄκρα
 ἔταιχειρατὸς, συμπεφυρμόν περι.
 σάρκες δὲ αὖτις ὄστεων, ὥστε πολύκινον δάκρυ,
 γναθιμῶν ἀδηλοῖς Φαρμάκεις ἀπέρρεον.
 δεινὸν θέαμα. πᾶν δὲ λευφός θίγει
 νεκρόν. τούχειν γὰρ τέχομεν διδάσκαλον.
 πάτηρ δὲ ὁ τλήμων συμφερός ἀγνωσίᾳ,
 αἱ φυὲς περίσσελθῶν δῶμα, περιστνεῖ νεκρᾶ.
 φύμαξε δὲ Μήτης. καὶ πεπίλεξας χέρας
 κίνδη, περισσαδῶν τοιάδη. ὡς δύσκωε πᾶν,
 τίς αὖτις αἵτιμως δακρύουνταν σ' ἀπώλεσε;
 πάτητο γέροντα τύμπον ὄρφανὸν σέζειν
 πίθησιν; οἵμοι, ζωγράνοιμεῖσσι, τέκνον.
 ἐπεὶ δὲ θρησκεία γὰρ γόων ἐπαύσατο,
 γένητων γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας;
 περίσσει, ὥστε κινοῦσε ἐργεστιν δάφνης,
 λεπτοῖστι πέπλοις. δεινὰ δὲ λευφατά.
 ὁ μὴν γὰρ θελεῖ ἐξαναστῆσαι γόνον,
 ηδὲ αὐτελάζεται. εἰ δέ περ βανάγοι,
 οὐράς

Quærens coronam excutere: at insolubilis
 Aurum tenebat nexus: & quoties comam
 Quatiebat, ignis sæviebat acrius
 Duplo. mali tum victa magnitudine
 Cecidit, parenti cognitu tantum suo
 Facilis: nec oculis forma constabat sua,
 Decor nec oris, vertice è summo cruor
 Stillabat igne mixtus. avulsa ossibus
 Caro, venenis per genas tacitis fluit,
 Ceu tæda lentis læsa sudat lacrymis.
 Res dira visu, terror omnes occupat,
 Tangere cadaver nemo ut ausit. scilicet
 Magistra sors adversa nos erudierat.
 Ignarus autem genitor infelix mali,
 Ut recta primum contigit, cadaveri
 Infusus ingemuit, & ulnis comprimens,
 Atque osculatus, soluit ora talibus:
 Onata misera, quis deorum perdidit
 Sic morte fœda te? quis orbavit senem
 Capulo propinquum tristeq; silicernium?
 Utinam liceret nata tecum commori;
 Ut lacrymis & luctibus fecit modum,
 Senile corpus allevare dum cupit,
 Peplis adhæsit tenuibus, uti laureis
 Ramis adhæret hedera, tum certaminis
 Horrenda facies oritur: ille tollere
 Genua experitur, illa contrâ nititur.

σάρκας γερμιὰς ἐσάρπεξ ἀτ' ὄσέων.
 ξένῳ δὲ αἴσθη, καὶ μετῆχ' ὁ δύζυρος
 φυχία. κακῶς γέγονετ. λεῦψε περὶ.
 καὶ τῷ τοιούτῳ, ποὺς τι, καὶ γέρων πατέρα.
 πέλσε. ποθίνη δακρύοισι συμφορά.
 καὶ μοι τὸ μὲν σὸν σκηνόντων ἔνω λόγα.
 γνώσῃ γένεται τὴν ποστροφαί.
 „Τὰ δυνητὰ δὲ τούτην πεῖσθαι τὴν γάχημα σκιάδι.
 „Οὐδὲν αὖτε τρέσας εἰπομει, τούτη συφάτης Βροτῶν
 „Δοκιμῆτας τίνων, καὶ μεριμνητας λόγων,
 „Τρίτης μεγίστης μωρίαν ὀφλισκάνειν.
 „Θητῶν γένεται τοιν δαίμοναν αὐτήρο.
 „Ολέας δὲ Πειρρύσεντος, δύτυχέτερος
 „Αλλαγὴν αὖτε οὐκέτι, δαίμοναν δὲ αὖτε.
 χο εἴτε ὁ δαίμοναν πολλὰ τῇδε τοῦτον
 πανὰξιαί τε τοῦ δίκαιου Ιάσονι.
 ὅταλημον. ὡς Κασυμφορέαν οἰκιστόροιδη
 κόρη Κρέοντος, η τις εἰς αὖτε δόμας
 οὔχι, γάμων ἔκατη Ιάσοντος.
 μή Φίλας, δέδοκτη τύρχον ὡς τάξιστε μεσοί
 παῦδας κατενέση, τοι δὲ αὐτομάδη χαρούσι.
 τὴ μή, χρολίαν αὔγασσαν, σκιδουῶν τεκνα
 ἀλλα Φονδύσση δυζυρετέρος χερί.
 πάντως Κρόνος αὐτογκη κατηγανεῖν. ἐπειδὴ τούτοις
 τίμητος κατεστόμη, οἵτις εὔξεφύσαρδη.

αὶ τοι

Sin vim parabat, viva vellens viscera
 Nudabat ossa, deinde sensim languit.
 Fugiente vita spiritum tandem miser
 Efflavit, impar invalescenti malo.
 Jam juncta genitor nataq; cadavera jacent,
 Dignum profectò lacrymis spectaculum.
 Dete quid opus oratione? senties
 Pœnæ expetitæ jam vicissitudinem.
 Haud primitus nunc esse res mortalium v
 Umbras fugaces credo, nec dubitaverim "
 Hos qui videntur sapere, verborum aucupes "
 Hos curiosos, asseverare omnium "
 Jure esse habendos optimo stultissimos. "
 Certè beatus nullus est mortalium. "
 Ut affluunt res, ille fortunatior "
 Illo putetur, haud beatus sit tamen. "
 Jure, ut videtur, plurimum hodie congeret Ch.
 Deus malorum in Jasonem. infortunii
 Tui misertum est o Creontis filia
 Misella, thalamis quæ procul ab Jasonis
 Ad tecta Ditis functa fato duceris.
 Certum est, amicæ fœminæ, celerrime Med.
 Natis peremptis hoc solo discedere.
 Nec ociose desidendo dexteræ
 Infestiori dare necandos filios.
 Mori necesse est liberos penitus meos.
 Quando id necesse est, nos trucidemus utiq;

αὶ οὐ εἰ ὁ στλίγος καρδισ. οὐ μέλορδη
 τὰ δεινὰ καίνα γυγῆς καὶ πράσσεσιν κακά;
 αἴγ' αὖ τέλοντα χεῖρέμι, λαΐζε ξέφθο,
 λαΐβ', ἔρπε πέρης Βαλβιδά λυπήσεντα,
 καὶ μὴ κακιόθης, οὐδὲ οὐδεμιόθης τέκνων
 ὡς Φίλταθ', αἵς επικτης. ἀλλα τέλοντα
 λαθῆ Βραχεῖαν οὐ μέραν πούδων σέτεν.
 καὶ πάτη Θράσιδ. καὶ γὰρ εἰ κλαίνεται ζῷο, ὄμως
 Φίλοιγ' ἔφυσαι, δυσυχῆς δὲ οὐ γάγων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ.

- 1 Χοὶ ἡώ γάτη, καὶ παριφαῆς αἰτίς
- 2 αἰελίς, κατέδετε, εἶδετε τὰν
- 3 ὄλορδίαν γυναικα, πείν Φοινίαν
- 4 τέκνοις περιβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνου.
- 5 οὐδὲ γὰρ διπόλευσέσθις
- 6 γονᾶς ἐβλαστεν. θεῶν
- 7 δέ αἴμα πίνειν Φόβοθρον τοῦ αὐτέρων.
- 8 αἱλάνιν, ὡς Φαίθροι μιογήνες, κάτερη,
- 9 κατάπαισσον, ἐξελόικων Φοινίαν,
- 10 τέλονταί τ' ἐρινυών τοῦ ἀλαζόρων.

αντιστροφὴ.

- 1 μάται μόχθοθρού ἔρρει τέ τέκνων,
- 2 καὶ μάται γύνθρο Φίλιον τέκει, ὡς
- 3 κυανεᾶς λιπάνσαι συρετληγαίδων.

πετραι

Qui progenuimus. verùm age anime accin-
 Ecquid moramur dira patrare scelera,[gere.
 Et quæ necesse est perpetrare? age ô manus
 Mea misera ensem cape, cape, ac ad carceres
 Progredere vitæ tristis, ac ne defice,
 Nec subeat animum liberorum memoria
 Quos edidisti, ô chara, & obliviscere
 Fuisse natos breviculum hunc diem tuos.
 Pòst deinde luge. nam tametsi occideris,
 Chari fuerunt: mulier autem misera ego.

Cho.

O terra, lucidumque
 Phœbi jubar videte,
 Aspice pestilentem
 Hanc fœminam, & cruentam,
 Manum trucem priusquam
 In liberos verterit!

Qui de tua stirpe aurea
 Ducunt originem.

Quam metuo, deûm
 Ne imbuat hominum sanguis dextram:
 At tu cœligenæ moderator
 Lucis, cohibe, reprime, furiam
 Pelle cruentam & miseram tectis
 E feralibus. incassum labor
 Deperit ob natos susceptus.
 Pignora frustra chara genueras.
 O Symplegadum inhospita saxa,

G. 4

Quæ

4 πετραῖ ὁ ἔσχωτά τοι εἰς βολαρ
 5 δηλαίδα, τί σὺ φρεστῶν
 6 βαρύς χόλος τελεσθῆται,
 7 καὶ δυζυμής φόνος ἀμείβεται;
 8 χαλεπὰ γέ βροτοῖς ὄμολυη μάστιχα
 9 τὸ πτίγαλον αὐτοφόντητο. ξυάστη
 10 „δα θεότεν πίγοντ' ὅπτε δόμοις, οὐχι
 πάντες οἴκοι, τί δράσας, ποτὲ φύγω μητρὸς χέρεις;
 ἐπειδὴ δέλφινος αδελφὲ φίλτατο, οὐλύμεθα γέ

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

20. ἀκούεις βοαι; ἀκούεις τέκνων;
 ἵψε τλαῖμον, ἵψε κακοτυχίες γυψών,
 παρέλθω δόμοις, ἀρῆξα φόνον
 δοκεῖ μολτέκνοις.
 πάντες γαὶ τεῖς θεῶν αρήξατο, σύδεοντες
 ως εὔγεις ηδη γέ εὔριμοι δέκτων ξίφηστοι
 20. πάλαιν, ως αὖτοι ηδαπέτεος, οὐστότοις
 δαροῖς, αὖτις τέκνων, ων εἴπησε,
 εἴροτον αὐτοχθόνιον μοίρα κλευεῖς.
 φοίσιν δὴ κλύω, μίσιν τὸ πάρος
 γυψών κα φίλοις χέρει τελεῖν πέκροις,
 πρώτη μανεῖσκον σκηνῶν, οὐθὲ η διός.
 δάμαρνιν εὗξεπεμψε δωματων ἄληστον
 πίπιδι, αὖταιν εἰς ἄλμαν, φόνοι
 τέκνων δυστενεῖ,
 αἴκτης ύπερτείνοντο πονίας πάδη.
 οὐδοῖν τούτοις παύδοιν ξυαθαύπτοι, δύπολιτοι.

πέπη

Quæ deseruisti, angustas fauces,
 Misera unde tibi furor hic animi?
 Unde atrox cædes cumulatur?
 Quisquis consanguinea terram
 Imbuerit cæde, ac macularit
 Sanguine dextram, vindicta comes
 Urget sæva, ac dii mala plurima
 Hinc domibus cœlitus immittunt.

Quid agam parentis quomodo hei fugiam Puer.
 Ignoro frater chare, periimus utiq;. [manus? Alter.
 Audis puerorum audis vocem Cho.

O misera, ô infelix mulier,
 Tectum ingrediar, pignora rapiamè
 Cæde nefanda.

Per ô deorum numen opitulamini Puer.
 Dum licet, in ipsis penè retibus sumus.
 Misera aut ferrum aut silicem gestas

Pectore, quæ propria mactabis
 Dextra, pignora quæ peperisti.

Unam secula memorant, unam

Ino, quam foedasse cruore

Sui recensent pignoris charam manum,

Nec spontè, diro sed furore percitam,

Insanientem Juno cum miseram domo

Exegit. oblita cæde natorum impia

Periit pereemptis liberis mortis comes,

Progressa littus ultra, in æquor decideris.

G s

Quid

πέδητοι σὲν γῆσιν αὐτὸν εἶπεν δεινὸν,
„ὦ γυναικαῖς λέχει πολύπονον,
„ὅσα δὴ Βροτοῖς ἔρεξας ἥδη κακά;

ΙΑΜΒΟΙ.

ἰά γυναικεῖς, αὐτὸς δὲ ἐγὼς εἴσατε σέγυνος,
ἀρέσκετε δόμοισιν οἵτα δεινοὶ εἰργαζομένη
Μήδεια τοῖσιν, οἵ μετέτηκεν Φούγη;
δεῖ γάρ νιν τὰς γῆς Κρειρυφθεῶμενάτω,
οἵ πλεων ἀργεις ζῷοι εἰς αὐτέρωθεν Βάθος,
εἰ μητυρίουν δώμασιν δώσοδικει.

πεποιηθέντος, διποκτείνασιν κοιτάντος χθονὸς,

ἀνθῶθεν αὐτὴν τὸ δε φάλξεως δόμαν;

ἄλλος γένεται, Φρονίδης ὡς τέκνων ἔχω.

κείνου μέν, τοις ἐδρασεν, ἔρεξασιν κακῶς.

ἔμενον οἱ παῖδων φύλαξιν σκέπασμα Βίον,

μή μοι ποδράζωστος οἰς περπάντες γῆς.

μητρῶν σκιτερίασοντες ανόσιον Φόνον.

Χο ὡτλῆμεν, σκοιωθεὶς οἰκακῶν ἐλήλυθες,

Ιᾶσσον. γένετας δὲ αὐτὸς Φεγγεύξω λόγυς.

ἰά πίδης εἶτιν; οἵτας καρποὶ διποκτεῖναι θέλει;

Χο παῖδες πεθνάστοις καρεὶ μητρῶα σέζεν.

ἰά οἴμοι, πίλεύδεις; ὡς μὲν αἴτωλες, γυνάδει.

Χο ὡς σκοῖς ἔτοιστοις ζῶν τέκνων, Φρονίζεδη.

ἰά πολυγάρνιν εἴκτην, συτὸς, οἵξωτεν δόμαν;

Χο πύλας αὖοιξας, ζῶν τέκνων ὄψι φόνον.

ἰά χαλᾶτε κληδας ὡς τάχιστη περπάλοις.

σκλύεθεις αἴρματας, ὡς ἴδω διαλύειν κακόν,

ταῦτα

ταῦτα

Quid sceleris jam restat inausum?

O fœminei thalami curæ

Pleni anxiferæ, quanta è vobis

Homines torquet lerna malorum!

Quæ statis hasce propter ædes sœminæ,

Est ne intus author facinoris nefarii

Medea, sese an abripuit aliò fuga?

Tellure sese ni recondat obrutam,

Pennave liquidas ætheris findat plagas,

Domui rependet capta pœnas regiæ.

An se, interempta stirpe regum, credidit

Impunè tectis hisce posse evadere?

Nec illius me cura, sed sobolis coquit.

Nanq; illa pœnas soluet his quos læserat,

Sed liberorum huc venio vitæ ut consulam:

Ne scelera matris vindicantes impiæ

Genere propinqui adversus illos sæviant.

Nescis malorum quo redactus sis miser

Cho.

Iason, alias ista nunquam diceres,

Quid est? an etiam me interimere cogitat?

Jaf.

Cæsi occiderunt liberi matris manu.

Cho.

Hei mihi, quid ais? ut me jugulasti fœmina.

Jaf.

Ut luce cassis cogita de liberis.

Cho.

Ubi eos peremit, intus, an foris? refer.

Jaf.

Foribus reclusis funera intuebere.

Cho.

Auferte vectes, tollite hinc repagula

Jaf.

Statim ministri, scelus ut aspiciam duplex,

Illos

στὸν μὲν θανόντας, τῷ δὲ τίσωμεν δίκαιον.

Γένη τί πάσι δεκινῆς καὶ ναμοχλάδεις πόλεις,

πεντράς ἐρδυνῶν, καὶ μὲν τῷ εἰργαζομένῳ;

παῖς σαμψόνας οὐδὲν. εἰ δὲ τὸ έμπορον ἔχεις,

λέγεις περὶ βαζαρούς. καὶ διὰ τὸ ψαύσθι ποτέ,

ποιόνδιον ὄχημα πατέρος ήλιοῦ πατήρ

δέδωσιν ἡμῖν. ἐρυμαθοπολεμίας χερός.

ἴδιον ὁ μῖνως, ὁ μέγιστον ἔχεις γυνάμενον τε, καὶ μοί, παντὶ τούτῳ θρώπων γένεται.

ἡπτάς τέκνοισι σοῖσι γέμοις αλεῖν ξίφος

εἴτης, πεντάσια, καὶ μὲν αὐτοῦ διάπολες αἰσα,

καὶ ποιῆται δράσαστος, ηλιόν τε περιβλέπεις,

καὶ γοῆμεν, ἐργον τλαῖσα μυστεῖστον.

Οἶλοι. ἐγὼ δὲ νῦν Φρονῶ, τότε δὲ Φρονῶν,

ὅτε δὲ δόμων σε, Βαρβάρος τούτος οὐδενός

ελλέως εἰς οἰκουμένην, κακὸν μέγα,

πατέρος τούτου, καὶ γῆς περιβότην, οὗτος εἰς θρέψαπον.

Τούτον διὰ λατέρος οὐδὲν εἴμι εἰσκηψαν θεοί.

καὶ παντεῖσα γένος δὴ τούτον καίσιν παρέτιον,

ποτὲ καλλίπειρον εἰσέβης Αργοῦς σκάφος.

Ἐπρέξω μὲν δὲ τοιῶν δέ, νυμφάδεσσι δὲ

παρ' αὐτοῖς τοῦτο δέ, καὶ πεντάσια μοι τέκνα,

Δύνης ἔκαπι καὶ λέχεις ζεύς αὐτοῖς αἴτιος.

Οὐκ εἴτιν οὐδὲν δέ τούτοις εἰλλέων γυνὴ

εἴτης πάρθε, ὅντες περιθετούσι ηξίοισιν εἴγω

γῆματος, καὶ διάπολον εἰκθρόν, οὐλέθελον τούτοις,

λέγειν

Illos peremptos, hanc, uti pœnam exigam.
 Quid frustra in istas arietas pulsans forces. Med:
 Cæsosq;; meq; cædis authorem petens?
 Laborem omitte hunc: meq;, si qua in re est
 Affare: manibus haud licebit tangere. [opus,
 Talem parentis Sol pater currum mihi
 Quo metuerer è manu hostili, dedit.
 Odira, diis ð mulier immortalibus Jaf.
 Exosa, mihiq; & omnibus mortalibus:
 Quæ sustinebas liberorum pectori
 Inserere ferrum mater', orbum & perdere
 Me: & his patratis intueri sustines
 Solem, solumq;, facinus ausa pessimum
 Malè peri. ego resipisco nunc: insanii
 Tum, cum paternis ædibus te barbaro
 Graias ad orbes è solo advexi, malum,
 Pestemq;, patris proditricem, & patriæ
 Quæ te educavit, supplicia de me expertunt
 Scelerum tuorum, vindices Erinnyes.
 Nam fratre cæso, sanguinis socio, ratem
 Mecum decoram ingressa es Argo Peliam.
 Hinc orsa es: inde conjugali copula
 Mihi juncta, de me sustulisti liberos:
 Offensa tædis quos peremisti novis:
 Quod Graia nulla perpetrasset fœmina.
 Quibus ego spretis prætuli thalamos tuos,
 Affinitate pestilente me illigans

Sævæ

λέωναν, οὐ γυναικαν, τὸ πυρὶ λιθό^{τοντον} σκύλης ἔχεσσιν αὐγελωτέραν φύσιν.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτοῖς μυρίσις ὄνειδεσ
 δάκρυμι. τοιόνδε ἐμπειρία φυκέσσι θεάτρο^{τοντον}
 ἕρρος αὐχροποιεῖ, καὶ τέκνων μικρών φόνε.
 ἐμοί τοι τέμπον δύσκρον αἰδίζειν πάρεστι.
 οὐδὲ τε λειτερῶν γεράμαν ονήσιμη,
 οὐδὲ ποῦδας, οὐδὲ θύσια, καὶ ξενεφάριλος.
 ἔξω περιστερῶν γάντιας, αλλ' αἴσια λεσκα.
 μήτη μάκρ' αὖτε ξετύνα πιστὸν συντία^{τοντον}
 λόγοισιν, εἰ μήτε Ζεὺς πατὴρ ημάνατο,
 οὐδὲ εὖτε μετέπονθας, οὐδὲ τοι εἰργάζω.
 οὐδὲ τοι εὑρέλλεις, τέλος απομάςεις λέχη,
 περπόνον Διογένους βίοτον, εὔγελαν εμοί,
 τοῦτο η τύραννος, καὶ οὐδὲ ποιηθεὶς γάμος
 Κρέων, αὐτοὶ τοι δέμιοι σκύβαλον χθονός.
 περὶ ταῦτα, καὶ λέωναν, εἰ βόλει, πάλι,
 μὴ σκύλαν, η τυρὶλεων ἀκησεν περέδον.
 τοῖς γάρ, οὓς γένη, καρδίας αὐτοφάριλος.
 οὐδὲ καύτη γε λυσαρῆ, καὶ πακῶν κοινωνὸς εἰ.
 μήτη φίδι, λύκος, ἀλυγός, λεύσον μήτη γελάτη.
 οὐδὲ τέκνα, μητρὸς ἀσκακῆς σκύροστε.
 μήτη ποῦδες, οὐδὲ πλευθε πατερῶν νόσω.
 οὐδὲ τοῖναν μήτη δεξιὰ ζεύς αἴσια λεσκεν.
 μήτη αλλ' ὑπεριτης, οὐτε σοὶ νεοδμήτες γάρ μοι.
 οὐδὲ λέχες ζεύς καὶ ξιώνες δινεκακτανεῖς;
 μήτη Σμίκρον γυναικί πηματί ζετεῖναι δοκεῖς;

τέττα

Sævæ leænæ, haud fœminæ : quæ pectore
 Scyllæ cruentos ferreo vincis canes.
 Sed nulla mentem commovent opprobria :
 Ita impudenti obduruisti audacia.
 Pereas, cruenta liberorum carnifex.
 Lugere superest mihi meum infortunium :
 Qui nec recenti perfruar connubio,
 Nec quos creavi & educavi liberos,
 Jam morte raptos, alloqui vivos licet.
 Quàm multa contrà suppetunt quæ redde-
 Si non utrinq; testis esset Juppiter [rem, Med.
 Quam debuisti, ac rettulisti gratiam.
 Spretis ne nostris nuptiis tu molliter
 Vitam perageres, mihiq; miseræ illuderes ?
 Regiaq; virgo, & qui dedir nuptum hanc, Creon,
 Impunè an unquam me expulissent hoc solo ?
 Igitur leænam me vocat, aut Scyllam, ut lubet,
 Tuscum obsidentem littus. ut parest, tuum
 Animum vicissim perculi molestiis.
 Angeris & ipsa, & es malorum particeps. Jas.
 Modò ne dolentem irrideas, juvat dolor. Med.
 O matre nati filii nepharia. Jas.
 Ofilii, ut vos perdidit scelus patris : Med.
 Non hos peremit nostra certè dextera. Jas.
 Sed culpa, lectumq; in jugalem injuria. Med.
 Torum ne propter ausa es illos perdere ? Jas.
 An hunc dolorem mulieri reris levem ? Med.
 Si qua

οὐα τῆς γε Λάρων. τοι ἦ πέντε εἶναι κακά.
 μη οἴδι τόκετε τίσι. τὸ γάρ σε δῆξεται.
 οὐα οἴδι τίσι, οὔμοι, Λάρα μιαδόρες.
 μη τίσι, οἵτις ἥρξε πυρεονής, θεοί.
 οὐα τίσι δῆτα σταύροπλιθον Φρέναι.
 μη τιγῇ. πικρῶν ἦ Βαρύν εχθρώσεται.
 οὐα καὶ μὲν ἐγὼ σταύροις γάπαλα γαῖα.
 μη τῶς τοῦ; τί δράζω; κάρτα γὰρ καύγω Θέλω,
 οὐα θεούνεκρός μοι τέσσα. καὶ κλαδονεγκέρες.
 μη καὶ δῆτε, εἰσεί Λαζαρίδης ἐγὼ θεού χειρί,
 Φέρδος ἐς Ηρα, τέμνου ακροίας θεῖ,
 ὡς μή τις αὐτοῦ πολεμίων καθυβείσῃ,
 τύμπανος αναστῶν. γη ἦ τῇδε Σισύφος
 στριγίων ἔορτιώ, τέλη παφτάνθιμον
 πολοιπόν αὐτὶ οὐδε μυδετέρως Φόνος.
 αὐτῇ ἦ γαῆν εἴμι τὴν Ερεχθέως,
 Λιγεῖ Κιασικής σταύροις Πανδίον.
 σύδη, ὁσερ εἰκός, καλλιαγή κακός κακῶς,
 Αργεῖς καρέροσὸν λαψάνω πεπληγμόν,
 πικρῶν πελμάτων τὴν εἰκόναν ιδῶν γάρμαγο.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

οὐα ἀλλά σ' ἐρμηνὺς ὄλεσθε τέκνων,

Φονία τε δίκη.

μη τίς ἦ κλύδεστος θεός, η δαίμων,

τέλευτόρκυ, καὶ ξεναπάται;

οὐα Φάτη, Φάτη μισθωρί, καὶ παρδολέπορος

μη τείχε παφτάς οἰκότες, καὶ θάπη ἀλοχον.

οὐα τάχω, μισθῶν γάρ μορθον τέκνων.

τέλος

- Si qua est modesta, ut undequaq; es pessima. **Jas.**
 Illi occiderunt: hoc habet te pessime. **Med.**
 Capiti imminebunt vindices umbræ tuo, **Ias.**
 Diis primus author notus est injuriæ. **Med.**
 Diis nota mens est execrabilis tua. **Ias.**
 Mihi es molestus, & odiosa oratio. **Med.**
 Et tua vicissim mihi. sed hac molestia unicè **Ias.**
 Facilè carebis. Med. quomodo? id nanque
 Cupio. **Jas.** Remitte flenda mihi cadavera,
 Ac sepelienda. **Med.** Minimè. eos nanq; hac
 sunonis alto sepeliam sanctæ sacro, [manu
 Sepulchra ne fortè hostis insolentia
 Violet superbi, Sisyphiq; posteris
 Cædis nefandæ sacra dabo piaminæ,
 Festaq; dicabo in posterum solennia,
 At ipsa Erechthei propero ad urbem, ubi Ae-
 Jungar marito, filio Pandionis. **[geo**
 Tu verò, ut æquum est te peribis pessimè,
 Argus reliquiis tempora effractus tuæ,
 Finem nefastum sentiens thalami mei.
 At te cruentæ filiorum Erinnyses **Ias.**
 Perdant, & ultrix justicia cædis feræ.
 Ecquis deorum te audier, vel dæmonum, **Med.**
 Perjure, fallax, hospitumq; proditor?
 Ah ah nefanda liberorum carnifex. **Ias.**
 Profici scer domum, conde tumulo conju- **Med**
 Natis orbus geminis abeo. **[gem. Ias.**
H **Nondum**

μή οπω Θρησκείας. μήμε καὶ γῆρας.

ια ὡτέκνα φίλατα. Μ. μητέρε, σύζυγος.

ια' κάπιτ' εἴκασ; Μ. πημαίνουσα σέ.

ια' αἱ, αἱ. Φιλία γένεται σόματό

παιδωνόταλας, τεφατηνόξανθος.

μή νιν ζε φε τεφασαδᾶς, νιν οὐσαίη,

τότ' αἰτωσαίμην. Ι. δός μοι τεφες θεῶν

μαλακήγεωτος ψαῦσαι τέκνων.

μή σοκεται. μάτης λόγος ερρίπιος.

ια Ζεῦ, πατέρα οὐκάδες, αἱ αἰτελαυνόμε-

θι, οῖατε πάχομδυ σκηνή μυστερῖτος;

καὶ παιδεφόντας τὸ δε λεύκην;

αλλ' ὅποιν γοῦν πάρεσ, καὶ διώαμεν,

τὰ δε Θρησκεῖα, καὶ πιθούσα,

μαρτυρόμην θάμνονας, αἱς μοι

τέκνα κηίναστ, διποκωλύεις

ψαῦσαι τε χεροῖν, θέλψαι τε νεκράς.

τοῦ μή ποτε ἐγώ Φύσαις αἴφελον

τεφες ζε φθιμδύτος θητείων.

χο πολλῶν τεμίας Ζεύς σὺ ολύμπιος,

πολλαὶ δὲ αἰτησίως ιραίνουσα θεοί.

καὶ τὰ δοκητέντ σοκετελέθη,

τοῦ δὲ αἰτησίων πόρου δῆρον θεός.

τοιόνδε αἰτεῖη τὸ δε τεφεγμα.

Ἄνθος

ΜΟΣ-

- Non dum luges. senium expecta.
 O charissima pignora. Med. Matri
 Chara profecto, patri minimè.
 Tamen extinxi. Med. Teut cruciarem.
 Heu me miserum. tangere chara
 Cupio natorum ora meorum,
 Nunc alloqueris, nunc amplecti
 Optas, dudum quos repulisti,
 Per ò deorum numen id tribue mihi,
 Ut molle corpus liberùm tangam manu.
 Minimé. incassum verba profundis.
 Juppiter hòc ne, ut sperimur, audis,
 Quæq; scelestā patraverit in me
 Lea, natorum cæde cruenta?
 Quod licet unum, fleo, vociferor,
 Testesq; deos advoco, natos
 Quòd me attingere manibus prohibes
 Abs te occisos, quòd mihi tollis
 Funeris arbitrium: quos utinam
 Nunquam ego genuisse, abs te ut cæsos
 Cernere cogerer ipse superstes.
 Dispensat mortalia cuncta
 Cælo Juppiter, inopina Dei
 Plurima peragunt: spes eventu
 Fraudant sæpe suo: quæ credas
 Fieri haud posse, expediet Deus, ut
 Finem hæc nunc sortita est fabula,

H 2

MO.

Med.
Ias.Ias.
Ias.Med.
Ias.Med.
Ias.Cho.
"
"
"
"
"
"

ΜΟΣΧΟΥ

ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ
Ειδύλλιον.

Ακύωρος τὸν Ερωτὰ τὸν υἱόν μακρὸν ἐβάσπε,
Εἴπεις εἶναι τριόδοισι ταλαινώρδηνον εἰδεν ἐρωτα,
Δραπετίδας ἐμός εἶναι ὁ μανυτὰς γέρας ἔξι.
Μιθός τοι τὸ Φίλαμα τὸ Κύπερον θεῶν διάγενης νι,

Οὐ γυμνὸν τὸ Φίλαμα, τὸ δὲ αὐτῷ εἶναι ταλαινώρδηνον εἶναι.
Εἰ δέ οἱ πάγιοι πεισματοῦνται καὶ τοῖσι πᾶσι μάζοις νιν.
Χρῶτα μὴ φέλει λαθυρὸς, πορχὺ δὲ τὴν εἶναι λαζαρίαν
Δερμάτα τὸ Φλοιοφέντα. κακῷ Φρένες, αἷδυ λάλημα.
Οὐ γένεσιν νοέσθαι Φθέγμετη, αἵσι μέλι Φωνά.
Ηρακλῆς, νόονται τὸν αὐτόν μερόν, ήσθιονταί τοι,
Ουδὲν αὐληθεύσαντο. δόλιον Βρέφον, αὔχεια πάγισθε.
Εὐτελόναμον τὸ κάρενον, ἔχαδε διάτημὸν τὸ περόσωπον
Μικκύλα μὴ τίνω τὰ χερύδρια, μακρὰ τὸ Βάλλον.
Βάλλος καὶ τοῖς Αχέροντα, τὸν εἰς αἴδεω βασιλῆα.
Γυμνὸς μὴ τὸ γένοντα, νόον δέ οἱ εἴπεπονασαν.
Καὶ περόνετος ὄσον ὄρνις ἐφίππαντας ἀλλοτ' ἐπ' ἄλλας
Ανέρας ηγέρη γυναικας, πτήσι αὐλάγχνοις ἡ καΐδητα.
Τόξον ἔχαδε μαίλα Βαλὸν, πέρ τὸ ξωτὸν τὸ Βελεμνον.
Τυλθὸν εὖτος τὸ Βελεμνον, εἰς αὐτέραδε διάγεια Φορεῖτη.
Καὶ γέρυσον τὸν νῶτον Φαρέτειον, ἐνδοθιδεῖ σύντι
Τοῖς πικροῖς καίλαμοι, τοῖς πολλάκις κῆμε πτερώσκε.
Παύτε μὴ αὔχεια, πάντα. πολὺ ταλαιπών δέ οἱ αὐτῷ
Βουλαριπός ἐστιν τὸ αἴλιον αὐτὸν αἰνιδή.

Ηντύγ

MOSCHI

AMOR FUGITIVUS.

Idyllium.

Amissum Venus inclamabat saucia natum,
AEcquis mī in triviiserrantem vidi Amorem?
 Ille fugax meus est, dulce index munus habebit,
 Basiolum Veneris. quod si ipsum adduxeris, hospes,
 Non tibi basiolum simplex dabo; at amplius addā.
 Plurima inest puerō nota, qua dignoscere possis.
 Non albus faciem, sed totus flammeus, acres
 Scintillant oculi, mala mens, oratio blanda,
 Lingua animo dispar, suavis vox mellis ad instar.
 Irato, mens intractabilis & fera. fallax,
 Versutus puer, & mendax, immania ludit.
 Crispicomum caput est illi, faciesq; proterva.
 Estq; pusillimanus, sed longè spicula mittit.
 Mittit in ipsum Acheronta, & regem figit Averni.
 Nudus membra volat passim, sed recta latet mens.
 Aliger in star avis, nunc hunc, nunc involat illum,
 Fœmina masve fiet; sedem ad præcordia figens,
 Parvulus huic arcus, nervoq; aptata sagitta,
 Parva sagitta quidem, sed que æthera tendit ad usq;
 Parvula post tergum pharetra aurea; at intus amari
 Sunt calami, quibus improbus & me sæpe laceſſit.
 Omnia sæva illi, sæva omnia, sævior illa
 Parvula fax, ipsum solem qua sævus adurit.

H 3

Hunc

Ην τογέλης τῶν, δάσας ἄγε, μήδι ἐλεύσης.
 Κλεψτὸι ἴδης κλαίουσα, Φυλάσσεο μή σε πλαινήσῃ.
 Κλεψτελάσα, τόννι ελκε. καὶ οὐ εἴθελος Φιλάσσε,
 Φοῦρε. κακὸν τὸ Φίλαμα, τὰ χεῖλεα Φάρμακον συπί.
 Ήν τολέγη, λάβε τῶντα, χαείζομαι οσα μοι οὐκα,
 Μήπι θίγης. πλάνα δῶρα· τὰ γδ̄ περὶ πάντα βέβαπται.

ΒΙΩΝΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ

ΕΙΔΤΛΑΙΟΝ.

Τεθτὰς ἐπικῆρον, τὸν αὐλαῖον διαδράσσει
 Ορνεα Ιηράων, τὸν διπότερον εἶδεν Ερώτη
 Εζδόμδρον πύξοιο πολὶ κλαίδον· οὐδὲ στίχος,
 Χαίρων ὄνειρα δὴ μέχει Φαίνετο ορνεον αὐτῷ,
 Τῶς καλάμως ἄμα πάντας ἐπ' αὐλαίλοισι ζωάπιων,
 Τὰς καὶ τὰς τὴν Ερώτη μετάλμδρον αἱ φεδόνεις.
 Χῶ πάντας αὐχαλάων ἔνεχ' οἰ τέλον δέντα πάντη,
 Τῶς καλάμως ρίψεις πολὺ δροτρέα πεέσβωσικαν.
 Οσ νιν τάνδε τέχναι εδιδάξαστο, καὶ λέγειν αὐτῷ,
 Καί οἱ δεῖξεν Ερώται καθήμδνον. αὐτὰρ ο πεέσβυς
 Μειδιάων κίνησε καίρη, καὶ αἰμέσσετε ποῦδε,
 Φείδεοτὰς θύρας, μήδι ἐσ πόδε τῷρνεον ἔρχει.
 Φοῦρε μακρέιν· κακὸν συτὶ τὸ θηρίον ὅλον τὸν εοση
 Εισόκα μήμηγέλης. ην δὲ αὐτέρον εἰς μέτρον ἔλθης,
 οὔτε οὐαῖ Φούργων καὶ επάλμδρον, αὐτὸς αὐφ' αὐτῷ
 Ελθὼν ἔξαπίνεις, κεφαλὰν ὅπλι ζεύκαθίξει.

ΑΠΛΟ.

Hunc tu si capies, vincatum duc, nec miserare.
 Si flentem videoas, ne decipiare caveto.
 Sin ridet, tu stringe trahens. Si suavia porrigit,
 Tu fugito; oscula dira & labra infecta veneno.
 At si dicat, Habe hęc, Tibi cuncta hęc largior arma,
 Ne attigeris, fallax donum, tincta omnia flammis.

BIONIS SMYRNEI IDYLLIUM.

AUceps in sylva volucres dum captat opaca
 Forte puer, summa in buxo conspexit Amore
 Aversum, gaudetq; putans magnam esse volucrem.
 Continuoq; aptans calamos, hinc inde volantem
 E ramo in ramum properè insectatur Amorem.
 At simul incassum ac vidit periisse sagittas,
 Mox puer indignans longi irrita cæpta laboris,
 Ad veterem abjectis calamis festinat agrestem,
 Actaque commemorans, super arbore monstrat
 Amorem.

Cui ridens, motansque caput, sic infit arator:
 Parce, nec istius capiat te præda volucris.
 Quin abscede procul, fera namque est bellua. felix
 Haud capta hac fueris. Sed cum te fecerit ætas
 Firma virum, qui te refugit modo, sponte sequetur
 Ipse sua, capitique tui se vertice sister.

Aliud.

Aλλο.

Α μεγάλα μοι Κύπεις ἔθ' οὐτωνί παρέστη
Νηπίαχον τὸν Ερωταναλᾶς σὺν χερὸς σήμοιοι,
Εσ χιόναν δυστείχοντα. τόσον δὲ μοι εἴ Φαγος μέλιον,
Μέλπη μη Φίλε βοῶτε λαβαντὸν τὸν Ερωταναλᾶς σήμοιοι.
Ως λέγε. χ' αὖ μὴν αἴπηλθον. εἴγα δὲ δέσμοις Σκυραλίστρου
Νήποι, ως εἴτε λοντρού μαθεῖν τὸν Ερωταναλᾶς σήμοιοι,
Ως φρεστλαγίαν λοντρού πάν, ως αὐλανταναλᾶς σήμοιοι,
Ως χέλων Εριάων, κίταρεν δὲ ως αἰδούς Απόλλων.
Ταῦτα μὲν εἴχεσθαι σήμοιοι. οὐδὲ σύνεμπάζετο μάθων,
Αλλά μοι αὐτὸς αἴδειν έρωτύλα, καὶ μὲν εἴδισθαι σήμοιοι
Θυντῶν αἴτανάτων τε πόθες, καὶ ματέρας έργα.
Κῆγών σκλαδόμαν μὴν οὖσαν τὸν Ερωταναλᾶς σήμοιοι,
Οὐσα δὲ έρωτα μὲν εἴδισθαι σήμοιοι έρωτύλα, πάντας εἴδισθαι σήμοιοι.

Idem Latine.

Visa mihi est placido dum laxo membra sopori
Aligerum dextra puerū Venus aurea ducens,
Figentem tellure oculos, his vocibus ufa:
Quæso meum cantare doce bone pastor Amorem.
Sic effata, abiit. Mox quicquid ludere agresti
Consueram calamo, cupidum docui omne puellū.
Non recta ut Panis sit fistula, recta Minervæ,
Mercurii chelys, at Phœbi cithara ipsa repertum.
Hæc illum docui. ille nihil mea verba moratus
Nil nisi lascivum cantabat, meque deorum, &
Furtivos hominum, matrisque docebat amores.
Mi vero, quicquid puerum docui, excidit omne,
At quod Amor docuit. lascivum, pectori inhæsit.

T EΛΟΣ.

Datum der Entleihung bitte hier einstempeln!

SÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK

2 0438397

